

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 304

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. november 22.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1168/2011/EU rendelete (2011. október 25.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló 2007/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 18

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 64

Ár: 4 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1168/2011/EU RENDELETE

(2011. október 25.)

az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős
Európai Ügynökség felállításáról szóló 2007/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 74. cikkére, valamint 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Egy előrettekintő és átfogó, az emberi jogokon, a szolidaritáson és a különösen a sajátos vagy aránytalan nyomással szembesülő tagállamokért vállalt felelősségen alapuló európai migrációs politika kidolgozása továbbra is az Unió egyik kiemelt szakpolitikai célkitűzése.
- (2) A külső határokkal kapcsolatos uniós politika célja egy olyan, az ellenőrzés és az őrizet egységes és magas szintjét biztosító integrált határigazgatás megvalósítása, amely a személyek Unión belüli szabad mozgásának szükséges következménye, és amely a szabadságon, a

biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapvető alkotóeleme. Ennek érdekében megfontolandó a külső határok ellenőrzésére és őrizetére irányuló előírásokra és eljárásokra vonatkozó közös szabályok felállítása.

- (3) A külső határok ellenőrzésére és őrizetére irányuló előírásokra és eljárásokra vonatkozó közös szabályok hatékony végrehajtása a tagállamok közötti operatív együttműködés fokozottabb összehangolását igényli.
- (4) A külső határok ellenőrzés és őrizet révén történő hatékony igazgatása hozzájárul az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelemhez, és a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyek csökkentéséhez.
- (5) A külső határoknál végzett határellenőrzés nem csupán annak a tagállamnak az érdeke, amely külső határainál azt végzik, hanem valamennyi olyan tagállam is, amely megszüntette a belső határellenőrzést.
- (6) A Tanács 2004-ben elfogadta az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (FRONTEX) (a továbbiakban: az Ügynökség) felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK rendeletet ⁽³⁾, és az Ügynökség 2005 májusában megkezdte működését. A 2007/2004/EK rendeletet 2007-ben a gyorsreagálású határvédelmi csapatok felállítására szolgáló eljárás bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ módosította.

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 162. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 10-i határozata.

⁽³⁾ HL L 349., 2004.11.25., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 199., 2007.7.31., 30. o.

- (7) Az Ügynökség szerepének további növelése összhangban van az Unió azon céljával, hogy olyan politikát alakítson ki, amely az integrált határigazgatás koncepciójának fokozatos bevezetésére irányul. Az Ügynökségnek megbízatásának korlátain belül támogatnia kell a tagállamokat a Tanács integrált határigazgatásról szóló, 2006. december 4–5-i következtetéseiben meghatározott koncepció végrehajtásában.
- (8) A polgárokat szolgáló, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos, az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén elfogadott többéves program (a stockholmi program) a külső határok igazgatása terén az Ügynökség által játszott szerep pontosítására és növelésére szólít fel.
- (9) Ezért – különösen az Ügynökség műveleti kapacitásainak erősítése érdekében – felül kell vizsgálni az Ügynökség megbízatását, biztosítva egyúttal, hogy valamennyi meghozott intézkedés arányos legyen a kitűzött célokkal, hatékony legyen, és teljes mértékben tiszteletben tartsa az alapvető jogokat, valamint a menekültek és a menedékkérők jogait, beleértve különösen a visszaküldés tilalmát.
- (10) A külső határok igazgatásának operatív kérdéseit illetően a tagállamok részére történő hatékony segítségnyújtás jelenlegi lehetőségeit meg kell erősíteni a rendelkezésre álló műszaki eszközök vonatkozásában. Az Ügynökségnek megfelelő pontossággal meg kell tudnia tervezni a közös műveletek vagy kísérleti projektek összehangolását.
- (11) Az Ügynökség által és/vagy a tagállamok által éves kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kötelezően biztosított, szükséges műszaki eszközök minimális szintjei nagymértékben hozzá fognak járulni az Ügynökség által összehangolt, tervezett műveletek megfelelőbb tervezéséhez és végrehajtásához.
- (12) Az Ügynökségnek kell kezelnie a tagállamok vagy az Ügynökség tulajdonában, illetve a tagállamok és az Ügynökség közös tulajdonában álló műszaki eszközök jegyzékeit, úgy, hogy műszakieszköz-bázis keretében központi nyilvántartást hoz létre és vezet. E bázisban tartalmaznia kell az Ügynökség tevékenységeinek végzéséhez szükséges műszaki eszközök típusainak minimális számát.
- (13) A hatékony műveletek biztosítása érdekében az Ügynökségnek határőrcsapatokat kell felállítania. A tagállamoknak megfelelő számú szakképzett határőr kiküldés céljából történő rendelkezésre bocsátásával kell e csapatokhoz hozzájárulniuk, kivéve, ha a tagállam a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesül.
- (14) Az Ügynökségnek hozzá kell tudnia járulni ezekhez a csapatokhoz a tagállamok által az Ügynökséghez tartósan kirendelt határőrökkel, amelyekre – feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során – a tagállamok által közvetlenül e csapatokhoz kiküldött határőrökével azonos jogi kereteknek kell vonatkoznuk. Az Ügynökségnek ki kell igazítania a kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó belső szabályzatát annak érdekében, hogy a közös műveletek és kísérleti projektek során a fogadó tagállam közvetlen utasításokat adhasson a határőröknek.
- (15) A részt vevő tagállamokkal folytatott konzultáció mellett az Ügynökség és a fogadó tagállam által a közös műveletek vagy kísérleti projektek megkezdése előtt együttesen megállapított, jól meghatározott operatív terv – beleértve az értékelést és az események jelentésére irányuló kötelezettséget is – a közös műveletek és kísérleti projektek koordinálásának szempontjából összehangoltabb eljárási móddal nagymértékben hozzá fog járulni e rendelet célkitűzéseéhez.
- (16) Az események jelentésére szolgáló rendszert az Ügynökségnek arra kell használnia, hogy a megfelelő nemzeti hatóságoknak és az igazgatótanácsának (az igazgatótanács) továbbítsa minden, különösen a 2007/2004/EK rendeletnek vagy az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Schengeni határ-ellenőrzési kódexnek, beleértve az alapvető jogoknak a közös műveletek, kísérleti projektek vagy gyorsreagálású műveletek során történt megsértéseivel kapcsolatos szavahihető állításokra vonatkozó információt.
- (17) A kockázatelemzés a külső határoknál végzett műveletek lefolytatása tekintetében kulcsfontosságú elemnek bizonyult. Annak minőségét a tagállamok felmerülő kihívásokkal – beleértve a külső határoknál felmerülő, jelenlegi és jövőbeli fenyegetésekkel és nyomásokkal – szembeni ellenálló képessége értékelésére szolgáló módszerrel történő kiegészítésével kell javítani. Ezen értékelések azonban nem sérthetik a schengeni értékelési mechanizmust.
- (18) Az Ügynökség európai szinten folyó – az alapvető jogokra, a nemzetközi védelemhez és a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférésre is kiterjedő – képzést kell biztosítani a tagállamok nemzeti határőreinek oktatói számára, valamint továbbképzéseket és szemináriumokat kell szerveznie az illetékes nemzeti szolgálatok tisztviselői számára a külső határok ellenőrzésére és őrizetére, illetve a tagállamokban illegálisan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozóan. Az Ügynökség a tagállamokkal együttműködve képzési programokat – többek között csereprogramot – szervezhet a tagállamok területén. Ebből a szempontból a tagállamoknak határőreik nemzeti képzési programjaiba be kell építeniük az Ügynökség munkájának eredményeit.
- (19) Az Ügynökségnek figyelemmel kell kísérnie és elő kell segítenie a működési területére vonatkozó tudományos kutatási fejleményeket, és ezeket az információkat továbbítani kell a Bizottságnak és a tagállamoknak.

(*) HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

- (20) A tagállamokban illegálisan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének operatív vonatkozásai a legtöbb tagállamban a külső határok ellenőrzéséért felelős hatóságok hatáskörébe tartoznak. Mivel e feladatok uniós szinten történő megvalósítása egyértelműen hozzáadott értékkel bír, az Ügynökségnek ennek megfelelően – az uniós visszatérési politikával teljes összhangban – biztosítani kell a tagállamok közös visszatérési műveleteinek összehangolását vagy megszervezését, továbbá meg kell határozni az úti okmányok beszerzésének helyes gyakorlatát, és a tagállamok területén illegálisan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése során alkalmazandó magatartási kódexet. Nem bocsáthatók rendelkezésre Uniós pénzügyi eszközök olyan tevékenységek és műveletek finanszírozására, amelyeket nem az Európai Unió Alapjogi Chartájával („Alapjogi Charta”) összhangban hajtanak végre.
- (21) Feladatának teljesítése érdekében és a feladatának teljesítéséhez szükséges mértékben az Ügynökség – az Európai Unió működéséről szóló szerződés („EUMSZ”) vonatkozó rendelkezéseivel összhangban megkötött munkamegállapodások keretében – együttműködhet az Europollal, az Európai Menekültügyi Támogató Hivatallal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével és más uniós ügynökségekkel és szervezetekkel, harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint a 2007/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. Az Ügynökségnek az Unió kapcsolatos politikájának keretében meg kell könnyítenie a tagállamok és a harmadik országok közötti operatív együttműködést.
- (22) A 2007/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó ügyekben harmadik országokkal folytatott együttműködés egyre fontosabbá válik. Az érintett harmadik országokkal való együttműködés szilárd modelljének létrehozása érdekében az Ügynökség számára biztosítani kell a lehetőséget – az adott országok illetékes hatóságaival való együttműködésben – technikai segítségnyújtásra irányuló projektek megindítására és finanszírozására, valamint összekötő tisztviselők harmadik országba történő kiküldésére. Az Ügynökség számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy harmadik országok megfigyelőit – a szükséges képzés biztosítását követően – meghívja a tevékenységeiben való részvételre. A harmadik országokkal való együttműködés kiépítése az uniós határigazgatási normák – köztük az alapvető jogok és az emberi méltóság tiszteletben tartása – elterjesztése szempontjából is fontos.
- (23) A személyzet vonatkozásában a nyitott és átlátható alkalmazási feltételek, valamint az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az Ügynökség személyzetére és ügyvezető igazgatójára a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek kell vonatkozniuk, beleértve a szakmai titoktartási szabályokat és az egyéb, ezzel egyenértékű titoktartási kötelezettségeket is.
- (24) Ezenkívül az igazgatótanácsnak olyan egyedi rendelkezéseket kell elfogadnia, amelyek lehetővé teszik a tagállami nemzeti szakértők Ügynökséghez történő kirendelését. E rendelkezéseknek egyebek mellett meg kell határozniuk, hogy a közös műveletek, kísérleti projektek vagy gyorsreagálású műveletek során kiküldendő kirendelt nemzeti határőröket kiküldött határőröknek kell tekinteni, az azzal járó feladatokkal és hatáskörökkel.
- (25) A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ alkalmazni kell a személyes adatok Ügynökség által való feldolgozására. Ezért az európai adatvédelmi biztosnak figyelemmel kell kísérnie a személyes adatok Ügynökség általi feldolgozását, és hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az Ügynökségtől a vizsgálódásaihoz szükséges valamennyi információba betekintést nyerjen.
- (26) Amennyiben a tagállamok személyes adatokat dolgoznak fel, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvet⁽³⁾ teljes mértékben alkalmazni kell.
- (27) Az információtechnológiai rendszerek operatív igazgatásának biztosítása során az Ügynökségnek – a legmagasabb szakmai követelmények figyelembevételével – az európai és nemzetközi normákat kell követnie, ideértve az adatvédelemre vonatkozókat is.
- (28) A 2007/2004/EK rendeletet ezért megfelelően módosítani kell.
- (29) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a különösen az EUMSZ és az Alapjogi Charta által elismert elveket, nevezetesen az emberi méltósághoz való jogot, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmát, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a menedékjogot, a visszaküldés tilalmának elvét, a megkülönböztetés tilalmának elvét, a gyermekek jogait, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogot. E rendeletet a tagállamoknak e jogokkal és alapelvekkel összhangban kell alkalmazniuk. Az erőszak bármifajta alkalmazásának összhangban kell lennie a fogadó tagállam nemzeti jogával, beleértve a szükségesség és arányosság elvét is.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- (30) E rendelet végrehajtása nem érintheti a tagállamoknak az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény, a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezmény, valamint a menekültek helyzetére vonatkozó genfi egyezmény szerinti jogait és kötelezettségeit.
- (31) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a tagállamoknak külső határain való operatív együttműködés integrált igazgatásának létrehozásához való hozzájárulást – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés („EUSZ”) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat⁽²⁾ 1. cikkének A. pontja által említett területhez tartoznak. Következésképpen az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság küldöttségei tagként vesznek részt az igazgatótanács munkájában, bár szavazati joguk korlátozott.
- (33) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A., B. és G. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK tanácsi határozat⁽⁴⁾ 3. cikkével. Következésképpen a Svájci Államszövetség küldöttsége tagként részt vesz az igazgatótanácsban, bár szavazati joga korlátozott.
- (34) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv⁽⁵⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A., B. és G. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2011/350/EU tanácsi határozat⁽⁶⁾ 3. cikkével. Következésképpen a Liechtensteini Hercegség küldöttsége tagként részt vesz az igazgatótanácsban, bár szavazati joga korlátozott.
- (35) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel ez a rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (36) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal⁽⁷⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (37) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal⁽⁸⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (38) Az Ügynökségnek – az igazgatótanács által eseti jelleggel meghatározott szabályokkal összhangban – meg kell könnyítenie az olyan operatív fellépések megszervezését, amelyben a tagállamok igényt tarthatnak az Írország és az Egyesült Királyság által esetlegesen felajánlott szakértelemre és eszközökre. Ennek érdekében Írország és az Egyesült Királyság képviselőit meg kell hívni az igazgatótanács üléseire azért, hogy az ilyen operatív fellépéseket előkészítő tanácskozásokon teljes mértékben részt tudjanak venni.

(1) HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

(2) HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

(3) HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

(4) HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

(5) HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

(6) HL L 160., 2011.6.18., 19. o.

(7) HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

(8) HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

(39) Gibraltár határainak megállapítása a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság közötti vita tárgyát képezi.

(40) E rendelet Gibraltár határait való alkalmazhatóságának felfüggesztése nem jelent semmiféle változást az érintett államok helyzetére nézve,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Módosítások

A 2007/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Figyelembe véve azt, hogy a külső határok ellenőrzése és őrzete a tagállamok felelőssége, az Ügynökség az e rendelet 15. cikkében meghatározott uniós szervként és e rendelet 19. cikkével összhangban megkönnyíti és hatékonyabbá teszi a külső határok igazgatására vonatkozó meglévő és jövőbeli uniós intézkedések, különösen az 562/2006/EK rendelettel (*) létrehozott Schengeni határ-ellenőrzési kódex alkalmazását. Ezt azáltal teszi, hogy biztosítja a tagállamok ezen intézkedések végrehajtása folyamán tett lépéseinek összehangolását, és ezzel hozzájárul a személyek ellenőrzésének és a tagállamok külső határai őrzetének hatékony, magas és egységes szintű megteremtéséhez.

Az Ügynökség a vonatkozó uniós jog, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája (Alapjogi Charta); a vonatkozó nemzetközi jog, többek között a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény (a genfi egyezmény); a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségek, különösen a visszaküldés tilalmának elve és az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával látja el feladatait, figyelembe véve a jelen rendelet 26a. cikkében említett konzultatív fórum jelentéseit is.

(3) Az Ügynökség továbbá biztosítja a Bizottság és a tagállamok számára a külső határok igazgatásához szükséges technikai támogatást és szakértelmet, és előmozdítja a – különösen a sajátos vagy aránytalan nyomással szembeesülő – tagállamok közötti szolidaritást.

(*) A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

2. Az 1a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk következő ponttal egészül ki:

„1a. »európai határőrcsapatok«: a 3., 3b., 3c., 8. és 17. cikk alkalmazásában a közös műveletek és kísérleti projektek során kiküldendő csapatok; a 8a–8g. cikk alkalmazásában a 863/2007/EK rendelet (*) értelmében vett gyorsreagálási határvédelmi műveletek (»gyorsreagálási műveletek«) során kiküldendő csapatok, valamint a 2. cikk (1) bekezdése ea) és g) pontja és az 5. cikk alkalmazásában a közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálási műveletek során kiküldendő csapatok;

(*) A gyorsreagálási határvédelmi csapatok felállítására szolgáló eljárás bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 199., 2007.7.31., 30. o.);

b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »fogadó tagállam«: az a tagállam, amelyben közös művelet, kísérleti projekt vagy gyorsreagálási művelet végrehajtására kerül sor, vagy amelyből azt elindítják;”;

c) a 4. és az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »a csapatok tagjai«: az európai határőrcsapatokban szolgálatot teljesítő olyan tagállami határőrök, akik nem a fogadó tagállam határőrei;

5. »kérelmező tagállam«: az a tagállam, amelynek illetékes hatóságai az Ügynökségtől csapatok kiküldését kéri a tagállam területén gyorsreagálási műveletek végrehajtása céljából;”.

3. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) kockázatelemzés végzése, beleértve a tagállamoknak a külső határoknál megjelenő fenyegetésekkel és nyomásokkal szembeni ellenálló képességének értékelését;

d) a külső határok ellenőrzését és őrzését érintő kutatások kidolgozásában való részvétel;”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„da) a külső határokon fokozottabb technikai és operatív segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok segítése, figyelembe véve, hogy egyes helyzetek humanitárius vészhelyzeteket és tengerből való mentést is magukban foglalhatnak;”;

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a külső határokon fokozottabb technikai és operatív segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő, különösen a sajátos vagy aránytalan nyomással szembesülő tagállamok segítése;”;

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ea) közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású műveletek során kiküldendő európai határőr csapatok felállítása;”;

v. az f) és a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) a tagállamok részére a szükséges támogatás biztosítása, többek között – kérelemre – a közös visszatérési műveletek összehangolása és megszerzése;

g) az európai határőr csapatok határőreinek tagállamokba történő kiküldése közös műveletek, kísérleti projektek vagy gyorsreagálású műveletek keretében, a 863/2007/EK rendelettel összhangban;”;

vi. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„h) a külső határoknál felmerülő kockázatokra vonatkozó információk gyors és megbízható cseréjét lehetővé tevő információs rendszerek – többek között a 2005/267/EK tanácsi határozattal (*) létrehozott információs és koordinációs hálózat – kifejlesztése és működtetése a 45/2001/EK rendelettel összhangban;

i) egy európai határőrizeti rendszer kialakításához és működtetéséhez, valamint – adott esetben – közös információ-megosztási környezet – beleértve a rendszerek kölcsönös átjárhatóságának – kifejlesztéséhez szükséges támogatás biztosítása.

(*) A Tanács 2005. március 16-i 2005/267/EK határozata egy biztonságos, webalapú információs és koordinációs hálózat létrehozásáról a tagállamok migrációigazgatási szolgálatai részére (HL L 83., 2005.4.1., 48. o.);”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az uniós és nemzetközi joggal összhangban egyetlen személy sem szállítható partra olyan országban, vagy adható át egyéb módon olyan ország hatóságainak, amely megsérti a visszaküldés tilalmára vonatkozó elvet, vagy ahol fennáll egy a visszaküldés tilalmának elvét megsértő más országba való kitoloncolás vagy visszaküldés veszélye. Az uniós és nemzetközi joggal összhangban figyelmet kell fordítani a gyermekek, a csempészet áldozatai, az orvosi segítségre szoruló személyek, a nemzetközi védelemre szoruló személyek, továbbá más kiszolgáltatott személyek különleges szükségleteire.”;

c) a (2) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok tájékoztatják az Ügynökséget a külső határokon az Ügynökség keretén kívül végzett ilyen operatív tevékenységekről. Az Ügynökség ügyvezető igazgatója (»ügyvezető igazgató«) rendszeresen, de évente legalább egy alkalommal tájékoztatja az Ügynökség igazgatótanácsát (»igazgatótanács«) ezekről a tevékenységekről.”.

4. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„2a. cikk

Magatartási kódex

Az Ügynökség kidolgoz és továbbfejleszt egy, az Ügynökség által összehangolt valamennyi műveletre alkalmazandó magatartási kódexet. A magatartási kódex meghatározza a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartása elve betartásának biztosítását célzó, az Ügynökség tevékenységében részt vevő minden személyre alkalmazandó eljárásokat, különös hangsúlyt fektetve a kísérő nélküli kiskorúakra és a kiszolgáltatott személyekre, valamint a nemzetközi védelmet kereső személyekre.

Az Ügynökség a magatartási kódexet a 26a. cikkben említett konzultatív fórummal együttműködésben dolgozza ki.”.

5. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Közös műveletek és kísérleti projektek a külső határokon

(1) Az Ügynökség értékeli, jóváhagyja és összehangolja a tagállamok közös műveletekre és kísérleti projektekre irányuló javaslatait, beleértve a tagállamoknak a fokozottabb technikai és operatív segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel kapcsolatos kéréseit, különösen sajátos vagy aránytalan nyomás esetén.

Az Ügynökség ön maga is kezdeményezhet és végrehajthat közös műveleteket és kísérleti projekteket az érintett tagállamokkal együttműködve és a fogadó tagállamokkal egyetértésben.

Az Ügynökség dönthet úgy, hogy műszaki eszközeit a közös műveletekben vagy kísérleti projektben részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátja.

A közös műveleteket és kísérleti projekteket alapos kockázatelemzés előzi meg.

(1a) Az Ügynökség az érintett tagállam tájékoztatását követően megszüntetheti a közös műveleteket és kísérleti projekteket, amennyiben már nem állnak fenn e közös műveletek vagy kísérleti projektek végzésének feltételei.

A közös műveletben vagy kísérleti projektben részt vevő tagállamok kérhetik, hogy az Ügynökség szüntesse meg az adott közös műveletet vagy kísérleti projektet.

A származási tagállam nemzeti jogával összhangban gondoskodik a megfelelő fegyelmi vagy egyéb intézkedésekről az alapvető jogoknak és a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeknek a közös művelet vagy kísérleti projekt során történő megsértése esetén.

Az ügyvezető igazgató részben vagy egészben felfüggeszti, illetve részben vagy egészben megszünteti a közös műveleteket és kísérleti projekteket, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a fent említett jogsértések súlyos természetűek vagy várhatóan tartósan fenn fognak állni.

(1b) Az Ügynökség – a 3b. cikkel összhangban – létrehoz egy »európai határőrcsapatok« elnevezésű, határőrökből álló bázist az (1) bekezdésben említett közös műveletek és kísérleti projektek keretében történő esetleges kiküldés céljából. Az emberi erőforrások és műszaki eszközök kiküldéséről a 3a. és 7. cikkel összhangban határoz.

(2) A közös műveletek és kísérleti projektek gyakorlati megszervezése során az Ügynökség a 16. cikkben meghatározott szakrészlegein keresztül is működhet.

(3) Az Ügynökség értékeli a közös műveletek és kísérleti projektek eredményeit, és a részletes értékelő jelentéseket a 26a. cikkben említett alapjogi tiszt észrevételeivel együtt az ilyen műveletek és projektek végét követő 60 napon belül továbbítja az igazgatótanács részére. Az Ügynökség az eredményekről átfogó összehasonlító elemzést készít a jövőbeli közös műveletek és kísérleti projektek minőségének, összehangoltságának és hatékonyságának javítása céljából, és azt belefoglalja a 20. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott általános jelentésébe.

(4) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből származó támogatásokkal finanszírozza vagy társfinanszírozza az (1) bekezdésben említett közös műveleteket és kísérleti projekteket.

(5) Az (1a) és a (4) bekezdés a gyorsreagálású műveletekre is alkalmazandó.”.

6. A szöveg a következő cikkekkal egészül ki:

„3a. cikk

A közös műveletek és kísérleti projektek szervezési vonatkozásai

(1) Az ügyvezető igazgató operatív tervet dolgoz ki a 3. cikk (1) bekezdésében említett közös műveletekre és kísérleti projektekre vonatkozóan. Az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a közös művelet vagy kísérleti projekt tervezett megkezdése előtt kellő időben, a közös műveletben vagy kísérleti projektben részt vevő tagállamokkal konzultálva, megállapodik a szervezési vonatkozásokat részletesen tartalmazó operatív tervben.

Az operatív terv a közös művelet vagy kísérleti projekt végrehajtásához szükségesnek ítélt valamennyi vonatkozásra kiterjed, beleértve a következőket:

a) a helyzet leírása a kiküldetés működési rendjével és céljával együtt, a műveleti célt is beleértve;

b) a közös művelet vagy kísérleti projekt előrelátható időtartama;

c) az a földrajzi terület, ahol a közös műveletre vagy kísérleti projektre sor kerül;

- d) a feladatok és a különleges utasítások leírása a kiküldött határőrök számára, ideértve a fogadó tagállamban az adatbázisokba való engedélyezhető betekintésre és az engedélyezhető szolgálati fegyverekre, lőszerre és felszerelésekre vonatkozókat is;
- e) a kiküldött határőrök csapatainak összetétele, és egyéb kapcsolódó személyzet kiküldése;
- f) parancsnoklási és ellenőrzési rendelkezések, beleértve a fogadó tagállam azon határőreinek nevét és rendfokozatát, akik a kiküldött határőrökkel és az Ügynökséggel való együttműködésért felelnek, különösen azon határőrökét, akik a kiküldetés időtartama alatt a csapatok parancsnoki tisztét betöltik, valamint a kiküldött határőrök helyét a parancsnoki láncban;
- g) közös műveletek vagy kísérleti projektek során kiküldendő műszaki eszközök, beleértve az olyan külön előírásokat, mint a használati útmutató, az igényelt személyzet, szállítás és egyéb logisztika, valamint a pénzügyi rendelkezések;
- h) a rendkívüli események Ügynökség általi, az igazgatótanácsnak és a megfelelő nemzeti hatóságoknak történő azonnali bejelentésére vonatkozó részletes rendelkezések;
- i) az értékelő jelentéssel kapcsolatos teljesítménymutatókra, valamint a végleges értékelő jelentésnek a 3. cikk (3) bekezdésével összhangban történő benyújtásának végső időpontjára vonatkozó jelentési és értékelési rendszer;
- j) a tengeri műveletek tekintetében a közös művelet vagy kísérleti projekt végrehajtásának helye szerinti földrajzi területre vonatkozó joghatóság és jogszabályok alkalmazására vonatkozó konkrét tájékoztatás, beleértve a feltartóztatásra, a tengerből való mentésre és a partra szállításra vonatkozó nemzetközi és uniós jogra való hivatkozásokat is;
- k) a harmadik országokkal, a többi uniós ügynökséggel és szervvel, illetve a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés feltételei.

(2) Az operatív terv bármilyen módosításához vagy kiigazításához az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam egyetértése szükséges. A módosított vagy kiigazított operatív terv egy másolatát az Ügynökség haladéktalanul megküldi a részt vevő tagállamoknak.

(3) Az Ügynökség – az összehangolással kapcsolatos feladatai részeként – biztosítja valamennyi szervezési vonatkozás operatív végrehajtását, beleértve az Ügynökség valamely alkalmazottjának az e cikkben említett közös műveletek és kísérleti projektek során való jelenlétét.

3b. cikk

Az európai határőrcsapatok összetétele és kiküldése

(1) Az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagjai abszolút többségével határoz az európai határőrcsapatok számára rendelkezésre bocsátandó határőrök profiljairól és összlétszámáról. A profilokban és az összlétszámában utóbb beálló bármely változás tekintetében ugyanezen eljárás alkalmazandó. Az európai határőrcsapatokhoz a tagállamok a meghatározott különféle profilok alapján, egy nemzeti bázison keresztül járulnak hozzá a kívánt profiloknak megfelelő határőrök kinevezésével.

(2) A tagállamok részéről a határőrök tekintetében, meghatározott közös műveletekre és kísérleti projektekre irányulóan tett, a következő évre szóló hozzájárulásokat az Ügynökség és a tagállamok között létrejött éves kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban a tagállamok az Ügynökség kérelmére a határőröket kiküldés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökségnek ezt a kérelmet a szándékolt kiküldés előtt legalább negyvenöt nappal kell benyújtania. Ez nem befolyásolja a származási tagállam önállóságát a személyzet kiválasztása és kiküldetésük időtartamának megválasztása terén.

(3) Az Ügynökség is hozzájárul az európai határőrcsapatokhoz a 17. cikk (5) bekezdése értelmében a tagállamok által nemzeti szakértőkként kirendelt hozzáértő határőrökkel. A tagállamok részéről a határőröknek az Ügynökséghez való kirendelése tekintetében tett, a következő évre szóló hozzájárulásokat az Ügynökség és a tagállamok között létrejött éves kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni.

E megállapodásokkal összhangban a tagállamok a határőröket kirendelés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha ez súlyosan befolyásolná a nemzeti feladatok ellátását. Ilyen helyzetben a tagállamok visszahívhatják kirendelt határőröket.

Az ilyen kirendelések maximális időtartama 12 hónapos időszakonként nem haladhatja meg a hat hónapot. A kirendelt határőröket e rendelet alkalmazásában kiküldött határőröknek kell tekinteni, és a 10. cikkben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel rendelkeznek. A 3c., 10. és 10b. cikk alkalmazásában a szóban forgó határőröket kirendelő tagállamot kell az 1a. cikk 3. pontjában meghatározott származási tagállamnak tekinteni. Az Ügynökség által ideiglenesen alkalmazott, határ-ellenőrzési feladatok elvégzésére irányuló képzettséggel nem rendelkező egyéb személyzet a közös műveletek és kísérleti projektek során kizárólag az összehangolással kapcsolatos feladatok teljesítésére küldhető ki.

(4) Az európai határőrcsapatok tagjai a feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során teljes mértékben tiszteltben tartják az alapvető jogokat, köztük a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférést és az emberi méltóságot. A feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során hozott valamennyi intézkedésnek arányosnak kell lennie az általuk elérni kívánt céllal. Feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során senkivel szemben nem alkalmazhatnak megkülönböztetést neme, faji vagy etnikai származása, vallása vagy meggyőződése, fogyatékosága, kora vagy szexuális irányultsága alapján.

(5) Az Ügynökség a 8g. cikkel összhangban koordinált nevez ki minden olyan közös műveletre vagy kísérleti projektre, amelynek keretében az európai határőrcsapatok tagjainak kiküldésére kerül sor.

A koordinátor feladata a fogadó és részt vevő tagállamok együttműködésének és összhangjának elősegítése.

(6) Az Ügynökség – a 8h. cikkel összhangban – fedezi a tagállamoknak a határőreik európai határőrcsapatok számára – e cikk (1) bekezdésének megfelelően – való rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban felmerült költségeit.

(7) Az Ügynökség évente tájékoztatja az Európai Parlamentet az egyes tagállamok által az európai határőrcsapatok számára e cikkel összhangban biztosított határőrök számáról.

3c. cikk

Az európai határőrcsapatoknak szóló utasítások

(1) Az európai határőrcsapatok kiküldetése alatt a csapatok számára a fogadó tagállam ad utasításokat a 3a. cikk (1) bekezdésében említett operatív tervvel összhangban.

(2) Az ügynökség a 3b. cikk (5) bekezdésében említett koordinátora útján közölheti a fogadó tagállammal az (1) bekezdésben említett utasításokkal kapcsolatos véleményét. Amennyiben így jár el, a fogadó tagállam figyelembe veszi ezt a véleményt.

(3) A 8g. cikkel összhangban a fogadó tagállam minden szükséges támogatást megad a koordinátornak, ideértve az európai határőrcsapatokhoz való korlátlan hozzáférést a kiküldetés teljes időtartama alatt.

(4) Feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során az európai határőrcsapatok tagjaira továbbra is származási tagállamuk fegyelmi előírásai vonatkoznak.”.

7. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Kockázatelemzés

Az Ügynökség közös integrált kockázatelemzési modellt dolgoz ki és alkalmaz.

Az Ügynökség a Tanács és a Bizottság részére továbbítandó, általános és egyedi esetre vonatkozó kockázatelemzést egyaránt készít.

Kockázatelemzés céljából az Ügynökség – az érintett tagállamokkal folytatott előzetes konzultációt követően – értékelheti a tagállamok felmerülő kihívásokkal – beleértve a tagállamok külső határainál felmerülő, jelenlegi és jövőbeli fenyegetésekkel és nyomásokkal – szembeni ellenálló képességét, elsősorban azon tagállamok tekintetében, amelyek sajátos vagy aránytalan nyomással szembesülnek. Ennek érdekében az Ügynökség értékelheti a tagállamok határelőrzéssel kapcsolatos eszközeit és forrásait. Az értékelés az érintett tagállamok által biztosított információ, valamint a közös műveletekről, kísérleti projektekről, gyorsreagálású műveletekről és az Ügynökség egyéb tevékenységeiről készült jelentések és azok eredményei alapján történik. Ezen értékelések nem érintik a schengeni értékelési mechanizmust.

Ezen értékelések eredményeit ismertetik az igazgatótanáccsal.

A tagállamok e cikk céljából biztosítják az Ügynökség számára a külső határokon tapasztalható helyzetre és esetleges fenyegetésekre vonatkozó valamennyi szükséges információt.

Az Ügynökség a közös integrált kockázatelemzési modell eredményeit felhasználja a határőrök képzésének az 5. cikkben említett egységes alaptantervei kidolgozásakor.”.

8. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az európai határőrcsapatok tagjai közé tartozó határőrök számára az Ügynökség a feladataikkal és hatáskörökkel összefüggő továbbképzéseket biztosít, valamint a továbbképzéseknek és gyakorlatoknak az Ügynökség éves munkaprogramjában említett ütemtervével összhangban számukra rendszeres gyakorlatokat tart.

Az Ügynökség megteszi továbbá az annak biztosításához szükséges kezdeményezéseket, hogy a tagországok minden határára és egyéb személyzete, amely részt vesz az európai határőrcsapatokban, valamint az Ügynökség személyzete az Ügynökség által szervezett operatív tevékenységekben való részvételt megelőzően képzésben részesüljön a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályokról, beleértve az alapvető jogokat és a nemzetközi védelemhez való hozzáférést, valamint azokat az iránymutatásokat, amelyek célja, hogy azonosítsák a védelmet kereső személyeket és a megfelelő intézményekhez irányítsák őket.

Az Ügynökség elkészíti és továbbfejleszti a határőrök képzésének egységes alaptanterveit, illetve európai szinten képzést biztosít a tagállamok nemzeti határőreinek oktatói részére, beleértve az alapvető jogokkal, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel, valamint a vonatkozó tengerjoggal kapcsolatos képzést is.

Az Ügynökség a 26a. cikkben említett konzultatív fórummal folytatott konzultációt követően készíti el az egységes alaptanterveket.

A tagállamok felhasználják az egységes alaptanterveket nemzeti határőreik képzése során.”;

- b) az utolsó bekezdés után az alábbi bekezdés kerül beillesztésre:

„Az Ügynökség létrehoz egy csereprogramot, amely lehetővé teszi az európai határőrcsapatokban részt vevő határőrök számára, hogy a külföldi tapasztalatokat és bevált gyakorlatokat megismerve tudást és speciális szakismereteket szerezzenek azáltal, hogy egy a sajátjuktól különböző tagállamban dolgoznak együtt határőrökkel.”.

9. A 6. és a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A kutatások figyelemmel kísérése és elősegítése

Az Ügynökség proaktívan figyelemmel kíséri és elősegíti a külső határok ellenőrzésének és őrzésének szempontjából jelentőséggel bíró kutatási fejleményeket, és ezeket az információkat továbbítja a Bizottságnak és a tagállamoknak.

7. cikk

Műszaki eszközök

(1) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a külső határok ellenőrzésére szolgáló, a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású és közös visszatérési műveletek vagy technikai segítségnyújtási projektek során kiküldendő műszaki eszközöket szerezhet be – egyedül vagy valamely tagállammal közös tulajdonban

– vagy bérelhet. Az Ügynökség számára jelentős költségekkel járó eszközbeszerzésekre vagy -bérletekre alapos szükséglet- és költség-haszonelemzést követően kerülhet sor. Az ilyen kiadásoknak szerepelniük kell az Ügynökségnek az igazgatótanács által a 29. cikk (9) bekezdésével összhangban elfogadott költségvetésében. Amennyiben az Ügynökség jelentős műszaki eszközöket, például nyílt tengeri vagy parti járőrhajókat vagy járműveket szerez be, illetve bérel, azt a következő feltételekkel teheti meg:

- a) beszerzés és közös tulajdon esetén az Ügynökség hivatalosan megállapodik valamely tagállammal, hogy az utóbbi gondoskodik, a tagállam alkalmazandó jogszabályaiával összhangban, az eszköz nyilvántartásba vételéről;
- b) bérlet esetén az eszköz valamely tagállam nyilvántartásában szerepel.

Az Ügynökség által készített megállapodásminta alapján a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam és az Ügynökség megállapodik a közös tulajdonban levő eszközök Ügynökség számára való teljes körű rendelkezésre állásának időszakait biztosító szabályokról, valamint az eszközök használatának feltételeiről.

A nyilvántartásba vétel szerinti tagállam vagy a műszaki eszközök beszállítója biztosítja a szükséges szakértőket és műszaki személyzetet a műszaki eszközök jogi szempontból megfelelő és biztonságos üzemeltetése érdekében.

(2) Az Ügynökség a külső határok ellenőrzésére szolgáló, a tagállamok vagy az Ügynökség tulajdonát képező, illetve a tagállamok és az Ügynökség közös tulajdonában lévő eszközökből álló műszakieszköz-bázisban található eszközökről központi nyilvántartást hoz létre és vezet. A műszakieszköz-bázis tartalmazza az e cikk (5) bekezdésében említett műszaki eszközök típusonkénti minimális számát. A műszakieszköz-bázisban szereplő eszközöket a 3., 8a. és 9. cikkben említett tevékenységek során küldik ki.

(3) A tagállamok hozzájárulnak a (2) bekezdésben említett műszakieszköz-bázishoz. A tagállamok részéről a bázishoz tett hozzájárulásokat, valamint a műszaki eszközök meghatározott műveletekhez való kiküldését az Ügynökség és a tagállamok között létrejött éves kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban, valamint amennyiben az eszköz egy adott évre előírt minimális számú műszaki eszköz részét képezi, a tagállamok – az Ügynökség kérelmére – műszaki eszközeiket kiküldés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökségnek ezt a kérelmet a szándékolt kiküldés előtt legalább negyvenöt nappal kell benyújtania. A műszakieszköz-bázishoz való hozzájárulásokat évente felülvizsgálják.

(4) Az Ügynökség a következőképpen vezeti a műszaki-eszköz-bázisra vonatkozó nyilvántartást:

- a) eszköztípus és művelettípus szerinti besorolás;
- b) tulajdonos (tagállam, Ügynökség, egyéb) szerinti besorolás;
- c) a szükséges eszközök összesített darabszáma;
- d) adott esetben személyzeti igények;
- e) egyéb információk, például nyilvántartási adatok, szállítási és karbantartási előírások, az alkalmazandó nemzeti kiviteli rendszerek, műszaki utasítások, illetve az eszköz helyes kezeléséhez szükséges egyéb információk.

(5) Az Ügynökség finanszírozza azon műszaki eszközök kiküldését, amelyek egy adott tagállam által egy adott év tekintetében biztosított minimális számú műszaki eszköz részét képezik. A minimális számú műszaki eszközök körébe nem tartozó műszaki eszközök kiküldését az Ügynökség a támogatható kiadások legfeljebb 100 %-áig társfinanszírozza, figyelembe véve az ilyen műszaki eszközöket kiküldő tagállamok sajátos körülményeit.

Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára a 24. cikkel összhangban évente meghatározza a műszaki eszközökre vonatkozó szabályokat, beleértve a műszaki eszközök minimálisan szükséges típusonkénti összesített darabszámát, a kiküldési feltételeket, valamint a költségek visszatérítését. Költségvetési okokból ezt a döntést az igazgatótanácsnak minden év március 31-éig kell meghoznia.

A műszaki eszközök minimális darabszámára az Ügynökség tesz javaslatot szükségletei alapján, különösen annak érdekében, hogy a szóban forgó évre vonatkozó munkaprogramjával összhangban el tudja végezni a közös műveleteket, kísérleti projekteket, gyorsreagálású és közös visszatérési műveleteket.

Ha a műszaki eszközök minimális darabszáma elégtelennek bizonyul a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású vagy közös visszatérési műveletek tekintetében megállapított operatív terv teljesítéséhez, akkor azt az Ügynökség az indokolt szükségletek, valamint a tagállamokkal történő megállapodás alapján felülvizsgálja.

(6) Az Ügynökség havonta jelenti az igazgatótanácsnak a műszakieszköz-bázis részét képező eszközök összetételét és kiküldését. Amennyiben a műszaki eszközök (5) bekezdésben említett minimális darabszámát nem éri el, az ügyvezető igazgató haladéktalanul tájékoztatja az igazgatótanácsot. Az igazgatótanács sürgősen döntést hoz a műszaki eszközök kiküldésének elsőbbségi rendjéről, és a megállapított hiányosságok orvoslása érdekében megteszi a

megfelelő lépéseket. Az igazgatótanács tájékoztatja a Bizottságot a megállapított hiányosságokról és a megtett lépésekről. A Bizottság ezt követően – saját értékelésével együtt – tájékoztatja erről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) Az Ügynökség évente tájékoztatja az Európai Parlamentet az egyes tagállamok által a műszakieszköz-bázis számára e cikkel összhangban szolgáltatott műszaki eszközök darabszámáról.”.

10. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 78. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül, egy vagy több tagállam támogatást kérhet az Ügynökségtől, amennyiben a külső határok ellenőrzéséhez és őrzéséhez kapcsolódó kötelezettségei teljesítése során sajátos vagy aránytalan nyomással, valamint fokozott technikai és operatív segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesül. Az Ügynökség a 3. cikkel összhangban megszervezi a megfelelő technikai és operatív segítségnyújtást a kérelmező tagállam(ok) részére.”;

b) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) határőrök kiküldése az európai határőrcsapatokból.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Ügynökség a külső határok ellenőrzéséhez és őrzéséhez műszaki eszközöket szerezhet be a szakértői által, valamint a gyorsreagálású műveletek keretében azok ideje alatt történő alkalmazás céljából.”.

11. A 8a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8a. cikk

Gyorsreagálású műveletek

Sürgős és rendkívüli nyomást jelentő helyzettel szembesülő tagállam kérésére, különösen akkor, ha a külső határok bizonyos pontjaira nagyszámú olyan harmadik országbeli állampolgár érkezik, aki az adott tagállam területére illegálisan próbál belépni, az Ügynökség korlátozott időtartamra egy vagy több európai határőrcsapatot (a továbbiakban: »csapat«/»csapatok«) küldhet ki megfelelő időtartamra a kérelmező tagállam területére a 863/2007/EK rendelet 4. cikkével összhangban.”.

12. A 8d. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben az ügyvezető igazgató egy vagy több csapat kiküldéséről dönt, úgy az Ügynökség a kérelmező tagállammal együtt a 8e. cikkel összhangban haladéktalanul, de legkésőbb a döntés napját követő öt munkanapon belül operatív tervet készít.”.

13. A 8e. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az e), az f) és a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a csapatok összetétele és egyéb kapcsolódó személyzet kiküldése;

f) parancsnoklási és ellenőrzési rendelkezések, beleértve a fogadó tagállam azon határőreinek nevét és rendfokozatát, akik a csapatokkal való együttműködésért felelnek, különösen azon határőrökét, akik a kiküldetés időtartama alatt a csapatok parancsnoki tisztét betöltik, valamint a csapatok helyét a parancsnoki láncban;

g) a csapatokkal együtt kiküldendő műszaki eszközök, beleértve az olyan külön előírásokat, mint a használati útmutató, az igényelt személyzet, szállítás és egyéb logisztika, valamint a pénzügyi rendelkezések;”;

- b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„h) a rendkívüli események Ügynökség általi, az igazgatótanácsnak és a megfelelő nemzeti hatóságoknak történő azonnali bejelentésére vonatkozó részletes rendelkezések;

i) az értékelő jelentéssel kapcsolatos teljesítménymutatókra, valamint a végleges értékelő jelentésnek a 3. cikk (3) bekezdésével összhangban történő benyújtásának végső időpontjára vonatkozó jelentési és értékelési rendszer;

j) a tengeri műveletek tekintetében a gyorsreagálású művelet végrehajtásának helye szerinti földrajzi területre vonatkozó joghatóság és jogszabályok alkalmazására vonatkozó konkrét tájékoztatás, beleértve a feltartóztatásra, a tengerből való mentésre és a partra szállításra vonatkozó nemzetközi és uniós jogra való hivatkozásokat is;

k) a harmadik országokkal, a többi uniós ügynökséggel és szervvel, illetve a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés feltételei.”.

14. A 8h. cikk (1) bekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ügynökség teljes mértékben fedezi a tagállamoknak a határőreik 3. cikk (1b) bekezdésében, valamint a 8a. és a 8c. cikkben említett célokra való rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban felmerült alábbi költségeit.”.

15. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Visszatérési együttműködés

(1) Az Ügynökség – az Unió visszatérési politikájára és különösen a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (*) is figyelemmel, és a kiutasítási határozatok érdemi vizsgálata nélkül – megadja a szükséges segítséget, valamint a részt vevő tagállamok kérelmére biztosítja a tagállamok közös visszatérési műveleteinek összehangolását vagy megszervezését, beleértve légi járművek bérbevételét is ilyen műveletek céljaira. Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből származó támogatásokkal finanszírozza vagy társfinanszírozza az e bekezdésben említett műveleteket és projekteket. Az Ügynökség igénybe veheti a visszatérés terén rendelkezésre álló uniós pénzügyi eszközöket is. Az Ügynökség gondoskodik arról, hogy a tagállamokkal kötött támogatási megállapodásaiban bármely pénzügyi támogatást az Alapjogi Charta teljes tiszteletben tartásától tegyen függővé.

(1a) Az Ügynökség az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérésére vonatkozó magatartási kódexet dolgoz ki, amelyet az Ügynökség által összehangolt valamennyi közös visszatérési művelet során alkalmazni kell. A kódex leírja azokat a közös, egységesített eljárásokat, amelyek leegyszerűsítik a közös visszatérési műveletek megszervezését, illetve biztosítják, hogy a visszatérésre emberséges módon, valamint az alapvető jogok – különösen az emberi méltóság, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmának, a szabadsághoz és biztonsághoz való jog, a személyes adatok védelméhez való jog, és a megkülönböztetés tilalmának elve – teljes körű tiszteletben tartásával kerüljön sor.

(1b) A magatartási kódex különös figyelmet fordít egyrészt a 2008/115/EK irányelv 8. cikkének (6) bekezdésében megállapított azon kötelezettségre, hogy gondoskodni kell a kitoloncolás hatékony ellenőrzési rendszeréről, másrészt az e rendelet 26a. cikkének (1) bekezdésében említett alapjogi stratégiára. A közös visszatérési műveletek figyelemmel kísérésének objektív és átlátható kritériumok alapján kell történnie, és ki kell terjednie az adott közös visszatérési művelet egészére, az indulást megelőző szakasztól a visszatérő személyek visszafogadó állammal történő átadásáig.

(1c) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják az Ügynökséget arról, hogy milyen mértékben van szükségük az Ügynökség segítségére vagy összehangoló szerepére. Az Ügynökség gördülő operatív tervet dolgoz ki, hogy biztosítsa a kérelmező tagállamok számára a szükséges operatív támogatást, beleértve a 7. cikk (1) bekezdésében említett műszaki eszközöket is. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára a 24. cikkkel összhangban meghatározza a gördülő operatív terv tartalmát és működési rendjét.

(2) Az Ügynökség együttműködik a 14. cikkben említett harmadik országok illetékes hatóságaival az úti okmányok beszerzésének és az illegálisan jelen lévő harmadik országbeli állampolgárok visszatérésének helyes gyakorlatának megállapítása érdekében.

(*) HL L 348., 2008.12.24., 98. o.”.

16. A 10. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kiküldött határőrök feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során betartják az uniós és a nemzetközi jogot, továbbá tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a fogadó tagállam nemzeti jogát.”.

17. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Információcsere-rendszerek

Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtehet annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információk cseréjét a Bizottsággal és a tagállamokkal, és adott esetben, a 13. cikkben említett uniós ügynökségekkel. Kifejleszti és működteti a minősített információknak, közöttük a 11a., a 11b., és a 11c. cikkben említett személyes adatoknak a fent említett szereplőkkel történő cseréjére alkalmas információs rendszert.

Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtehet annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információk cseréjét az Egyesült Királysággal és Írországgal azon tevékenységekkel kapcsolatban, amelyekben a 12. cikkkel és a 20. cikk (5) bekezdésével összhangban részt vesznek.”.

18. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„11a. cikk

Adatvédelem

A személyes adatok Ügynökség általi feldolgozására a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

Az igazgatótanács megállapítja a 45/2001/EK rendelet Ügynökség általi alkalmazásához szükséges intézkedéseket,

köztük az ügynökség adatvédelmi tisztviselőjére vonatkozókat is. Ezeket az intézkedéseket az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően állapítják meg. Az Ügynökség a személyes adatokat – a 11b. és a 11c. cikk sérelme nélkül – adminisztratív célokra dolgozhatja fel.

11b. cikk

Személyes adatok feldolgozása közös visszatérési műveletek keretében

(1) Az Ügynökség a tagállamok közös visszatérési műveleteinek megszervezésével és összehangolásával kapcsolatos, 9. cikkben említett feladatainak ellátása során feldolgozhatja az ezen közös visszatérési műveletek alanyainak személyes adatait.

(2) E személyes adatok feldolgozása során tiszteletben kell tartani a szükségesség és arányosság elvét. A feldolgozásnak többek között szigorúan a közös visszatérési művelet céljaira szükséges személyes adatokra kell korlátozódnia.

(3) A személyes adatokat a gyűjtésük céljának megvalósítását követően azonnal, de legkésőbb a közös visszatérési művelet végét követő 10 napon belül törölni kell.

(4) Ha egy tagállam nem továbbítja a személyes adatokat az adathordozóra, akkor az Ügynökség továbbíthatja ezeket az adatokat.

(5) Ez a cikk a 11a. cikkben említett intézkedésekkel összhangban alkalmazandó.

11c. cikk

A közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálási műveletek során gyűjtött személyes adatok feldolgozása

(1) A tagállamoknak a személyes adatok közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálási műveletek keretében történő gyűjtésével kapcsolatos hatásköre sérelme nélkül, valamint a (2) és (3) bekezdésben előírt korlátozásokra figyelemmel az Ügynökség a tagállamok által a fent említett operatív tevékenységek során gyűjtött és az Ügynökség számára továbbított személyes adatokat további feldolgozás alá vetheti a tagállamok külső határainak biztonságához való hozzájárulás érdekében.

(2) A személyes adatok Ügynökség általi ezen további feldolgozását olyan személyek személyes adataira kell korlátozni, akiket a tagállamok illetékes hatóságai megalapozottan határokon átnyúló bűnözésben való részvétellel, illetve illegális bevándorláshoz vagy emberkereskedelemhez nyújtott segítséggel gyanúsítanak a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i 2002/90/EK tanácsi irányelv (*) 1. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának meghatározása szerint.

(3) A (2) bekezdésben említett személyes adatok Ügynökség általi további feldolgozása kizárólag az alábbi célokra történhet:

- a) az adatok eseti jelleggel történő továbbítása az Europol vagy a 13. cikk alá tartozó más uniós bűnüldöző szerv számára;
- b) az adatoknak a 4. cikkben említett kockázatelemzések elkészítéséhez történő felhasználása. Az adatokat az elkészült kockázatelemzésekben személyhez nem köthető módon kell szerepeltetni.

(4) A személyes adatokat azonnal törölni kell, mielőtt megtörtént továbbításuk az Europol vagy más uniós szerv számára, illetve felhasználásuk a 4. cikkben említett kockázatelemzések elkészítéséhez. A tárolás időtartama semmilyen esetben sem haladhatja meg az adatok gyűjtésének napját követő három hónapot.

(5) E személyes adatok feldolgozása során tiszteletben kell tartani a szükségesség és arányosság elvét. A személyes adatokat az Ügynökség nem használhatja fel a továbbra is a tagállamok illetékes hatóságai hatáskörében maradó nyomozások céljaira.

A feldolgozásnak többek között szigorúan a (3) bekezdésben említett célokra szükséges személyes adatokra kell korlátozódnia.

(6) Az 1049/2001/EK rendelet sérelme nélkül tilos az Ügynökség által feldolgozott ezen személyes adatok továbbítása vagy másfajta átadása harmadik országok és más harmadik felek számára.

(7) Ez a cikk a 11a. cikkben említett intézkedésekkel összhangban alkalmazandó.

11d. cikk

A minősített információk és a nem minősített érzékeny információk védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

(1) Az Ügynökség alkalmazza a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat(**) mellékletében megállapított biztonsági szabályokat. Ezek a szabályok többek között a minősített információk cseréjére, feldolgozására és tárolására vonatkoznak.

(2) Az Ügynökség alkalmazza a nem minősített érzékeny információk feldolgozására vonatkozó, az ezen cikk (1) bekezdésében említett határozatban megállapított és a Bizottság által végrehajtott biztonsági elveket. Az igazgatótanács intézkedéseket hoz ezen biztonsági elvek alkalmazása érdekében.

19. A 13. és a 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Együttműködés az Unió ügynökségeivel és szerveivel, valamint a nemzetközi szervezetekkel

Az Ügynökség együttműködhet az Europolal, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével (»Alapjogi Ügynökség«) és az Unió más ügynökségeivel és szerveivel, valamint az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes nemzetközi szervezetekkel az e szervezetekkel kötött munkamegállapodások keretében, az EUMSZ vonatkozó rendelkezéseivel és az e szervezetek hatásköréről szóló rendelkezésekkel összhangban. Az Ügynökség minden esetben tájékoztatja az Európai Parlamentet az ilyen megállapodásokról.

Az Ügynökség által feldolgozott személyes adatok továbbítása vagy másfajta átadása más uniós ügynökségek vagy szervek számára a személyes adatok cseréjére vonatkozó egyedi munkamegállapodások hatálya alá esik, és csak az európai adatvédelmi biztos előzetes hozzájárulásával lehetséges.

Az Ügynökség emellett az érintett tagállam(ok) egyetértésével meghívhatja az Unió ügynökségei és szervei, valamint nemzetközi szervezetek megfigyelőit, hogy vegyenek részt az Ügynökségnek a 3., 4. és 5. cikkben említett tevékenységeiben, amennyiben jelenlétük összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, hozzájárulhat az együttműködés és a helyes gyakorlatok cseréje javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát. E megfigyelők részvételére a 4. és 5. cikkben említett tevékenységek tekintetében kizárólag az érintett tagállam(ok), a 3. cikkben említett tevékenységek tekintetében pedig kizárólag a fogadó tagállam egyetértésével kerülhet sor. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a 3a. cikk (1) bekezdésében említett operatív tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség részvételüket megelőzően megfelelő képzésben részesíti.

14. cikk

A harmadik országokkal való operatív együttműködés és a harmadik országok illetékes hatóságaival való együttműködés elősegítése

(1) A tevékenységi körébe tartozó ügyekben és a feladatai teljesítéséhez szükséges mértékben az Ügynökség elősegíti a tagállamok és harmadik országok közötti operatív együttműködést az Unió külkapcsolati politikájának keretében, így az emberi jogok vonatkozásában is.

Az Ügynökség és a tagállamok az uniós jogban foglaltakkal legalább egyenértékű szabályokat és előírásokat kötelesek betartani akkor is, ha a harmadik országokkal folytatott együttműködésre az utóbbiak területén kerül sor.

(*) HL L 328., 2002.12.5., 17. o.

(**) HL L 317., 2001.12.3., 1. o.”.

A harmadik országokkal folytatott együttműködés kialakítása az alapvető jogok és az emberi méltóság tiszteletben tartására is kiterjedő európai határigazgatási előírások előmozdítását szolgálja.

(2) Az Ügynökség együttműködhet a harmadik országok e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes hatóságaival az ezen hatóságokkal kötött munkamegállapodások keretében, az EUMSZ vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. E munkamegállapodások kizárólag pusztán a műveleti együttműködés irányítására vonatkozhatnak.

(3) Az Ügynökség összekötő tisztviselőket küldhet ki harmadik országokba, akik feladataik ellátása érdekében a lehető legmagasabb szintű védelemben részesülnek. Az Ügynökség összekötő tisztviselői a tagállamok bevándorlási összekötő tisztviselőinek a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról szóló, 2004. február 19-i 377/2004/EK tanácsi rendelet (*) alapján létrehozott helyi vagy regionális együttműködési hálózatának részét képezik. Összekötő tisztviselők kizárólag olyan harmadik országokba küldhetők ki, amelyek határigazgatási gyakorlata megfelel a minimális emberi jogi előírásoknak. Kiküldésüket az igazgatótanács hagyja jóvá. Az Unió külkapcsolati politikájának keretében a kiküldés tekintetében elsőbbséget kell biztosítani azoknak a harmadik országoknak, amelyek kockázatelemzés alapján az illegális migráció vonatkozásában származási vagy tranzitországnak minősülnek. Az Ügynökség kölcsönösségi alapon az adott harmadik országokból kiküldött összekötő tisztviselőket is fogadhat határozott időtartamra. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára és a 24. cikkel összhangban évente fogadja el az elsőbbségi jegyzéket.

(4) Az Ügynökség összekötő tisztviselőinek feladata többek között – az uniós jog betartása mellett és az alapvető jogokkal összhangban – kapcsolatok kiépítése és fenntartása a kirendelésük szerinti harmadik országok illetékes hatóságaival az illegális bevándorlás megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint az illegális migránsok visszaküldésének elősegítése céljából.

(5) Az Ügynökség – az Unió külkapcsolati politikáját támogató, megfelelő eszközök rendelkezéseivel összhangban – uniós finanszírozásban részesülhet. Technikai segítségnyújtási projekteket indíthat és finanszírozhat harmadik országokban az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben.

(6) Az Ügynökség emellett az érintett tagállam(ok) egyetértésével meghívhatja harmadik országok megfigyelőit, hogy vegyenek részt az Ügynökségnek a 3., 4. és 5. cikkben említett tevékenységeiben, amennyiben jelenlétük

összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, hozzájárulhat az együttműködés és a helyes gyakorlatok cseréje javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát. E megfigyelők részvételére a 4. és 5. cikkben említett tevékenységek tekintetében kizárólag az érintett tagállam(ok), a 3. cikkben említett tevékenységek tekintetében pedig kizárólag a fogadó tagállam egyetértésével kerülhet sor. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a 3a. cikk (1) bekezdésében említett operatív tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség – részvételüket megelőzően – megfelelő képzésben részesíti.

(7) Kétoldalú megállapodások harmadik országokkal történő, a 2. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelő megkötésekor a tagállamok az Ügynökség szerepére és hatásköreire vonatkozó rendelkezéseket is belefoglalhatnak azokba, különösen az Ügynökség által a 3. cikkben említett közös műveletek vagy kísérleti projektek során kiküldött csapatok tagjai végrehajtási jogköreinek gyakorlására vonatkozóan.

(8) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekhez a Bizottság előzetes véleménye szükséges és az Európai Parlamentet a lehető legrövidebb időn belül teljes körűen tájékoztatni kell ezekről a tevékenységekről.

(*) HL L 64., 2004.3.2., 1. o.”.

20. A 15. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az Ügynökség uniós szerv. Jogi személyiséggel rendelkezik.”.

21. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Székhely-megállapodás

Az Ügynökségnek a székhelye szerinti tagállamban biztosítandó elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint az Ügynökség ügyvezető igazgatójára, ügyvezetőigazgató-helyettesére, igazgatótanácsának tagjaira, személyzetére és családtagjaira az Ügynökségnek otthont adó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat az Ügynökség és a székhelye szerinti tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni. A székhely-megállapodás az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg. Az Ügynökség székhelye szerinti tagállamnak a lehető legkedvezőbb feltételeket – így többnyelvű, európai szemléletű iskolázatást és megfelelő közlekedési kapcsolatokat is – kell biztosítania az Ügynökség megfelelő működésének biztosítása érdekében.”.

22. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 3b. cikk (5) bekezdésének végrehajtása céljából kizárólag az Ügynökségnek az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatának hatálya alá tartozó alkalmazottja, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek II. címe alapján alkalmazott személy jelölhető ki a 8g. cikk szerinti koordinátornak. A 3b. cikk (3) bekezdésének végrehajtása céljából kizárólag a tagállamok által az Ügynökséghez kirendelt nemzeti szakértők rendelhetők az európai határőrcsapatokhoz. Az Ügynökség az említett cikkel összhangban kijelöli azokat a nemzeti szakértőket, akik az európai határőrcsapatokhoz rendelőndők.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 110. cikkének megfelelően.

(5) Az igazgatótanács elfogadhatja azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok nemzeti szakértői ügynökséghez történő kirendelését. Ezek a rendelkezések figyelembe veszik a 3b. cikk (3) bekezdésének követelményeit, különösen azt, hogy a nemzeti szakértőket kiküldött határőröknek kell tekinteni, valamint hogy a 10. cikkben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel rendelkeznek. Ezek a rendelkezések a kiküldés feltételeire is kiterjednek.”.

23. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) meghatározza az Ügynökség szervezeti felépítését, és elfogadja az Ügynökség személyzeti politikáját, különösen a többéves személyzeti politikai tervet. A többéves személyzeti politikai tervet az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (*) vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően be kell nyújtani a Bizottságnak és – a Bizottság kedvező véleményét követően – a költségvetési hatóságnak;

(*) HL L 357., 2002.12.31., 72. o.”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„i) elfogadja az Ügynökségnek az Ügynökség tevékenységeire vonatkozó, jövőbeli hosszú távú stratégia körvonalazására szolgáló többéves tervét.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az igazgatótanács tanácsot adhat az ügyvezető igazgatónak bármely, a külső határok operatív igazgatásának kialakításához szorosan kapcsolódó kérdésben, beleértve a 6. cikkben meghatározott, kutatásokkal kapcsolatos tevékenységeket is.”.

24. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés utolsó mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A hivatali idő meghosszabbítható.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult országok részt vesznek az Ügynökségben. Ezen országok mindegyike egy képviselővel és egy póttaggal rendelkezik az igazgatótanácsban. Társulási megállapodásaik vonatkozó rendelkezései alapján szabályokat dolgoztak ki, amelyek meghatározzák ezen országok Ügynökség munkájában való részvételének jellegét és mértékét, valamint annak részletes szabályait, beleértve a pénzügyi hozzájárulásokat és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket is.”.

25. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács felhívhatja az ügyvezető igazgatót, hogy számoljon be feladatainak elvégzéséről, különösen az alapjogi stratégia végrehajtásáról és figyelemmel kíséréséről, az Ügynökség előző évi általános jelentéséről, következő évre vonatkozó munkaprogramjáról és az Ügynökségnek a 20. cikk (2) bekezdésének i) pontjában említett többéves tervéről.”;

b) a (3) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) biztosítja a 3a. és a 8e. cikkben említett operatív tervek végrehajtását.”.

26. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„26a. cikk

Alapjogi stratégia

(1) Az Ügynökség kidolgozza, továbbfejleszti és végrehajtja alapjogi stratégiáját. Az Ügynökség hatékony mechanizmust hoz létre annak figyelemmel kísérésére, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartása az Ügynökség valamennyi tevékenységében érvényesül-e.

(2) Az Ügynökség konzultatív fórumot hoz létre, amely az alapvető jogokat érintő kérdésekben segítséget nyújt az ügyvezető igazgató és az igazgatótanács számára. Az Ügynökség felkéri az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalt, az Alapjogi Ügynökséget, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosát és egyéb érintett szervezeteket, hogy vegyenek részt a konzultatív fórumban. Az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács határoz a konzultatív fórum összetételéről és munkamódszereiről, valamint a konzultatív fórum számára történő információtovábbítás részletes szabályairól.

A konzultatív fórummal egyeztetni kell az alapjogi stratégia, a magatartási kódex és az egységes alaptantervek továbbfejlesztéséről és végrehajtásáról.

A konzultatív fórum tevékenységeiről éves jelentést készít. E jelentést nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az alapjogi tisztet az igazgatótanács jelöli ki. Az alapjogi tiszt megfelelő képesítéssel és tapasztalattal rendelkezik az alapvető jogok terén. Alapjogi tiszt feladatainak ellátása során független, és közvetlenül az igazgatótanácsnak és a konzultatív fórumnak tesz jelentést. Az

alapjogi tiszt rendszeresen jelentést tesz, és ennek révén hozzájárul az alapvető jogok figyelemmel kísérésének mechanizmusához.

(4) Az alapjogi tiszt és a konzultatív fórum az Ügynökség minden tevékenysége tekintetében hozzáféréssel rendelkezik az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz.”.

27. A 33. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló 2007/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. október 25-i 1168/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálybalépését követő első értékelésben elemzik a tagállamok külső határai igazgatásának további fokozottabb összehangolására vonatkozó igényeket is, beleértve az európai határőr rendszer létrehozásának megvalósíthatóságát is.

(2b) Az értékelés külön elemzést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy ezen rendelet alkalmazása során miként tartották be az Alapjogi Chartát.

(*) HL L 304., 2011.11.22., 1. o.”.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
M. DOWGIELEWICZ

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1169/2011/EU RENDELETE

(2011. október 25.)

a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikke előírja, hogy az Uniónak a Szerződés 114. cikke alapján elfogadott intézkedésekkel hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához.

(2) A biztonságos és megfelelő minőségű élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak, és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jólétéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez.

(3) A fogyasztók magas szintű egészségvédelmének megvalósítása és a tájékoztatáshoz való jogának biztosítása érdekében biztosítani kell, hogy megfelelő tájékoztatáshoz jussanak az általuk fogyasztott élelmiszerekkel kapcsolatosan. A fogyasztói döntéseket többek között befolyásolhatják az egészséggel és a környezettel kapcsolatos, valamint gazdasági, szociális és etikai megfontolások.

(4) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően az élelmiszerjog egyik általános elve, hogy a fogyasztók számára lehetővé tegye a fogyasztott élelmiszerek megfelelő tájékoztatás alapján történő kiválasztását, és megelőzze a fogyasztókat félrevezető gyakorlat alkalmazását.

(5) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a fogyasztók tájékoztatásának bizonyos szempontjaival foglalkozik, kifejezetten a megtévesztő tevékenységek és tájékoztatási mulasztások megelőzése céljából. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok általános elveit a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó egyedi szabályoknak kell kiegészíteniük.

(6) Az élelmiszerek jelölésének valamennyi élelmiszerre alkalmazandó uniós szabályait az élelmiszerek címkézése, kizserelése és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ állapítja meg. Az említett irányelvben megállapított rendelkezések többsége 1978-ra nyúlik vissza, ezért azokat naprakésszé kell tenni.

(7) Az élelmiszerek tápértékjelöléséről szóló, 1990. szeptember 24-i 90/496/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ megállapítja az előrecsomagolt élelmiszereken megjelenő, tápértékjelölés tartalmáról és megjelenítéséről szóló szabályokat. E szabályok értelmében a tápértékjelölés feltüntetése önkéntes, kivéve, ha az élelmiszerral kapcsolatban a tápanyag-összetételre vonatkozó állítást tüntetnek fel. Az említett irányelvben megállapított rendelkezések többsége 1990-re nyúlik vissza, ezért azokat naprakésszé kell tenni.

(8) Az általános jelölési előírásokat olyan rendelkezések egészítik ki, amelyeket bizonyos körülmények között minden élelmiszerre vagy az élelmiszerek bizonyos csoportjaira alkalmazni kell. Ezenfelül több egyedi, meghatározott élelmiszerekre alkalmazandó szabály is létezik.

⁽¹⁾ HL C 77., 2009.3.31., 81. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. június 16-i álláspontja (HL C 236. E., 2011.8.12., 187. o.) és a Tanács 2011. február 21-i álláspontja első olvasatban (HL C 102. E, 2011.4.2., 1. o.). Az Európai Parlament 2011. július 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. szeptember 29-i határozata.

⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽⁵⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

⁽⁶⁾ HL L 276., 1990.10.6., 40. o.

- (9) Annak ellenére, hogy a jelölésre vonatkozó jelenlegi jogszabályok eredeti célkitűzései és alapelemei még mindig érvényesek, egyszerűsítésük szükségessé vált annak biztosítása érdekében, hogy az érdekeltet számára megkönnyítsék az előírások betartását, azok világosabbak legyenek, továbbá hogy korszerűvé tegyék azokat, figyelembe véve az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás területének új fejleményeit. Ez a rendelet mind a belső piac, mind az állampolgárok érdekeit szolgálja, mivel egyrészt gondoskodik a jog egyszerűsítéséről, a jogbiztonságról és az adminisztratív terhek csökkentéséről, másrészt előírja az élelmiszerek világos, érthető és olvasható jelölését.
- (10) A lakosságot érdekli az étrend és az egészség közötti összefüggés, és szeretné, ha lehetősége nyílna az egyéni igényeinek megfelelő étrend kiválasztására. A Bizottság táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2007. május 30-i fehér könyve („a bizottsági fehér könyv”) megállapította, hogy a tápértékjelölés az egyik fontos módszer arra, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az élelmiszerek összetételéről, és segítsék őket a tájékozott választásban. A „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013 – a fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése, és hatékony védelmük” című 2007. március 13-i bizottsági közlemény hangsúlyozza, hogy mind a hatékony verseny, mind pedig a fogyasztók jóléte szempontjából fontos a fogyasztók tájékozott választásának lehetővé tétele. A táplálkozás alapelveinek ismerete és az élelmiszereken szereplő, megfelelő tápértékre vonatkozó tájékoztatás jelentősen hozzájárulnának ahhoz, hogy a fogyasztók tájékozottan választhassanak. Az oktatás és a tájékoztatási kampányok fontos eszközei annak, hogy a fogyasztók jobban megértsék az élelmiszerekre vonatkozó információkat.
- (11) A jogbiztonság növelése, valamint a végrehajtás egyszerűségének és a következetességének biztosítása érdekében indokolt a 90/496/EGK és 2000/13/EK irányelvet hatályon kívül helyezni, és azokat egyetlen rendelettel felváltani, amely a fogyasztók és más érdekeltet számára jogbiztonságot ad, és csökkenti az adminisztratív terhet.
- (12) Az egyértelműség érdekében indokolt más horizontális jogi aktusokat is hatályon kívül helyezni és beépíteni ebbe a rendeletbe, nevezetesen a végső fogyasztók részére értékesítendő alkoholtartalmú italok címkézésénél az alkoholtartalom térfogat-százalékos jelöléséről szóló, 1987. április 15-i 87/250/EGK bizottsági irányelvet ⁽¹⁾, az élelmiszerek címkézéséről szóló 79/112/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseitől való eltérésekről szóló, 1999. március 8-i 1999/10/EK bizottsági irányelvet ⁽²⁾, a kinint és koffeint tartalmazó élelmiszerek címkézéséről szóló, 2002. július 18-i 2002/67/EK bizottsági irányelvet ⁽³⁾, a hozzáadott fitoszterolokat, fitoszterol-észtereket, fitosztanolokat és/vagy fitosztanol-észtereket tartalmazó élelmiszerek és élelmiszer-összetevők címkézéséről szóló, 2004. március 31-i 608/2004/EK bizottsági rendeletet ⁽⁴⁾, valamint a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben előírtaktól eltérő adatok bizonyos élelmiszerek címkézésén való kötelező feltüntetéséről szóló, 2008. január 30-i 2008/5/EK bizottsági irányelvet ⁽⁵⁾.
- (13) Közös fogalommeghatározásokat, elveket, követelményeket és eljárásokat kell meghatározni, hogy egyértelmű keretet és közös alapot alkossanak az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatást szabályozó uniós és nemzeti intézkedésekhez.
- (14) Annak érdekében, hogy a fogyasztók számára – az általuk elfogyasztott élelmiszerekkel kapcsolatban – nyújtott tájékoztatás terén átfogó és fejlődő megközelítés érvényesüljön, az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályokra az általános és egyedi jellegű szabályokat egyaránt lefedő, tág fogalommeghatározást kell alkalmazni, továbbá a címkétől eltérő eszközökkel nyújtott tájékoztatásra is vonatkozó, tág fogalommeghatározást kell alkalmazni az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra is.
- (15) Az uniós szabályok csak vállalkozásokra alkalmazandók, amely fogalom a tevékenységek bizonyos folyamatosságát és bizonyos fokú szervezettséget jelent. Az olyan tevékenységek, mint az élelmiszerek alkalmi kezelése és szállítása, ételek felszolgálása és az élelmiszer értékesítése magánszemélyek által, például jótékonyági rendezvényeken vagy helyi közösségi vásárokon és találkozókön, nem tartoznak a rendelet hatálya alá.
- (16) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályoknak elegendő rugalmasságot kell biztosítani ahhoz, hogy lépést lehessen tartani a fogyasztók új tájékoztatási igényeivel, és biztosított legyen az egyensúly a belső piac védelme és a tagállamokban a fogyasztók felfogásában mutatkozó különbségek között.
- (17) Az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás előírásának elsődleges szempontja az kell, hogy legyen, hogy lehetővé váljék a fogyasztók számára az élelmiszerek azonosítása és megfelelő felhasználása, valamint az, hogy egyéni étrendi igényeiknek megfelelően választhassanak. E célt szem előtt tartva az élelmiszer-vállalkozóknak meg kell könnyíteniük e tájékoztatásnak az elérhetőségét a látásproblémákkal élők számára is.
- (18) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályoknak a fogyasztók változó tájékoztatási igényeihez való igazítása, az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás szükségességének mérlegelésekor mindig figyelembe kell venni a fogyasztók többsége részéről az egyes információk közlésével kapcsolatban széles körben mutatkozó érdeklődést is.
- (19) Az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás tekintetében azonban csak akkor állapíthatók meg új, kötelező előírások, ha és amennyiben a szubszidiaritás, az arányosság és a fenntarthatóság elvével összhangban azokra szükség van.

⁽¹⁾ HL L 113., 1987.4.30., 57. o.

⁽²⁾ HL L 69., 1999.3.16., 22. o.

⁽³⁾ HL L 191., 2002.7.19., 20. o.

⁽⁴⁾ HL L 97., 2004.4.1., 44. o.

⁽⁵⁾ HL L 27., 2008.1.31., 12. o.

- (20) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályoknak tiltaniuk kell az olyan információk használatát, amelyek félrevezethetik a fogyasztókat, elsősorban az élelmiszerek jellemzőit, hatásait vagy tulajdonságait illetően, vagy az élelmiszereknek gyógyhatást tulajdonítanak. A hatékonyság érdekében ezt a tilalmat az élelmiszerek reklámozására és megjelenítésére is alkalmazni kell.
- (21) Az élelmiszer-vállalkozók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályok felaprózásának elkerülése érdekében indokolt egyértelművé tenni az élelmiszer-vállalkozók e területen fennálló kötelezettségeit. Ennek a 178/2002/EK rendelet 17. cikkében meghatározott, a fogyasztó felé fennálló kötelezettségekkel összhangban kell történnie.
- (22) Listát kell készíteni minden olyan kötelező tájékoztatásról, amelyet a végső fogyasztóknak és a vendéglátásnak, illetve a közétkeztetés részére szánt összes élelmiszere nézve elvileg meg kell adni. E listában meg kell hagyni a meglévő uniós jogszabályok által már megkövetelt információkat, tekintve, hogy ezt általában a fogyasztói tájékoztatás értékes vívmányának tartják.
- (23) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás terén bekövetkező változások és fejlemények figyelembevétele érdekében rendelkezni kell a Bizottság arra való felhatalmazásáról, hogy bizonyos adatok rendelkezésre állását alternatív eszközökkel biztosítsa. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációnak segítenie kell az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás követelményeinek kellő időben történő, célirányos megváltoztatását.
- (24) Egyes összetevők és egyéb anyagok vagy termékek (például a technológiai segédanyagok) élelmiszer előállításában történő felhasználásuk és abban való további jelenlétük esetén egyes embereknél allergiás reakciót vagy intoleranciát válthatnak ki, és az ilyen allergia vagy intolerancia esetenként veszélyt jelenthet az érintettek egészségére. Fontos tehát, hogy a tudományosan igazoltan allergiát vagy intoleranciát okozó élelmiszer-adalékanyagok, technológiai segédanyagok és más anyagok vagy termékek jelenlétéről tájékoztatást nyújtsanak, hogy különösen az élelmiszer-allergiában vagy -intoleranciában szenvedő fogyasztók számára lehetővé váljon a számukra biztonságos élelmiszerek megfelelő információk birtokában történő kiválasztása.
- (25) Annak érdekében, hogy a fogyasztókat a mesterséges nanoanyagok élelmiszerekben való jelenlétéről tájékoztassák, meg kell határozni a mesterséges nanoanyagok fogalmát. Tekintettel arra, hogy a mesterséges nanoanyagokat tartalmazó vagy ilyen anyagokból álló élelmiszerek új élelmiszerek is lehetnek, az e fogalommeghatározás számára megfelelő jogszabályi keretet az új élelmiszerekről és az új élelmiszer-összetevőkről szóló, 1997. január 27-i 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ legközelebbi felülvizsgálatakor kell megfontolni.
- (26) Az élelmiszerek jelölésének világosnak és érthetőnek kell lennie, hogy segítsék azokat a fogyasztókat, akik az élelmiszereket és étrendjüket tudatosabban kívánják kiválasztani. Tanulmányok azt mutatják, hogy a jó olvashatóság jelentősen növeli annak lehetőségét, hogy a címkén szereplő információ befolyásolja a célközönséget, és az olvashatatlan termékinformáció az egyik fő oka az élelmiszercímkékkel kapcsolatos fogyasztói elégedetlenségnek. Ezért átfogó megközelítést kell kialakítani az olvashatóság minden szempontjának – egyebek mellett a betűtípus, a szín és a kontraszt – figyelembevételéhez.
- (27) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás biztosítása érdekében az élelmiszerek fogyasztókhoz való eljuttatásának valamennyi módját figyelembe kell venni, beleértve az élelmiszerek távközlési eszközök segítségével végzett értékesítését is. Bár nyilvánvaló, hogy a távértékesítés révén szállított élelmiszerek ugyanazokat a tájékoztatási követelményeket kell teljesítenie, mint az üzletekben értékesített élelmiszereknek, egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetekben a vonatkozó, élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatásnak a vásárlás befejezését megelőzően is rendelkezésre kell állnia.
- (28) Az élelmiszer-fagyasztási technológia az utóbbi évtizedekben számottevő fejlődésen ment át, és széles körben használatos mind a termékek uniós belső piacon történő szállításának megkönnyítése, mind az élelmiszer-biztonsági kockázatok csökkentése érdekében. A fagyasztás és későbbi kiolvasztás azonban bizonyos élelmiszerek – különösen a húsok és halászati termékek – esetében korlátozza a további felhasználási lehetőségeket, és kihatással lehet az adott élelmiszerek biztonságosságára, ízére és állagára is, miközben más termékek esetében – ilyen például a vaj – a fagyasztásnak nincsenek ilyen hatásai. A végső fogyasztót ezért megfelelőképpen tájékoztatni kell arról, ha egy terméket kiolvasztottak.
- (29) Az élelmiszer származási országának vagy eredete helyének feltüntetését biztosítani kell minden olyan esetben, ha annak hiánya valószínűleg félrevezetné a fogyasztót az élelmiszer valódi származási országa vagy eredetének helye tekintetében. A származási országnak vagy az eredet helyének jelölését minden esetben az iparág számára egyenlő feltételeket biztosító, egyértelműen meghatározott kritériumok alapján kell biztosítani úgy, hogy az ne vezesse félre a fogyasztókat, és hogy a fogyasztók jobban értsék az élelmiszer származási országára vagy eredete helyére vonatkozó információkat. E kritériumok nem vonatkoznak az élelmiszer-vállalkozó nevével vagy címével kapcsolatos jelölésekre.
- (30) Bizonyos esetekben az élelmiszer-vállalkozók – annak érdekében, hogy felhívják a fogyasztók figyelmét termékük minőségére – jelezni kívánják a termék származási helyét. Az ilyen jelöléseknek szintén harmonizált kritériumoknak kell megfelelniük.

⁽¹⁾ HL L 43., 1997.2.14., 1. o.

- (31) A szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma által okozott válság óta az Unióban a marhahúst és a marhahúsból készült termékeket kötelező eredetmegjelöléssel ellátni ⁽¹⁾, és ennek révén a fogyasztókban kialakultak bizonyos elvárások. A Bizottság által végzett hatásvizsgálat megerősíti, hogy a fogyasztók számára a hús eredete a legfontosabb kérdés. Az Unióban más állatok – sertés, juh, kecske és baromfi – húsanak fogyasztása is rendkívül elterjedt. Indokolt ezért e termékek esetében is kötelezővé tenni az eredetmegjelölést. Az eredettel kapcsolatos előírások az egyes húsfajtáknál az állatfaj sajátosságaitól függően eltérőek lehetnek. Indokolt ezért arról rendelkezni, hogy végrehajtási szabályok révén kötelező előírások kerüljenek megállapításra, amelyek hústípusonként eltérőek lehetnek, figyelembe véve az arányosság elvét, valamint az élelmiszer-vállalkozásokra és a végrehajtott hatóságokra nehezedő adminisztratív terheket.
- (32) A kötelező eredetmegjelölésre vonatkozóan már kidolgozásra kerültek vertikális megközelítésen alapuló rendelkezések, például a méz ⁽²⁾, a gyümölcs és zöldség ⁽³⁾, a hal ⁽⁴⁾, a marhahús és a marhahúsból készült termékek ⁽⁵⁾ és az olívaolaj ⁽⁶⁾ esetében. Meg kell vizsgálni, hogy a kötelező eredetmegjelölést ki lehet-e terjeszteni más élelmiszerekre is. Indokolt ezért felkérni a Bizottságot, hogy készítsen jelentéseket az alábbi élelmiszerekről: a marhahúson, serteshúson, juhhúson, kecskehúson és baromfihúson kívüli egyéb húsfajták; tej; a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej; az összetevőként felhasznált hús; feldolgozatlan élelmiszerek; egyetlen összetevőből álló termékek; a valamely élelmiszernek több mint 50 %-át kitevő összetevők. Tekintve, hogy a tej egyike azon termékeknek, melyek eredetének megjelölését különösen fontosnak tartják, a teje vonatkozó bizottsági jelentésnek a lehető leghamarabb rendelkezésre kell állnia. A jelentések megállapításai alapján a Bizottság javaslatokat nyújthat be az érintett uniós rendelkezések módosítására, vagy új kezdeményezéseket tehet, adott esetben ágazati alapon.
- (33) Az Unió nem preferenciális származási szabályait a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ határozza meg, végrehajtási rendelkezéseit pedig a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezéseinek megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet ⁽⁸⁾ tartalmazza. Az élelmiszerek származási országának meghatározása ezeken az élelmiszer-vállalkozások és hatóságok által jól ismert szabályokon fog alapulni, ami megkönnyíti azok végrehajtását.
- (34) Az élelmiszerek tápértékjelölése az élelmiszerekben lévő energia és bizonyos tápanyagok jelenlétére vonatkozó tájékoztatás. A tápérték-információk csomagoláson való kötelező feltüntetésének segítenie kell a népegészségügyi politika részeként a táplálkozással összefüggésben végzett tevékenységet, amely magában foglalhatja a lakosság táplálkozási ismereteinek növelését célzó, tudományos ajánlásokra épülő rendelkezéseket, és elősegítheti az élelmiszerek megfelelő információk alapján történő kiválasztását.
- (35) A különböző méretű csomagolásban lévő termékek összehasonlításának megkönnyítése érdekében célszerű megtartani azt az előírást, hogy a kötelező tápértékjelölésnek 100 g vagy 100 ml mennyiségre kell vonatkoznia, és adott esetben lehetővé kell tenni az adagra vonatkoztatott kiegészítő jelöléseket is. Ezért ha az élelmiszer előrecsomagolt, és azon szerepel adagra vagy fogyasztási egységre vonatkozó megjelölés, a 100 g vagy 100 ml mennyiségre vonatkozó tápérték-információn túl lehetővé kell tenni az adagra vagy fogyasztási egységre vetített tápérték megadását is. Az adagokra vagy fogyasztási egységekre vonatkoztatott adatok összevethető formában történő feltüntetése érdekében bizonyos élelmiszer-kategóriák esetében a Bizottságot fel kell hatalmazni az adagra vagy fogyasztási egységre vetített tápérték közzétételére vonatkozó szabályok elfogadására.
- (36) A bizottsági fehér könyv felhívta a figyelmet bizonyos egészségügyi szempontból fontos tápanyagokra, például a telített zsírokra, a cukrokra és nátriumra. Ezért indokolt, hogy a kötelező tápértékjelölés biztosítására vonatkozó követelmények figyelembe vegyék ezeket a tényezőket.
- (37) Mivel e rendelet egyik célja az, hogy a végső fogyasztó számára alapot nyújtson a tájékozott döntéshez, fontos biztosítani, hogy a végső fogyasztó könnyen megértse a jelölésen szereplő információkat. Célszerű ezért a nátrium tápanyag megfelelő szakkifejezése helyett a jelölésen a „só” kifejezést használni.
- (38) Az uniós jog következetessége és koherenciája érdekében a tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állítások élelmiszercímkeken való önkéntes feltüntetésének összhangban kell lennie az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július 17.) a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001/110/EK irányelve (2001. december 20.) a mézről (HL L 10., 2002.1.12., 47. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 1580/2007/EK rendelete (2007. december 21.) a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról (HL L 350., 2007.12.31., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 104/2000/EK rendelete (1999. december 17.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről (HL L 17., 2000.1.21., 22. o.).

⁽⁵⁾ Az 1760/2000/EK rendelet.

⁽⁶⁾ A Bizottság 1019/2002/EK rendelete (2002. június 13.) az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról (HL L 155., 2002.6.14., 27. o.).

⁽⁷⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 404., 2006.12.30., 9. o.

- (39) Az élelmiszer-piaci szereplők szükségtelen terhelésének elkerülése érdekében indokolt mentesíteni a kötelező tápértékjelölés alól az élelmiszerek azon csoportjait, amelyek nem feldolgozott élelmiszerek, vagy amelyek esetében a tápértékjelölés nem játszik döntő szerepet a fogyasztók vásárlással kapcsolatos döntésében, illetve amelyek csomagolása túlságosan kicsi ahhoz, hogy ráférjenek a jelölési előírásoknak megfelelő információk, kivéve, ha az ilyen információ feltüntetésére vonatkozó kötelezettséget más uniós jogszabályok írják elő.
- (40) Tekintettel az alkoholtartalmú italok sajátos jellegére, a Bizottságot fel kell kérni az e termékeken feltüntetendő információk kérdésének további elemzésére. A Bizottságnak ezért – figyelembe véve az egyéb érintett uniós szakpolitikákkal való összhang biztosításának szükségességét – az e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül jelentést kell készítenie az alkoholtartalmú italok összetevőinek és tápértékének feltüntetésére vonatkozó követelmények alkalmazásáról. Továbbá, tekintettel a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégiáról szóló, 2007. szeptember 5-i európai parlamenti állásfoglalásra⁽¹⁾, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽²⁾, a Bizottság munkájára és a közvéleménynek az alkoholfogyasztás – elsősorban a fiatal és sérülékeny fogyasztókra gyakorolt – káros hatásai miatti aggodalmaira, a Bizottságnak az érdekeltekkel és a tagállamokkal folytatott konzultációt követően fontolóra kell vennie, hogy szükséges-e új fogalommeghatározást bevezetni a kifejezetten a fiataloknak szánt alkoholtartalmú italok (pl. „alcopopok”) vonatkozásában. A Bizottságnak e rendelettel összefüggésben – adott esetben – az alkoholtartalmú italokra vonatkozó különleges előírásokat is javasolnia kell.
- (41) Annak érdekében, hogy az átlagos fogyasztót szólítsa meg, és betöltse azt a tájékoztató szerepet, amely érdekében bevezették, a tápértékjelölésnek egyszerűnek és közérthetőnek kell lennie, figyelembe véve a táplálkozásra vonatkozó ismeretek jelenlegi szintjét. A tápértékjelölés részben a fő látómezőben – vagy köznyelven a csomagolás elülső oldalán –, részben pedig a csomagolás bármelyik hátulsó oldalán való feltüntetése összehasonlítható a fogyasztókat. A tápértékjelölést ezért teljes egészében ugyanazon látómezőben kell elhelyezni. Ezenfelül a legfontosabb tápértékadatok önkéntes alapon megismételhetők a fő látómezőben, hogy a fogyasztók az élelmiszerek megvásárlásakor könnyen láthassák a tápanyag-összetételre vonatkozó lényeges információkat. Annak szabad megválasztása, hogy mely információk ismételhetők meg, összehasonlítható a fogyasztókat. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy mely információk ismételhetők meg.
- (42) Az élelmiszer-vállalkozók arra való ösztönzése érdekében, hogy a tápértékjelölésben szereplő információkat önkéntes alapon olyan élelmiszerek – mint például alkoholtartalmú italok és nem előrecsomagolt élelmiszerek – esetében is feltüntessék, amelyek mentesülhetnek a kötelező tápértékjelölés alól, biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy a tápértékjelölésben szereplő összetevők közül csak korlátozott számú összetevőt tüntessenek fel. Indokolt azonban egyértelműen meghatározni, hogy mely információk tüntethetők fel önkéntes alapon, elkerülendő, hogy a fogyasztót az élelmiszer-vállalkozó tetszőleges választása félrevezesse.
- (43) A közelmúltban egyes tagállamokban és élelmiszer-ágazati szervezeteknél a tápértékjelölésnek 100 g-tól, 100 ml-től vagy adagtól eltérő kifejezési, illetve más megjelenítési formái is megjelentek, például grafikus formák vagy szimbólumok használata révén. E további kifejezési és megjelenítési formák segíthetik a fogyasztókat a tápértékjelölés jobb megértésében. Az Unió egészére vonatkozóan azonban nincs elegendő adat arról, hogy az átlagos fogyasztó hogyan értelmezi és használja az információ közlésének és megjelenítésének alternatív formáit. Ezért az e rendeletben megállapított kritériumok alapján indokolt lehetővé tenni más kifejezési és megjelenítési formák alkalmazását is, továbbá fel kell kérni a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a további kifejezési és megjelenítési formák használatáról, a belső piacra gyakorolt hatásokról, valamint arról, hogy ajánlott-e ezeknek a kifejezési és megjelenítési formáknak a további harmonizációja.
- (44) A tagállamoknak – a célból, hogy segítsék a Bizottságot a jelentés elkészítésében – tájékoztatniuk kell a Bizottságot a területükön a tápértékjelölés céljára felhasznált egyéb kifejezési és megjelenítési formákról. Ennek érdekében a tagállamoknak jogukban áll felkérni a területükön egyéb kifejezési és megjelenítési formákkal ellátott élelmiszereket forgalomba hozó élelmiszer-vállalkozásokat, hogy tájékoztassák a nemzeti hatóságokat az ilyen egyéb kifejezési formák használatáról, valamint igazolják az e rendelet által előírt követelményeknek való megfelelést.
- (45) A tápértékjelölés további kifejezési és megjelenítési formáinak kidolgozása során célszerű bizonyos szintű összhangot biztosítani. Indokolt ezért ösztönözni a legjobb gyakorlatoknak és tapasztalatoknak a tagállamok közötti, illetve a Bizottsággal való folyamatos cseréjét és megosztását, valamint elősegíteni az érdekelt felek részvételét e tapasztalatcserében.
- (46) Az ugyanazon látómezőben elhelyezkedő, a tápanyagok mennyiségét és összehasonlítható mutatókat tartalmazó, az élelmiszer tápértékének értékelését lehetővé tevő, közérthető formában megjelenő tájékoztatást teljes egészében a tápértékjelölés részének kell tekinteni, és az nem kezelhető különálló állítások csoportjaként.

(1) HL C 187. E, 2008.7.24., 160. o.

(2) HL C 77., 2009.3.31., 81. o.

- (47) A tapasztalatok szerint az élelmiszerekkel kapcsolatos önkéntes tájékoztatás sok esetben az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás érthetőségének rovására történik. Ezért kritériumokat kell meghatározni, hogy segítsék az élelmiszer-vállalkozókat és a végrehajtó hatóságokat az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező és nem kötelező tájékoztatás közötti egyensúly megtalálásában.
- (48) A tagállamok számára a helyi gyakorlati feltételektől és körülményektől függően fenn kell tartani a jogot, hogy a nem előre csomagolt élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás tekintetében szabályokat állapítsanak meg. Bár ilyen esetekben a fogyasztók egyéb információkkal kapcsolatos igénye korlátozott, a potenciális allergénekre vonatkozó tájékoztatást igen fontosnak tekintik. Az adatok arra utalnak, hogy az élelmiszer által okozott allergiás esetek nagy része nem előre csomagolt élelmiszerre vezethető vissza. Ezért a potenciális allergénekre vonatkozó tájékoztatást mindig a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani.
- (49) Az e rendelet által konkrétan harmonizált témákban a tagállamoknak nem állhat módjában nemzeti rendelkezéseket elfogadni, kivéve, ha arra az uniós jog felhatalmazást ad. Ez a rendelet nem korlátozhatja a tagállamokat abban, hogy a rendelet által kifejezetten nem egységesített kérdésekre vonatkozóan nemzeti intézkedéseket fogadjanak el. E nemzeti intézkedések azonban nem tilthatják, akadályozhatják vagy korlátozhatják az e rendelet előírásainak megfelelő áruk szabad mozgását.
- (50) Az Európai Unió fogyasztói részéről egyre növekvő érdeklődés övezi az uniós állatjóléti szabályok vágás során történő betartását, többek között azt, hogy az állatot a vágást megelőzően elkábították-e. E tekintetben a jövőbeli uniós állatvédelmi és állatjóléti stratégia kidolgozásakor fontolóra kell venni egy, az állatok elkábítására vonatkozó megfelelő információk feltüntetésének lehetőségéről szóló tanulmány készítését.
- (51) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás szabályait úgy kell kidolgozni, hogy igazodni tudjanak a gyorsan változó társadalmi, gazdasági és technológiai környezethez.
- (52) A tagállamoknak a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban hatósági ellenőrzéseket kell végezniük az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében.
- (53) Az 1924/2006/EK rendeletben és a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról szóló, 2006. december 20-i 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ a 90/496/EGK irányelvre vonatkozó hivatkozásokat frissíteni kell e rendelet figyelembevételére érdekében. Az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (54) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatási követelmények rendszertelen időközönként történő, illetve gyakori aktualizálása jelentős adminisztratív terheket róhat az élelmiszer-vállalkozásokra és különösen a kis- és középvállalkozásokra. Ezért indokolt biztosítani, hogy a Bizottság által az e rendelet által rá ruházott hatáskörök gyakorlása keretében elfogadható intézkedések minden naptári évben ugyanazon a napon váljanak alkalmazandóvá, egy megfelelő hosszúságú átmeneti időszakot követően. Sürgős esetben, ha az érintett intézkedések célja az emberi egészség védelme, engedélyezni kell az eltérést ettől az elvtől.
- (55) Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az élelmiszer-vállalkozások termékeik jelöléseit az e rendelet által bevezetett új követelményeknek megfelelően módosítani tudják, megfelelő átmeneti időszakokat kell megállapítani e rendelet alkalmazására.
- (56) Tekintettel arra, hogy e rendelet jelentős változtatásokat vezet be a tápértékjelöléshez kapcsolódó követelményekben, különösen a tápértékjelölés tartalmával kapcsolatban, indokolt megengedni az élelmiszer-vállalkozások számára, hogy e rendeletet már annak kötelező alkalmazási időpontját megelőzően elkezdjék alkalmazni.
- (57) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (58) A Bizottságot fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az EUMSZ 290. cikkével összhangban történő elfogadására többek között bizonyos kötelező adatoknak a csomagoláson vagy a címkén való feltüntetésén kívüli egyéb módokon való rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban, azokra a termékekre vonatkozóan, amelyeken nem kötelező feltüntetni az összetevők felsorolását, az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek újbóli megvizsgálásával kapcsolatban, valamint az önkéntes alapon feltüntethető tápanyagok listája tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson az előkészítő munka során, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a vonatkozó dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 404., 2006.12.30., 26. o.

(59) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételek alapján történjen, a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni, melynek keretében végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el egyebek mellett az egy vagy több adat szavak és számok helyett piktogramok vagy szimbólumok segítségével való megjelenítésének lehetséges módjaira, a minőségmegőrzési idő jelzésének módjára, a hús esetében a származási országnak vagy az eredet helyének megjelölésére, a tápértékelésben közölt értékek pontosságára vagy a tápanyag-összetétel adagonkénti vagy fogyasztási egységenkénti közlésére vonatkozóan. E hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet alapul szolgál az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó magas szintű fogyasztóvédelem biztosításához, figyelembe véve a fogyasztók felfogásában és tájékoztatási igényeikben kialakult különbségeket, ugyanakkor biztosítva a belső piac zökkenőmentes működését.

(2) Ez a rendelet megállapítja az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra, különösen az élelmiszerek jelölésére irányadó általános elveket, követelményeket és kötelezettségeket. Megállapítja a fogyasztók tájékoztatáshoz való jogának biztosítására szolgáló eszközöket és az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás eljárásait, figyelembe véve annak szükségességét, hogy elegendő rugalmasságot biztosítson a jövőbeli fejlesztések és új tájékoztatási igények megválaszolásához.

(3) Ez a rendelet valamennyi élelmiszer-vállalkozóra vonatkozik, függetlenül attól, hogy azok az élelmiszerlánc mely szakaszában működnek, amennyiben azok tevékenységei összefüggnek a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásával. Ezt a rendeletet a végső fogyasztóknak szánt összes élelmiszerre alkalmazni kell, beleértve a vendéglátás, illetve a közétkeztetés által szállított élelmiszereket és a vendéglátás, illetve a közétkeztetés részére szánt élelmiszereket is.

Ez a rendelet akkor alkalmazandó a szállítmányozási vállalkozások által nyújtott vendéglátói szolgáltatásokra, ha a szállítás kiindulási helye olyan tagállamok területén található, amelyekre a Szerződés alkalmazandó.

(4) E rendelet a meghatározott élelmiszerekre alkalmazandó külön uniós rendelkezésekben előírt jelölési követelmények sérelme nélkül alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) az „élelmiszer”, „élelmiszerjog”, „élelmiszer-vállalkozás”, „élelmiszer-vállalkozó”, „kiskereskedelem”, „forgalomba hozatal” és „végső fogyasztó” fogalomnak a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében, valamint 3. cikkének 1., 2., 3., 7., 8. és 18. pontjában szereplő meghatározása;
- b) a „feldolgozás”, „feldolgozatlan termék” és „feldolgozott termék” fogalomnak az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdésének m), n) és o) pontjában szereplő meghatározása;
- c) az „élelmiszerezim” fogalomnak az élelmiszerezimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő meghatározása;
- d) az „élelmiszer-adalékanyag”, a „technológiai segédanyag” és a „hordozó” fogalomnak az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában, illetve I. mellékletének 5. pontjában szereplő meghatározása;
- e) az „aroma” fogalomnak az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő meghatározása;
- f) a „hús”, „csontokról mechanikusan lefejtett hús”, „előkészített hús”, „halászlé termék” és „húskészítmények” fogalomnak az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ I. mellékletének 1.1., 1.14., 1.15., 3.1. és 7.1. pontjában foglalt meghatározása;
- g) a „reklám” fogalmának a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ 2. cikkének a) pontjában szereplő meghatározása.

⁽²⁾ HL L 139., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 354., 2008.12.31., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 354., 2008.12.31., 16. o.

⁽⁵⁾ HL L 354., 2008.12.31., 34. o.

⁽⁶⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

⁽⁷⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.

- (2) A következő fogalommeghatározásokat szintén alkalmazni kell:
- a) „élelmiszerekre vonatkozó tájékoztatás”: valamely élelmiszerre vonatkozó, a címke vagy kísérő dokumentum, illetve bármilyen egyéb eszköz – beleértve a modern technológiai eszközöket vagy a szóbeli közlést – segítségével a végső fogyasztó számára elérhetővé tett információ;
 - b) „élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok”: az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatást, különösen a jelölést szabályozó uniós rendelkezések, beleértve az összes élelmiszerre különleges körülmények között vagy élelmiszerek meghatározott csoportjaira vonatkozó általános szabályokat és azokat a szabályokat is, amelyeket kizárólag meghatározott élelmiszerekre kell alkalmazni;
 - c) „élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatás”: azok az adatok, amelyeket az uniós rendelkezések értelmében a végső fogyasztó számára meg kell adni;
 - d) „vendéglátás, illetve közétkeztetés”: minden olyan létesítmény (beleértve a járműveket, illetve a helyhez kötött vagy mozgó árusítóhelyeket), mint például éttermek, étkezdék, iskolák, kórházak és vendéglátó-ipari vállalkozások, amelyekben az üzleti tevékenység keretében a végső fogyasztó által történő közvetlen fogyasztásra szánt élelmiszereket készítenek;
 - e) „előre csomagolt élelmiszer”: a végső fogyasztónak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek való eljuttatásra szánt olyan egység, amely az élelmiszerből és az élelmiszer csomagolásából áll, amelybe az élelmiszert értékesítésre való felkínálás előtt csomagolták be – függetlenül attól, hogy a csomagolás teljes egészében vagy csak részben tartalmazza-e az élelmiszert –, oly módon, hogy a csomagolás tartalmát ne lehessen megváltoztatni a csomagolás felnyitása vagy megváltoztatása nélkül; az értékesítés helyszínén a fogyasztó kérésére vagy közvetlen értékesítés céljára becsomagolt élelmiszer nem minősül előre csomagolt élelmiszernek;
 - f) „összetevő”: minden anyag vagy termék, beleértve az aromákat, az élelmiszer-adalékanyagokat és élelmiszerenzimeket is, vagy összetett összetevő bármely összetevőjét is, amelyet élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél használnak fel, és a késztermékben még jelen van, akár módosult formában is; a szermaradványok nem minősülnek összetevőnek;
 - g) „eredet helye”: az a hely, amelyet az élelmiszer eredetként feltüntetnek, és amely nem a 2913/92/EGK rendelet 23–26. cikkével összhangban meghatározott származási ország; az élelmiszer-vállalkozó nevének és címének a címkén való feltüntetése nem minősül e rendelet alkalmazásában az élelmiszer származási országa vagy eredete megjelölésének;
 - h) „összetett összetevő”: olyan összetevő, amely már önmagában egynél több összetevőből áll;
 - i) „címke”: valamely élelmiszer csomagolására vagy tárolóedényére írt, nyomtatott, másolt, azon jelölt, dombornyomott vagy bélyegzett, illetve a csomagoláshoz vagy a tárolóedényhez csatolt mindenfajta felirat, jelölés, jel, kép vagy más leíró jellegű anyag;
 - j) „jelölés”: élelmiszerre vonatkozó bármilyen szöveg, adat, védjegy, márkanév, ábra vagy szimbólum, amelyet az élelmiszert kísérő vagy arra vonatkozó csomagoláson, dokumentumban, megjegyzésben, címkén, gyűrűn vagy galléron helyeznek el;
 - k) „látómező”: a csomagolás összes olyan felülete, amely egy nézőpontból olvasható;
 - l) „fő látómező”: az a látómező, amely vásárláskor valószínűsíthetően először kerül a fogyasztó figyelmébe, és amelynek alapján a fogyasztó azonnal azonosítani tudja a terméket jellemzői és tulajdonságai, illetve adott esetben a márkája alapján. Amennyiben egy csomagoláson több azonos főlátómező van, az élelmiszer-vállalkozó által e célra kiválasztott felület minősül fő látómezőnek;
 - m) „olvashatóság”: a tájékoztatás fizikai megjelenése, amely a tájékoztatást vizuálisan hozzáférhetővé teszi a lakosság számára, és melyet számos paraméter határoz meg, többek között a betűméret, a betűköz, a sorköz, a betűvonalvastagság, a betűszín, a betűtípus, a betűk szélességének és magasságának aránya, az anyag felülete, valamint a betűk és a háttér közötti kontraszt;
 - n) „előírt név”: egy élelmiszernek a rá alkalmazandó uniós rendelkezésekben előírt neve, vagy ilyen uniós rendelkezések hiányában az abban a tagállamban alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben előírt név, amellyel az élelmiszert a végső fogyasztónak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek értékesítik;
 - o) „szokásos név”: az élelmiszer értékesítésének helye szerinti tagállamban az élelmiszer nevéként a fogyasztók által elfogadott név, amely név nem igényel további magyarázatot;
 - p) „leíró név”: az élelmiszerről és szükség szerint annak felhasználásáról leírást adó név, amely kellően világos ahhoz, hogy a fogyasztó megismerhesse annak valódi jellegét, és megkülönböztethesse más termékektől, amelyekkel esetleg össze lehetne téveszteni;
 - q) „elsődleges összetevő”: valamely élelmiszer olyan összetevője vagy összetevői, amelyek az adott élelmiszer több mint 50 %-át teszik ki, vagy amelyet a fogyasztó rendszerint az adott élelmiszer nevével azonosít, és amely esetében legtöbbször mennyiségi jelölés szükséges;

- r) „az élelmiszer minőségmegőrzési ideje”: az az időpont, ameddig az élelmiszer megfelelő tárolás mellett megőrzi egyedi tulajdonságait;
- s) „tápanyag”: az e rendelet XIII. melléklete A. részének 1. pontjában felsorolt fehérje, szénhidrát, zsír, rost, nátrium, vitamin és ásványi anyag, és a valamely ezen kategóriába tartozó vagy azok alkotórészét képező anyagok;
- t) „mesterséges nanoanyag”: olyan mesterségesen előállított anyag, amelynek egy vagy több dimenziója 100 nm vagy annál kisebb méretű, vagy amelynek belső része vagy felülete különálló funkcionális részekből áll, amelyek közül soknak egy vagy több dimenziója 100 nm vagy annál kisebb méretű, beleértve a struktúrát, agglomerátumokat vagy aggregátumokat, amelyek 100 nm vagy annál nagyobb méretűek lehetnek, de amelyeknek a nanoméretre jellemző tulajdonságaik vannak.

A nanoméretre jellemző tulajdonságok közé tartoznak az alábbiak:

- i. a szóban forgó anyagok nagy fajlagos felületéhez kapcsolódó tulajdonságok; és/vagy
- ii. egyedi fizikai-kémiai tulajdonságok, amelyek eltérnek a nem nanotechnológiával előállított ugyanazon anyag tulajdonságaitól;
- u) a „távközlő eszköz” bármely eszköz, amelyet a szállító és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül vehetnek igénybe az e felek közötti távértékesítési szerződés megkötése céljából.

(3) E rendelet alkalmazásában az élelmiszer származási országa az élelmiszernek a 2913/92/EK rendelet 23–26. cikkével összhangban meghatározott származását jelenti.

(4) Az I. mellékletben szereplő külön fogalommeghatározásokat szintén alkalmazni kell.

II. FEJEZET

AZ ÉLELMISZEREKKEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁS ÁLTALÁNOS ELVEI

3. cikk

Általános célkitűzések

(1) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás a fogyasztók egészségének és érdekeinek magas szintű védelmére törekszik azáltal, hogy a végső fogyasztók számára alapot biztosít a megalapozott választáshoz és az élelmiszerek biztonságos felhasználásához, különös tekintettel az egészségügyi, gazdasági, környezetvédelmi, társadalmi és etikai szempontokra.

(2) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok célja, hogy az Unióban megvalósítsák a jogszerűen

előállított és forgalomba hozott élelmiszerek szabad mozgását, adott esetben figyelembe véve, hogy szükség van az előállítók jogszerű érdekeinek védelmére, valamint a jó minőségű termékek előállításának ösztönzésére.

(3) Amikor az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok új követelményeket állapítanak meg, az új követelmények hatálybalépését – egyes megfelelően indokolt esetek kivételével – ilyen átmeneti időszak követi. Az átmeneti időszakban az új követelményeknek nem megfelelően jelölt élelmiszereket forgalomba lehet hozni, és az ilyen, az átmeneti időszak vége előtt forgalomba hozott élelmiszerek készleteit azok kimerüléséig továbbra is értékesíteni lehet.

(4) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok előkészítése, értékelése és felülvizsgálata során – közvetlenül vagy érdek-képviselési szervezeteken keresztül – nyitott és átlátható, többek között az érdekeltekkel folytatott nyilvános konzultációra van szükség, kivéve, ha az ügy sürgőssége ezt nem teszi lehetővé.

4. cikk

Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatás elvei

(1) Amennyiben az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatást írnak elő, az elsősorban a következő csoportok valamelyikébe tartozó információkra vonatkozik:

a) az élelmiszer azonosítására, összetételére, tulajdonságaira vagy egyéb jellemzőire vonatkozó információk;

b) a fogyasztók egészségének védelmére és az élelmiszer biztonságos használatára vonatkozó információk. Ez különösen az alábbiakról szóló információra vonatkozik:

i. olyan összetételi jellemzők, amelyek károsak lehetnek a fogyasztók bizonyos csoportjainak egészségére;

ii. eltarthatóság, tárolás és biztonságos használat;

iii. az egészségre gyakorolt hatás, beleértve a valamely élelmiszer káros és veszélyes fogyasztásához kapcsolódó kockázatokat és következményeket;

c) a táplálkozási jellemzőkre vonatkozó információk, hogy a fogyasztók – beleértve a különleges étrendi igényű fogyasztókat – megalapozott módon választhassanak.

(2) Az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás szükségességének mérlegelésekor figyelembe kell venni a fogyasztók többségénél megjelenő, bizonyos, általuk jelentős értékűnek ítélt információk iránti, széles körű igényeket, vagy a fogyasztók által általánosan elfogadott esetleges előnyöket, hogy megalapozott módon választhassanak.

5. cikk

Konzultáció az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal

A közegészségre feltehetően hatással lévő, az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatos uniós intézkedéseket az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal („a Hatóság”) folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

III. FEJEZET

AZ ÉLELMISZEREKKEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁS ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEI ÉS AZ ÉLELMISZER-VÁLLALKOZÓK KÖTELEZETTSÉGEI

6. cikk

Alapkövetelmény

A végső fogyasztóknak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek szánt valamennyi élelmiszert e rendeletnek megfelelő, élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásnak kell kísérnie.

7. cikk

Tisztességes tájékoztatási gyakorlatok

(1) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás nem lehet megtévesztő, különösen:

- a) az élelmiszer jellemzői és különösen annak jellege, azonosága, tulajdonságai, összetétele, mennyisége, eltarthatósága, származási országa vagy eredetének helye, előállításának vagy termelésének módja tekintetében;
- b) az élelmiszer olyan hatással vagy tulajdonsággal való felruházása révén, amellyel az nem rendelkezik;
- c) annak sugallása révén, hogy az élelmiszer különleges tulajdonságokkal rendelkezik, ha a szóban forgó tulajdonságokkal minden hasonló élelmiszer rendelkezik, különösen bizonyos összetevők és/vagy tápanyagok jelenlétének vagy hiányának kifejezett kiemelésével;
- d) oly módon, hogy a termék megjelenése, a leírás vagy a képi ábrázolások a fogyasztó számára egy bizonyos élelmiszer vagy összetevő jelenlétét sugallják, noha valójában az élelmiszer egyik természetes alkotóelemét vagy szokásosan felhasznált összetevőjét más alkotóelemmel, illetve összetevővel helyettesítették.

(2) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásnak pontosnak, egyértelműnek és a fogyasztók számára könnyen érthetőnek kell lennie.

(3) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás a természetes ásványvizekre és a különleges táplálkozási célú élelmiszerekre vonatkozó uniós jogi rendelkezésekben foglalt figyelembevételével nem tulajdoníthat az élelmiszereknek emberi betegségek megelőzésére, kezelésére vagy gyógyítására vonatkozó tulajdonságokat, és ilyen tulajdonságokra nem is utalhat.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdést az alábbiakra is alkalmazni kell:

- a) reklámozás;
- b) az élelmiszerek megjelenítése, különösen formájuk, megjelenésük vagy csomagolásuk, a használt csomagolóanyagok, elrendezésük módja és kiállításuk kellékei.

8. cikk

Felelősség

(1) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásért felelős élelmiszer-vállalkozó az a vállalkozó, akinek neve vagy cégneve alatt az élelmiszert forgalomba hozzák, vagy ha ez a vállalkozó nem letelepedett az Unió területén, akkor az élelmiszert az uniós piacra behozó importőr.

(2) Az élelmiszerekkel kapcsolatos információkért felelős élelmiszer-vállalkozónak biztosítani kell, hogy az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás feltüntetése és pontossága megfeleljen az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó alkalmazandó jogszabályoknak és a vonatkozó nemzeti előírásoknak.

(3) Azon élelmiszer-vállalkozók, amelyek tevékenysége nem érinti az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatást, nem értékesíthetnek olyan élelmiszert, amelyről tudják, vagy amelyről a birtokukban lévő szakmai információk alapján feltételezik, hogy az nem felel meg az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó, alkalmazandó jogszabályoknak és a vonatkozó nemzeti előírásoknak.

(4) Az élelmiszer-vállalkozók az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban nem módosíthatják az élelmiszereket kísérő információkat, amennyiben ez a módosítás megtévesztené a végső fogyasztót, vagy más módon csökkentené a fogyasztóvédelem szintjét, valamint a végső fogyasztó lehetőségét arra, hogy megalapozottan választhasson. Az élelmiszer-vállalkozók felelősek az élelmiszereket kísérő információkban általuk tett bármilyen változtatásokért.

(5) A (2)–(4) bekezdés sérelme nélkül az élelmiszer-vállalkozóknak az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban biztosítaniuk kell az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályok és a vonatkozó nemzeti előírások által, az általuk végzett tevékenységekre előírt követelmények betartását, és ellenőrzik e követelmények teljesülését.

(6) Az élelmiszer-vállalkozóknak az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban biztosítaniuk kell, hogy a végső fogyasztónak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek szánt, nem előre-csomagolt élelmiszerekkel kapcsolatos információkat az élelmiszert átvevő gazdasági szereplőnek továbbítsák, hogy szükség esetén lehetővé váljon az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás ismertetése a végső fogyasztóval.

(7) Az alábbi esetekben az élelmiszer-vállalkozóknak az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban biztosítaniuk kell, hogy a 9. és 10. cikk szerint előírt kötelező adatok megjelenjenek az előrecsomagolt élelmiszeren vagy az ahhoz rögzített címkén, vagy az élelmiszerekre vonatkozó kereskedelmi dokumentációban, amennyiben garantálható, hogy az ilyen dokumentációt vagy a tárgyat képező élelmiszerekhez csatolják, vagy legkésőbb szállításának időpontjáig elküldik:

- a) amennyiben az előrecsomagolt élelmiszert a végső fogyasztóknak szánják, de azokat a végső fogyasztóknak való értékesítés előtti szakaszban forgalomba hozzák, feltéve, hogy ebben a szakaszban a vendéglátás illetve közétkeztetés számára történő értékesítés nem szerepel;
- b) amennyiben az előrecsomagolt élelmiszert vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek szánják, hogy azok azt elkészítsék, feldolgozzák, szétdarabolják vagy felvágják.

Az élelmiszer-vállalkozóknak az első albekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül biztosítani kell, hogy a 9. cikk (1) bekezdésének a), f), g) és h) pontjában megadott adatok a forgalmazásra szánt előrecsomagolt élelmiszerek külső csomagolásán szintén megjelenjenek.

(8) Azon élelmiszer-vállalkozók, amelyek más élelmiszer-vállalkozók részére nem a végső fogyasztónak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek működő élelmiszer-vállalkozónak szánt élelmiszert értékesítenek, biztosítják, hogy ezen más vállalkozók megkapják az ahhoz szükséges információkat, hogy adott esetben a (2) bekezdés szerinti kötelezettségeiknek meg tudjanak felelni.

IV. FEJEZET

ÉLELMISZEREKKEL KAPCSOLATOS KÖTELEZŐ TÁJÉKOZTATÁS

1. SZAKASZ

Tartalom és megjelenés

9. cikk

A kötelező adatok felsorolása

(1) A 10–35. cikknek megfelelően, és az e fejezetben foglalt kivételektől eltekintve a következő adatokat kötelező feltüntetni:

- a) az élelmiszer neve;
- b) az összetevők felsorolása;
- c) minden olyan, allergiát vagy intoleranciát okozó, a II. mellékletben szereplő, vagy a II. mellékletben szereplő anyagokból vagy termékekből származó összetevő vagy technológiai segédanyag, amelyet élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél használnak fel, és a késztermékben még jelen van, akár megváltozott formában is;
- d) bizonyos összetevők vagy összetevőcsoportok mennyisége;
- e) az élelmiszer nettó mennyisége;

- f) a minőségmegőrzési idő vagy a fogyaszthatósági idő;
- g) a különleges tárolási és/vagy felhasználási feltételek;
- h) a 8. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszer-vállalkozás neve vagy cégneve és címe;
- i) a származási ország vagy az eredet helye, amennyiben azt a 26. cikk előírja;
- j) felhasználási útmutató, amennyiben ilyen útmutató hiányában nehéz megfelelően felhasználni az élelmiszert;
- k) az 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú italok esetében a tényleges alkoholtartalom térfogatszázalékban;
- l) tápértékjelölés.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat betűvel és számmal kell jelezni. A 35. cikk sérelme nélkül az adatok ezen túlmenően piktogramok vagy szimbólumok segítségével is feltüntethetők.

(3) Azokban az esetekben, amelyekre vonatkozóan a Bizottság az e bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat fogad el, az (1) bekezdésben említett adatok szavak vagy számok helyett piktogramok vagy szimbólumok segítségével is kifejezhetők.

Annak érdekében, hogy a fogyasztók a kötelező adatok szavakkal és számokkal történő kifejezésétől eltérő egyéb kifejezési módjainak előnyeit is élvezhessék, és amennyiben a tájékoztatásnak ez a módja a szavakkal és számokkal történő adatközléssel azonos információértékkel bír, a Bizottság – figyelembe véve a fogyasztók általi egységes értelmezést igazoló bizonyítékokat – a 51. cikkel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén megállapíthatja azokat a kritériumokat, melyek teljesülése esetén az (1) bekezdésben említett egy vagy több adat szavak vagy számok helyett piktogramok vagy szimbólumok segítségével is kifejezhető.

(4) E cikk (3) bekezdésének egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a (3) bekezdés értelmében az egy vagy több adat szavak és számok helyett piktogramok és szimbólumok segítségével történő közlésére megállapított kritériumok alkalmazásának szabályai tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

10. cikk

Egyes élelmiszerfajtákra vagy -csoportokra vonatkozó kötelező kiegészítő adatok

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében említett adatokon felül a III. melléklet állapítja meg a meghatározott élelmiszerfajtákra vagy -csoportokra vonatkozó kiegészítő kötelező adatokat.

2. A Bizottság a fogyasztók egyes élelmiszerfajtákkal vagy -csoportokkal kapcsolatos tájékoztatása, valamint a legújabb technológiai ismeretek és tudományos eredmények figyelembevétele, a fogyasztók egészségének védelme vagy az élelmiszer biztonságos felhasználása céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban módosíthatja a III. mellékletet.

Ha a fogyasztók egészségét fenyegető kockázat felmerülése esetén sürgős okokból szükséges, az 52. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.

11. cikk

Mértékegységek

A 9. cikk rendelkezései nem érintik a mértékegységekre vonatkozó külön uniós rendelkezéseket.

12. cikk

Az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás elérhetősége és elhelyezése

(1) Az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatásnak e rendeletnek megfelelően rendelkezésre kell állnia, és könnyen hozzáférhetőnek kell lennie valamennyi élelmiszer esetében.

(2) Előrecsomagolt élelmiszerek esetében az élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatást közvetlenül a csomagoláson vagy az arra rögzített címkén kell feltüntetni.

(3) Annak érdekében, hogy a fogyasztók egyes kötelező adatokról az adat jellegének jobban megfelelő módon értesüljenek, és amennyiben a tájékoztatásnak ez a módja a csomagoláson vagy címkén elhelyezett adatokkal azonos információértékkel bír, a Bizottság, figyelembe véve a fogyasztók általi egységes értelmezést és a szóban forgó tájékoztatási módok fogyasztók általi általános igénybevételét igazoló bizonyítékokat az 51. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján megállapíthat olyan kritériumokat, melyek teljesülése esetén egyes kötelező adatok a csomagoláson vagy címkén való feltüntetéstől eltérő módon is közölhetők.

(4) E cikk (3) bekezdésének egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a (3) bekezdésben egyes kötelező adatok csomagolástól vagy címkétől eltérő helyen történő közlésére megállapított kritériumok alkalmazásának szabályai tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Nem előrecsomagolt élelmiszer esetében a 44. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

13. cikk

A kötelező adatok feltüntetése

(1) A 44. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott nemzeti intézkedések sérelme nélkül, az élelmiszerekkel kapcsolatos

kötelező tájékoztatást feltűnő helyen kell megjeleníteni úgy, hogy könnyen láthatók, jól olvashatók és adott esetben letörölhetetlenek legyenek. Nem rejtetik el, tehetik kivehetetlenné, vonhatják el róluk a figyelmet vagy szakíthatják meg azokat más írott vagy képi anyaggal vagy bármilyen egyéb közbeiktott anyaggal.

(2) A bizonyos élelmiszerekre alkalmazandó külön uniós rendelkezések sérelme nélkül, a 9. cikk (1) bekezdésében felsorolt kötelező adatok csomagoláson vagy az ahhoz rögzített címkén való feltüntetésékor azokat jól olvashatóan és olyan betűméretben kell a csomagolásra vagy a címkére nyomtatni, amelynél a IV. melléklet szerint meghatározott x-magasság legalább 1,2 mm.

(3) Ha a csomagolás vagy tárolóedény legnagyobb felülete kisebb mint 80 cm², a (2) bekezdésben említett betűméret x-magassága legalább 0,9 mm.

(4) Az e rendeletben meghatározott célok elérése érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban szabályokat állapít meg az olvashatóságra vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett okból a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban kiterjesztheti az e cikk (5) bekezdésében említett követelményeket egyes meghatározott élelmiszerfajták- vagy -csoportok kiegészítő kötelező adataira is.

(5) A 9. cikk (1) bekezdésének a), e) és k) pontjában felsorolt adatokat ugyanazon látómezőben kell feltüntetni.

(6) A 16. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott esetekben az e cikk (5) bekezdését nem kell alkalmazni.

14. cikk

Távértékesítés

(1) A 9. cikkben megállapított tájékoztatási követelmények sérelme nélkül, a távközlő eszközzel értékesítésre kínált előre-csomagolt élelmiszerek esetében:

a) az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatást – a 9. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott adatok kivételével – a vásárlás befejezését megelőzően kell rendelkezésre bocsátani, és azokat fel kell tüntetni a távértékesítést elősegítő anyagban, vagy más megfelelő, az élelmiszer-vállalkozó által egyértelműen meghatározott eszközökkel kell azokat rendelkezésre bocsátani. Amennyiben más megfelelő eszközök kerülnek alkalmazásra, az élelmiszer-vállalkozónak az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatást bármilyen kiegészítő költség felszámítása nélkül kell a fogyasztó rendelkezésére bocsátani;

b) az átadás időpontjában valamennyi kötelező adatot rendelkezésre kell bocsátani.

(2) Távközlő eszközzel értékesítésre kínált nem előrecsomagolt élelmiszerek esetében a 44. cikk értelmében szükséges adatokat kell rendelkezésre bocsátani e cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja nem vonatkozik az élelmiszer-automatákban és az automatizált értékesítő helyeken értékesítésre kínált élelmiszerekre.

15. cikk

Nyelvi követelmények

(1) A 9. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatást az élelmiszer forgalmazásának helye szerinti tagállam fogyasztói által könnyen érthető nyelven kell megjeleníteni.

(2) Az élelmiszer forgalmazása szerinti tagállam saját területén előírhatja, hogy az adatokat tüntessék fel az Unió hivatalos nyelvei közül egy vagy több nyelven.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki az adatok több nyelven történő feltüntetését.

16. cikk

Egyes kötelező adatok elhagyása

(1) Újrafelhasználásra szánt, letörölhetetlenül megjelölt és ezért címkét, gyűrűt vagy gallért nem viselő üvegpalackok esetében kizárólag a 9. cikk (1) bekezdésének a), c), e), f) és l) pontjában felsorolt adatok megadása kötelező.

(2) Olyan csomagolás vagy tárolóedény esetében, amelynek legnagyobb felülete 10 cm^2 -nél kisebb, kizárólag a 9. cikk (1) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában felsorolt adatok megadása kötelező a csomagoláson vagy a címkén. A 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett adatokat más eszközökkel kell megadni, vagy a fogyasztó kérésére rendelkezésre kell bocsátani.

(3) A kötelező tápértékelölést előíró egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül a 9. cikk (1) bekezdésének l) pontjában említett tájékoztatást nem kötelező feltüntetni az V. mellékletben felsorolt élelmiszerek esetében.

(4) Az összetevők felsorolásának feltüntetését vagy a kötelező tápértékelölést előíró egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül, a 9. cikk (1) bekezdésének b) és l) pontjában említett adatok feltüntetése nem kötelező a több mint 1,2 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó italok esetében.

A Bizottság 2014. december 13-ig jelentést készít a 18. cikknek és a 30. cikk (1) bekezdésének az e bekezdésben említett termékekre való alkalmazásáról és arról, hogy az alkoholtartalmú italokra a jövőben ki kell-e terjeszteni különösen az energiatartalomra vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget, és az esetleges mentességek indokolását is belefoglalja a jelentésbe, figyelemmel az érintett uniós szakpolitikákkal való összhangra is. Ezzel

összefüggésben a Bizottság megvizsgálja, hogy szükséges-e fogalom meghatározásra irányuló javaslatot előterjesztenie az „alcoholpopok” vonatkozásában.

A Bizottság e jelentést adott esetben kiegészíti egy olyan jogalkotási javaslattal, amely meghatározza az e termékekre vonatkozó, az összetevők felsorolásának feltüntetésére vagy a kötelező tápértékelölésre vonatkozó szabályokat.

2. SZAKASZ

A kötelező adatokra vonatkozó részletes rendelkezések

17. cikk

Az élelmiszer neve

(1) Az élelmiszer megnevezése annak előírt neve. Ilyen név hiányában az élelmiszer megnevezése a szokásos neve, vagy amennyiben nincs szokásos neve, vagy a szokásos nevét nem használják, az élelmiszer leíró nevét kell feltüntetni.

(2) A forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban megengedett az élelmiszer azon nevének használata, amely alatt a terméket az előállítás helye szerinti tagállamban jogszerűen gyártják és forgalomba hozzák. Ha azonban e rendelet egyéb rendelkezéseinek, különösen a 9. cikkben szereplő rendelkezéseknek az alkalmazása nem tenné lehetővé, hogy a forgalomba hozatal helye szerinti tagállam fogyasztói megismerjék az élelmiszer valódi jellegét, és azt megkülönböztessék más élelmiszerektől, amelyekkel esetleg össze lehetne tévesztetni, az élelmiszer nevét más leíró tájékoztatásnak kell kísérnie, amelynek az élelmiszer neve közelében kell megjelenie.

(3) Az élelmiszernek az előállítás helye szerinti tagállamban használt neve kivételes esetekben nem alkalmazható a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban, ha az előállítás helye szerinti tagállamban az általa megjelölt élelmiszer az összetételét vagy előállítását tekintve annyira különbözik a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban az ilyen néven ismert élelmiszertől, hogy a (2) bekezdés nem elegendő annak biztosításához, hogy a fogyasztó a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban megfelelő tájékoztatást kapjon.

(4) Az élelmiszer nevét nem helyettesítheti szellemi tulajdonként védett név, márkanév vagy fantázianév.

(5) Az élelmiszer névre vonatkozó külön rendelkezéseket és az azt kísérő adatokat az VI. melléklet állapítja meg.

18. cikk

Az összetevők felsorolása

(1) Az összetevők felsorolását megfelelő kifejezés kezdi vagy előzi meg, amely az „összetevők” szóból áll vagy azt tartalmazza. A felsorolásnak tartalmaznia kell az élelmiszer összes összetevőjét, az élelmiszer előállításakor való felhasználásuk időpontjában mért tömegük szerinti csökkenő sorrendben.

(2) Az összetevőket saját nevük szerint kell feltüntetni, adott esetben a 17. cikkben és a VI. mellékletben megállapított szabályoknak megfelelően.

(3) A mesterséges nanoanyag formájában jelen lévő valamennyi összetevőt egyértelműen fel kell tüntetni az összetevők között. Ezen összetevők nevét a „nano” szó követi zárójelben.

(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó további szabályokat a VII. melléklet állapítja meg.

(5) Az e rendeletben meghatározott célok elérése érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkkel összhangban módosítja a 2. cikk (2) bekezdésének t) pontjában említett mesterséges nanoanyagokra vonatkozó fogalommeghatározást, hozzáigazítva azt az új műszaki és tudományos eredményekhez vagy a nemzetközileg elfogadott fogalommeghatározásokhoz.

19. cikk

Az összetevők felsorolásának elhagyása

(1) Az alábbi élelmiszereken nem kötelező feltüntetni az összetevők felsorolását:

- a) friss gyümölcs és zöldség, beleértve a burgonyát, amelyet nem hámoztak meg, vágta fel vagy kezeltek hasonló módon;
- b) szénsavas víz, amelynek leírásában szerepel, hogy az szén-savval dúsított;
- c) erjesztett ecetfélék, amelyek kizárólag egyetlen alapanyagból származnak, feltéve, hogy nem adtak hozzá más összetevőt;
- d) sajt, vaj, savanyú tej és tejszín, feltéve, hogy nem adtak hozzá az előállításukhoz szükséges tej eredetű alapanyagoktól, élelmiszer-enzimektől és mikrobatenyésztettől, illetve a friss vagy ömlesztett sajtól eltérő sajtfélék esetében az azok előállításához szükséges étkezési sótól eltérő összetevőt;
- e) egyetlen összetevőből álló élelmiszer, amennyiben:
 - i. az élelmiszer neve megegyezik az összetevő nevével; vagy
 - ii. az élelmiszer neve lehetővé teszi az összetevő jellegének egyértelmű azonosítását.

(2) Annak figyelembevétele érdekében, hogy meghatározott élelmiszerfajták vagy -csoportok esetében a fogyasztók számára milyen jelentőséggel bír az összetevők felsorolása, a Bizottság kivételes esetekben, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkkel összhangban kiegészítheti e cikk (1) bekezdését, feltéve, hogy az elhagyás nem eredményezi a végső fogyasztók, a vendéglátás, illetve a közétkeztetés nem megfelelő tájékoztatását.

20. cikk

Az élelmiszer összetevőinek elhagyása az összetevők felsorolásából

A 21. cikk sérelme nélkül, az élelmiszerek alábbi összetevőit nem kötelező feltüntetni az összetevők felsorolásában:

- a) az összetevő olyan alkotóelemei, amelyeket a gyártási folyamat során átmenetileg kivontak, majd később az eredeti aránynál nem nagyobb mértékben visszajuttattak;
- b) az olyan élelmiszer-adalékanyagok és élelmiszerenzimek,
 - i. amelyek jelenléte az adott élelmiszerben kizárólag annak a ténynek tulajdonítható, hogy azokat az élelmiszer egy vagy több összetevője tartalmazta, de – az 1333/2008/EK rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett átviteli elvvel összhangban – technológiai funkcióval a késztermékben már nem rendelkeznek; vagy
 - ii. amelyeket technológiai segédanyagként használnak;
- c) azok az anyagok, amelyek nem élelmiszer-adalékanyagok, de amelyeket – a szigorúan szükséges mértékben – a hordozóanyagokkal megegyező módon és megegyező célra használnak;
- d) azok az anyagok, amelyek nem élelmiszer-adalékanyagok, de amelyeket a technológiai segédanyagokkal megegyező módon és megegyező célra használnak, és a késztermékben még jelen vannak, akár megváltozott formában is;
- e) víz:
 - i. amennyiben a vizet kizárólag koncentrált vagy dehidratált formában lévő összetevő eredeti állapotba való visszaállításához alkalmazzák az előállítás során; vagy
 - ii. olyan folyadékközeg esetében, amelyet általában nem fogyasztanak el.

21. cikk

Egyes allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok vagy termékek jelölése

(1) A 44. cikk (2) bekezdésében elfogadott szabályok sérelme nélkül, a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett adatoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) az adatokat a 18. cikk (1) bekezdésében megállapított szabályokkal összhangban az összetevők felsorolásában kell feltüntetni, a II. melléklet listáján szereplő anyag vagy termék nevének egyértelmű megjelölésével; és

- b) a II. melléklet listáján szereplő anyag vagy termék nevét olyan szedéssel – például betűtípussal, stílussal vagy háttér-színnel – kell kiemelni, amely azt egyértelműen elkülöníti a többi összetevőtől.

Az összetevők felsorolásának hiányában a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett adatok megjelölésének a „tartalmaz” szóból és a II. melléklet listáján szereplő anyag vagy termék nevéből kell állnia.

Amennyiben egy adott élelmiszernek több összetevője vagy technológiai segédanyaga is egy bizonyos, a II. melléklet listáján szereplő anyagból vagy termékből származik, a jelölésen ezt minden érintett összetevő vagy technológiai segédanyag tekintetében egyértelműen fel kell tüntetni.

Nem kell azonban feltüntetni a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett adatokat azokban az esetekben, amikor az élelmiszer neve egyértelmű utalást tartalmaz az érintett anyagra vagy termékre vonatkozóan.

(2) A Bizottság a fogyasztók jobb tájékoztatása, valamint a legújabb tudományos eredmények és technológiai ismeretek figyelembevétele céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban szisztematikusan átvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a II. mellékletben szereplő listát.

Ha a fogyasztók egészségét fenyegető kockázat felmerülése esetén sürgős okokból szükséges, az 52. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.

22. cikk

Az összetevők mennyiségi jelölése

(1) Az élelmiszer előállítása vagy elkészítése során felhasznált valamely összetevőnek vagy az összetevők ilyen csoportjának mennyiségét kötelező feltüntetni, amennyiben az érintett összetevő vagy összetevők csoportja:

- a) megjelenik az élelmiszer nevében, vagy a fogyasztó azt rendszerint társítja az említett megnevezéssel;
- b) szavakkal, képpel vagy grafikával hangsúlyozva van a jelölésen; vagy
- c) alapvetően jellemez egy élelmiszert, és megkülönbözteti azt olyan termékektől, amelyekkel összetéveszthető lenne neve vagy megjelenítése miatt.

(2) A VIII. melléklet állapítja meg az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó technikai szabályokat, beleértve azokat az egyedi eseteket, amikor a mennyiségi jelölés bizonyos összetevők tekintetében nem kötelező.

23. cikk

Nettó mennyiség

(1) Az élelmiszerek nettó mennyiségét literben, centiliterben, milliliterben, kilogrammban vagy grammban kell kifejezni az alábbiak szerint:

a) folyékony termékek esetében térfogategységben;

b) más termékek esetében tömegegységben.

(2) Annak érdekében, hogy a fogyasztók számára érthetőbbé váljanak az élelmiszerekre vonatkozóan a jelölésen feltüntetett információk, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban egyes élelmiszerek vonatkozásában a nettó mennyiségnek az e cikk (1) bekezdésében előírtaktól eltérő formában való közlését is előírhatja.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó technikai szabályokat a IX. melléklet állapítja meg, beleértve azokat az eseteket, amikor a nettó mennyiség feltüntetése nem kötelező.

24. cikk

Minőségmegőrzési idő, fogyaszthatósági idő, valamint a fagyasztás időpontja

(1) Olyan élelmiszerek esetében, amelyek mikrobiológiai szempontból gyorsan romlandók, és ezért rövid idő elteltével valószínűleg közvetlen veszélyt jelentenek az egészségre, a minőségmegőrzési időt a fogyaszthatósági idő helyettesíti. A fogyaszthatósági idő lejártát követően az élelmiszer a 178/2002/EK rendelet 14. cikkének (2)–(5) bekezdésével összhangban nem minősül biztonságosnak.

(2) A megfelelő dátumot a X. melléklettel összhangban kell kifejezni.

(3) A Bizottság a minőségmegőrzési idő X. melléklet 1. pontjának c) alpontja szerinti egységes feltüntetésének biztosítása érdekében részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el erre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Tárolási vagy felhasználási feltételek

(1) Amennyiben az élelmiszer különleges tárolási és/vagy felhasználási feltételeket igényel, ezeket fel kell tüntetni.

(2) Az élelmiszernek a csomagolás felbontása utáni megfelelő tárolása illetve felhasználása érdekében adott esetben a tárolási feltételeket és/vagy a felhasználhatósági időt is fel kell tüntetni.

26. cikk

Származási ország vagy az eredet helye

(1) Ezt a cikket a vonatkozó uniós rendelkezésekben – különösen a hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ – megállapított jelölési követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.

(2) Kötelező feltüntetni a származási országot vagy az eredet helyét:

a) abban az esetben, ha ezek feltüntetésének elmulasztása félrevezethetné a fogyasztókat az élelmiszer valódi származási országa vagy eredetének helye tekintetében, különösen, ha az élelmiszerral kapcsolatos tájékoztatás vagy a címke egésze egyébként arra utalna, hogy az élelmiszer származási országa vagy eredetének helye más;

b) a XI. mellékletben felsorolt Kombinált Nomenklátúra- (KN-) kódok alá tartozó hús esetében. Ezt a pontot a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadására is figyelemmel kell alkalmazni.

(3) Ha az élelmiszer származási országát vagy eredetének helyét feltüntetik, és az nem egyezik meg elsődleges összetevője vagy összetevői származási országával vagy eredetének helyével,

a) akkor az érintett elsődleges összetevő származási országát vagy eredetének helyét szintén meg kell adni; vagy

b) akkor az elsődleges összetevő származási országát vagy eredetének helyét az élelmiszer származási országától vagy eredetének helyétől eltérőként kell feltüntetni.

Ezt a bekezdést a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadására is figyelemmel kell alkalmazni.

(4) A Bizottság a (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának kezdetét követő öt éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az abban a pontban említett termékek származási országa vagy eredetének helye kötelező megjelölésének értékelése céljából.

(5) A Bizottság 2014. december 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbi élelmiszerek származási országának vagy eredetük helyének kötelező megjelöléséről:

a) a marhahústól és a (2) bekezdés b) pontjában említettektől eltérő hústermékek;

b) tej;

c) a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej;

d) feldolgozatlan élelmiszerek;

e) egyetlen összetevőből álló termékek;

f) a valamely élelmiszernek több mint 50 %-át kitevő összetevők.

(6) A Bizottság 2013. december 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről.

(7) Az (5) és (6) bekezdésekben említett jelentéseknek figyelembe kell vennie a fogyasztók tájékoztatás iránti igényét, a származási ország vagy az eredet helye kötelező jelölésének megvalósíthatóságát és az ezen intézkedések bevezetéséből eredő költségek és előnyök elemzését, ideértve a belső piacra és a nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatást is.

A Bizottság e jelentéseivel a vonatkozó uniós rendelkezések módosítására vonatkozó javaslatokat is csatolhat.

(8) A Bizottság, hatástanulmányok elvégzését követően, 2013. december 13-ig elfogadja az e cikk (2) bekezdése b) pontjának és (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) A (2) bekezdés b) pontjában, az (5) bekezdés a) pontjában és a (6) bekezdésben említett élelmiszerek esetén az e cikk szerinti jelentéseknek és hatásvizsgálatoknak ki kell térniük többek között a származási ország vagy az eredet helye feltüntetésének módozataira, különös tekintettel az összes alábbi, az állat élete szempontjából meghatározó helyre:

a) születés helye;

b) a nevelés helye;

c) a levágás helye.

27. cikk

Felhasználási útmutató

(1) Az élelmiszeren a felhasználási útmutatót úgy kell feltüntetni, hogy az lehetővé tegye az élelmiszer megfelelő felhasználását.

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

(2) A Bizottság részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) bekezdés egyes meghatározott élelmiszerek tekintetében történő végrehajtására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

28. cikk

Alkoholtartalom

(1) A 2204 KN-kód alá tartozó termékek esetében a térfogatszázalékban megadott alkoholtartalom feltüntetésére vonatkozó szabályokat az ilyen termékekre vonatkozó külön uniós rendelkezések állapítják meg.

(2) Az 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az (1) bekezdésben említettektől eltérő italok térfogatszázalékban kifejezett tényleges alkoholtartalmát a XII. melléklettel összhangban kell feltüntetni.

3. SZAKASZ

Tápértékjelölés

29. cikk

Kapcsolat más jogszabályokkal

(1) E szakaszt nem kell alkalmazni a következő jogszabályok hatálya alá tartozó élelmiszerekre:

- a) az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽¹⁾;
- b) a természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról szóló, 2009. június 18-i 2009/54/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽²⁾.

(2) E szakaszt a különleges táplálkozási célú élelmiszerekről szóló, 2009. május 6-i 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett egyedi irányelvek sérelme nélkül kell alkalmazni.

30. cikk

Tartalom

(1) A kötelező tápértékjelölésnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) energiatartalom; és
- b) zsír- és telítettségzsírsav-tartalom, szénhidrát-tartalom, cukortartalom, fehérjetartalom, valamint sótartalom.

⁽¹⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o.

⁽²⁾ HL L 164., 2009.6.26., 45. o.

⁽³⁾ HL L 124., 2009.5.20., 21. o.

A tápértékjelölés közvetlen közelében adott esetben fel lehet tüntetni egy arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy az élelmiszer kizárólag a nátrium természetes jelenlétéből adódóan tartalmaz sót.

(2) A kötelező tápértékjelölés (1) bekezdésben említett tartalma kiegészíthető az alábbiak közül egy vagy több további tápanyag mennyiségének megjelölésével:

- a) egyszerűen telítetlen zsírsavak;
- b) többszörösen telítetlen zsírsavak;
- c) poliolok;
- d) keményítő;
- e) rost;
- f) a XIII. melléklet A. részének 1. pontjában felsorolt és a XIII. melléklet A. részének 2. pontjában foglalt meghatározás szerint jelentős mennyiségben jelen lévő vitaminok vagy ásványi anyagok.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelező tápértékjelölésnek az előrecsomagolt élelmiszerek jelölésén való feltüntetésekor azon a következő információkat lehet megismételni:

- a) az energiatartalom; vagy
- b) az energiatartalom és a zsír- és telítettségzsírsav-tartalom, a cukortartalom, valamint a sótartalom.

(4) A 36. cikk (1) bekezdésétől eltérően abban az esetben, ha a 16. cikk (4) bekezdésében említett termékek jelölése tartalmazza a tápértékjelölést, lehetőség van arra, hogy e tájékoztatás az energiatartalomra korlátozódjon.

(5) A 44. cikk sérelme nélkül és a 36. cikk (1) bekezdésétől eltérően abban az esetben, ha a 44. cikk (1) bekezdésében említett termékek jelölése tartalmazza a tápértékjelölést, lehetőség van arra, hogy e tájékoztatás az alábbiakra korlátozódjon:

- a) az energiatartalom; vagy
- b) az energiatartalom és a zsír- és telítettségzsírsav-tartalom, a cukortartalom, valamint a sótartalom.

(6) Annak figyelembevétele érdekében, hogy az e cikk (2)–(5) bekezdésében említett információk a fogyasztók tájékoztatása szempontjából mennyire fontosak, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján – az 51. cikkel összhangban – elemek hozzáadásával vagy törlésével módosíthatja e cikk (2)–(5) bekezdését.

(7) A Bizottság legkésőbb 2014. december 13-ig jelentést nyújt be a transzszírok élelmiszerekben és az uniós lakosság teljes étrendjében való jelenlétéről, figyelembe véve a tagállamokban szerzett tudományos bizonyítékokat és tapasztalatot. A jelentés értékeli azokat a módszereket, amelyek segítségével a fogyasztók képesek lehetnek egészségesebb élelmiszerek, illetve teljes étrend választására, vagy amelyek elősegíthetik, hogy egészségesebb élelmiszerválasztékot kínáljanak a fogyasztóknak, ideértve többek között a fogyasztók számára a transzszírokról nyújtott tájékoztatást és ezek alkalmazásának korlátozását is. A Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot csatol a jelentéshez.

31. cikk

Számítás

(1) Az energiatartalmat a XIV. mellékletben felsorolt átszámítási együtthatók alkalmazásával kell kiszámítani.

(2) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján – az 51. cikkel összhangban – átszámítási együtthatókat fogadhat el a XIII. melléklet A. részének 1. pontjában említett vitaminok és ásványi anyagok tekintetében, lehetővé téve e vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekben található mennyiségének pontosabb kiszámítását. Ezeket az átváltási együtthatókat a XIV. mellékletbe kell beilleszteni.

(3) A 30. cikk (1)–(5) bekezdésében említett energiatartalomnak és a tápanyagok mennyiségének az élelmiszer értékesítésre kerülő állapotára kell vonatkoznia.

Adott esetben ezen információk vonatkozhatnak az elkészített élelmiszerre is, feltéve, hogy kellően részletes felhasználási utasításokat adnak meg, és az információk a fogyasztásra kész élelmiszerre vonatkoznak.

(4) A megadott értékeknek az egyes esetek függvényében olyan átlagértékeknek kell lenniük, amelyek a következőkön alapulnak:

- a) az élelmiszer előállítója által végzett vizsgálatok;
- b) a felhasznált összetevők ismert vagy tényleges átlagértékeiből végzett számítások; vagy
- c) általánosan meghatározott és elfogadott adatokból kiinduló számítások.

E bekezdés egységes alkalmazása érdekében a Bizottság részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a megadott értékek pontosságára vonatkozóan, például a megadott értékek és a hatósági ellenőrzések során meghatározott értékek közötti különbségeket illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

Mennyiségek kifejezése 100 g-ra vagy 100 ml-re

(1) Az energiatartalmat és a 30. cikk (1) és (5) bekezdéseiben említett tápanyagok mennyiségét a XV. mellékletben felsorolt mértékegységek használatával kell kifejezni.

(2) A energiatartalmat és a 30. cikk (1)–(5) bekezdésében említett tápanyagok mennyiségét 100 g-ra vagy 100 ml-re vonatkozóan kell kifejezni.

(3) A vitaminok és ásványi anyagok mennyiségét azok megadásakor a (2) bekezdésben említett formán kívül a XIII. melléklet A. részének 1. pontjában említett beviteli referenciaértékek százalékában is fel kell tüntetni, 100 g-ra vagy 100 ml-re kifejezve.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett kifejezési formákon kívül az energiatartalmat és a 30. cikk (1), (3), (4) és (5) bekezdésében említett tápanyagok mennyiségét adott esetben a XIII. melléklet B. részében említett beviteli referenciaértékek százalékában is meg lehet adni, 100 g-ra vagy 100 ml-re kifejezve

(5) Amennyiben az adatokat a (4) bekezdés szerint adják meg, közvetlen közelükben fel kell tüntetni a következő mondatot: „Referencia beviteli érték egy átlagos felnőtt számára (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

33. cikk

Adatok megadása adagonként vagy fogyasztási egységenként

(1) Az alábbi esetekben az energiatartalom és a 30. cikk (1)–(5) bekezdésében említett tápanyagok mennyisége a fogyasztók számára könnyen felismerhető adagonként és/vagy fogyasztási egységenként is megadható, feltéve, hogy az adag vagy fogyasztási egység mennyiségét, valamint az egy csomagban található adagok vagy fogyasztási egységek számát a jelölésen feltüntetik:

- a) a 32. cikk (2) bekezdésében említett 100 g-ra vagy 100 ml-re vetített kifejezési forma kiegészítéseként;
- b) a 32. cikk (3) bekezdésében a vitaminok és ásványi anyagok tekintetében említett, 100 g-ra vagy 100 ml-re vetített kifejezési forma kiegészítéseként;
- c) a 32. cikk (4) bekezdésében említett 100 g-ra vagy 100 ml-re vetített kifejezési forma kiegészítéseként vagy ahelyett.

(2) A 32. cikk (2) bekezdésétől eltérően, a 30. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett esetekben a tápanyagok mennyiségének megadása, és/vagy a XIII. melléklet B. részében felsorolt beviteli referenciaértékek százalékában való kifejezésük csak adagonként vagy fogyasztási egységenként is lehetséges.

Amennyiben a tápanyagok mennyiségét az első albekezdés értelmében csak adagonként vagy fogyasztási egységenként adják meg, az energiatartalmat 100 g-ra vagy 100 ml-re vetítve és adagonként vagy fogyasztási egységenként is meg kell adni.

(3) A 32. cikk (2) bekezdésétől eltérően, a 30. cikk (5) bekezdésében említett esetekben az energiatartalom és a tápanyagok mennyiségének megadása, és/vagy a XIII. melléklet B. részében felsorolt beviteli referenciaértékek százalékában való kifejezésük csak adagonként vagy fogyasztási egységenként is lehetséges.

(4) A jelzett adag mennyiségét vagy a fogyasztási egységet a tápértékjelölés közvetlen közelében kell feltüntetni.

(5) A tápértékjelölés adagonkénti vagy fogyasztási egységenkénti adatközlés egységességének, valamint a fogyasztók számára egységes összehasonlítási alapnak a biztosítása érdekében a Bizottság – a fogyasztók tényleges fogyasztási magatartásának és az étrendre vonatkozó ajánlásoknak a figyelembevételével végrehajtási rendelkezések révén szabályokat fogad el egyes meghatározott élelmiszer-csoportok tekintetében a tápértékjelölés adagonkénti vagy fogyasztási egységenkénti adatközlésre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

34. cikk

Megjelenítés

(1) A 30. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatokat ugyanazon látómezőben kell feltüntetni. Ezeket az adatokat együtt, érthető formában, és adott esetben a XV. mellékletben előírt feltüntetési sorrendben kell megadni.

(2) A 30. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatokat – amennyiben a rendelkezésre álló hely ezt lehetővé teszi – táblázatos formátumban és sorba igazított számokkal kell megadni. Amennyiben a rendelkezésre álló hely miatt ez nem lehetséges, az információkat folyamatosan egymás után sorba írva kell megadni.

(3) A 30. cikk (3) bekezdésében említett adatokat az alábbiak szerint kell feltüntetni:

a) a fő látómezőben; valamint

b) a 13. cikk (2) bekezdésnek megfelelő betűméretet használva.

A 30. cikk (3) bekezdésében említett adatokat az e cikk (2) bekezdésében meghatározottól eltérő formátumban is meg lehet jeleníteni.

(4) A 30. cikk (4) és (5) bekezdésében említett adatokat az e cikk (2) bekezdésében meghatározottól eltérő formátumban is meg lehet jeleníteni.

(5) Amennyiben a termék energiatartalma, vagy a tápanyagok mennyisége elhanyagolható, az említett alkotóelemekre vonatkozó információk helyett az „Elhanyagolható mennyiségű ...-t tartalmaz” szöveg tüntethető fel. Amennyiben ilyen tájékoztatás van, azt a tápértékjelölés közvetlen közelében kell szerepeltetni.

E bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el arra vonatkozóan, hogy az energiatartalom és a 30. cikk (1)–(5) bekezdésében említett tápanyagok mennyisége mikor minősül elhanyagolhatónak. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a tápértékjelölés e cikk (1)–(4) bekezdése szerinti formákban történő egységes feltüntetésének biztosítása érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

35. cikk

További kifejezési és megjelenítési formák

(1) Az energiatartalmat és a 30. cikk (1)–(5) bekezdésében említett tápanyagok mennyiségét a 32. cikk (2) és (4) bekezdésében, valamint a 33. cikkben említett kifejezési formákon, továbbá a 34. cikk (2) bekezdésében említett megjelenítési formákon kívül más kifejezési formákkal is meg lehet adni, illetve a szavakon és számokon kívül grafikus formákat és szimbólumokat is fel lehet használni azok megjelenítéséhez, feltéve, hogy a következő követelmények teljesülnek:

- a) megbízható, tudományosan megalapozott fogyasztói kutatáson alapszanak, és nem megtévesztők a fogyasztók számára, ahogyan azt a 7. cikk is előírja;
- b) kifejlesztésük az érintettek széles csoportjával folytatott kiterjedt konzultáció eredménye;
- c) céljuk az, hogy a fogyasztó számára érthetőbbé váljon az adott élelmiszer szerepe, vagy jelentősége a napi étrenden belüli energia- és tápanyagbevitelt illetően;
- d) tudományosan megalapozott bizonyítékkal van alátámasztva, hogy az átlagfogyasztó megérti az ilyen kifejezési és megjelenítési formákat;
- e) egyéb kifejezési formák esetében azok a XIII. mellékletben meghatározott harmonizált beviteli referenciaértékeken, vagy ezek hiányában az energia- vagy tápanyagbevitelre vonatkozó, általánosan elfogadott tudományos ajánlásokon alapulnak;
- f) tényszerűek és részrehajlástól mentesek; valamint
- g) alkalmazásuk nem gátolja az áruk szabad mozgását.

(2) A tagállamok a tápértékjelölést illetően olyan további kifejezési és megjelenítési formákat is ajánlhatnak az élelmiszer-vállalkozásoknak, amelyek szerintük a leginkább teljesítik az (1) bekezdés a)–g) pontjában foglalt követelményeket. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ilyen további kifejezési és megjelenítési formák részleteiről.

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a tápértékjelölés azon további kifejezési és megjelenítési formáinak megfelelő ellenőrzését, amelyek a piacukon jelen vannak.

A további kifejezési és megjelenítési formák használata ellenőrzésének megkönnyítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy a területükön forgalmazott élelmiszereken ilyen formákat alkalmazó élelmiszer-vállalkozások tájékoztassák a hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen, általuk használt egyéb kifejezési és megjelenítési formákról, és hogy a hatóság számára igazolják az (1) bekezdés a)–g) pontjában foglalt követelményeknek való megfelelést. Ilyen esetekben szintén előírható, hogy az élelmiszer-vállalkozások tájékoztassák a hatáskörrel rendelkező hatóságot a további kifejezési és megjelenítési formák használatának megszüntetéséről.

(4) A Bizottság elősegíti és megszervezi az információcserét a Bizottság, a tagállamok és az érdekelt felek között a tápértékjelölés egyéb kifejezési és megjelenítési formáinak használatával kapcsolatos kérdéseket illetően.

(5) A megszerzett tapasztalatok alapján a Bizottság legkésőbb 2017. december 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a további kifejezési és megjelenítési formák használatáról, a belső piacra gyakorolt hatásokról, valamint arról, hogy ajánlott-e ezeknek a kifejezési és megjelenítési formáknak a további harmonizációja. Ennek érdekében a tagállamoknak megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a Bizottság részére a területükön alkalmazott egyéb kifejezési és megjelenítési formákról. A Bizottság e jelentéséhez a vonatkozó uniós rendelkezések módosítására vonatkozó javaslatokat is csatolhat.

(6) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el e cikk (1), (3) és (4) bekezdésének végrehajtására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. FEJEZET

ÉLELMISZEREKKEL KAPCSOLATOS ÖNKÉNTES TÁJÉKOZTATÁS

36. cikk

Alkalmazandó követelmények

(1) Amennyiben az élelmiszerekkel kapcsolatos, 9. és 10. cikkben említett tájékoztatás megadása önkéntes alapon történik, úgy ezen tájékoztatásnak meg kell felelnie az IV. fejezet 2. és 3. szakaszában megállapított követelményeknek.

(2) Az élelmiszerekkel kapcsolatos, önkéntes alapon megadott tájékoztatásnak az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

- a) nem lehet megtévesztő a fogyasztók számára, ahogyan azt a 7. cikk is előírja;
- b) nem lehet bizonytalan értelmű vagy zavart keltő a fogyasztók számára; és

c) adott esetben vonatkozó tudományos adatokon kell alapulniuk.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdésében említett követelményeknek az alábbi, élelmiszerekkel kapcsolatos, önkéntesen megadott tájékoztatásokra való alkalmazására vonatkozóan:

- a) allergiát vagy intoleranciát okozó anyagoknak vagy termékeknek az élelmiszerben való esetleges szándékolatlan jelenléte;
- b) az élelmiszert vegetáriánus vagy vegán fogyasztók fogyaszthatják-e; és
- c) a XIII. mellékletben meghatározott beviteli referenciaértékeken kívül a lakosság meghatározott csoportjaira vonatkozó beviteli referenciaértékek feltüntetése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) Amennyiben az élelmiszerekkel kapcsolatban önkéntes alapon megadott információkat az élelmiszer-vállalkozók egymástól jelentősen eltérő módon alkalmazzák, és ez megtévesztheti vagy megzavarhatja a fogyasztókat, a Bizottság a fogyasztók megfelelő tájékoztatásának biztosítása érdekében felhatalmazásokon alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban a (3) bekezdésben említett önkéntes információközlésen kívül az élelmiszerekkel kapcsolatos önkéntes információközlés terén további rendelkezéseket is meghatározhat.

37. cikk

Megjelentetés

Az élelmiszerekkel kapcsolatos, önkéntesen megadott tájékoztatás feltüntetése nem történhet az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező tájékoztatás szerepeltetéséhez rendelkezésre álló hely rovására.

VI. FEJEZET

NEMZETI INTÉZKEDÉSEK

38. cikk

Nemzeti intézkedések

(1) Az e rendelet által egyedileg harmonizált tárgykörökben a tagállamok nem fogadhatnak el és nem tarthatnak fenn nemzeti intézkedéseket, kivéve, ha azt uniós jog megengedi. Az ilyen nemzeti intézkedések nem gátolhatják az áruk szabad mozgását, és ezek következtében a más tagállamokból érkező élelmiszertermékeket hátrányos megkülönböztetés nem érheti.

(2) A tagállamok a 39. cikk sérelme nélkül az e rendelet által egyedileg nem harmonizált kérdésekre vonatkozóan elfogadhatnak nemzeti intézkedéseket, feltéve, hogy azok nem tiltják, akadályozzák vagy korlátozzák az e rendelet előírásainak megfelelő áruk szabad mozgását.

39. cikk

A további kötelező adatokra vonatkozó nemzeti intézkedések

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében és a 10. cikkben említett kötelező adatok mellett a tagállamok a 45. cikkben meghatározott eljárással összhangban további kötelező adatokat előíró intézkedéseket fogadhatnak el egyes meghatározott élelmiszerfajták vagy -csoportok esetében, az alábbi indokok legalább egyike alapján:

- a) a közegészség védelme;
 - b) a fogyasztók védelme;
 - c) csalás megelőzése;
 - d) ipari és kereskedelmi tulajdonjogok, származásmegjelölés, bejegyzett eredetmegjelölés védelme és a tisztességtelen verseny megelőzése.
- (2) Az (1) bekezdés értelmében a tagállamok csak akkor vezethetnek be az élelmiszer származási országával vagy eredete helyével kapcsolatos kötelező jelölésre vonatkozó intézkedéseket, ha bizonyított kapcsolat van az élelmiszer bizonyos jellemzői és származása vagy eredete között. A tagállamok a szóban forgó intézkedések Bizottságnak történő bejelentésekor bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy a fogyasztók többsége különösen értékesnek tartja az ilyen információ feltüntetését.

40. cikk

Tej és tejtermékek

A tagállamok az újrafelhasználásra szánt üvegekben forgalmazott tej és tejtermékek esetében a 9. cikk (1) bekezdésétől és a 10. cikk (1) bekezdésétől eltérő intézkedéseket fogadhatnak el.

Az ilyen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

41. cikk

Alkoholtartalmú italok

A tagállamok a 16. cikk (4) bekezdésében említett uniós rendelkezések elfogadásáig az 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú italok tekintetében fenntarthatják az összetevők felsorolására vonatkozó nemzeti intézkedéseket.

42. cikk

A nettó mennyiség kifejezése

A 23. cikk (2) bekezdése szerinti uniós rendelkezések hiányában a nettó mennyiségek konkrét élelmiszerek esetében történő, a 23. cikk (1) bekezdésében foglaltaktól eltérő kifejezésére vonatkozóan, a tagállamok hatályban tarthatják az 2011. december 12-i előtt elfogadott vonatkozó nemzeti intézkedéseiket.

2014. december 13-ig a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az ilyen nemzeti intézkedésekről. A Bizottság felhívja a többi tagállam figyelmét e szabályokra.

43. cikk

A lakosság meghatározott csoportjaira vonatkozó beviteli referenciaértékek önkéntes feltüntetése

A 36. cikk (3) bekezdése c) pontjában említett uniós rendelkezések elfogadásáig a tagállamok nemzeti intézkedéseket hozhatnak a lakosság meghatározott csoportjaira vonatkozó beviteli referenciaértékek önkéntes feltüntetéséről.

A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal az ilyen intézkedések szövegét.

44. cikk

A nem előrecsomagolt élelmiszerekre vonatkozó nemzeti intézkedések

(1) Amennyiben az élelmiszereket előcsomagolás nélkül kínálják megvételre a végső fogyasztóknak vagy vendéglátásnak, illetve közétkeztetésnek, vagy ha az élelmiszereket az értékesítés helyén csomagolják a fogyasztó kérésére, vagy előrecsomagolják közvetlen értékesítés céljából:

- a) a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott adatokat kötelező megadni;
- b) a 9. és 10. cikkben említett egyéb adatok megadása nem kötelező, kivéve, ha a tagállamok olyan nemzeti intézkedéseket fogadnak el, amelyek előírják ezen adatok egy részének, mindegyikének vagy azok egyes elemeinek a megadását.

(2) A tagállamok nemzeti intézkedéseket fogadhatnak el arról, hogy az (1) bekezdésben meghatározott adatokat vagy azok elemeit milyen eszközök segítségével kell rendelkezésre bocsátani, valamint adott esetben arról, hogy azokat milyen formában kell közölni és megjeleníteni.

(3) A tagállamok az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdésben említett intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

45. cikk

Értesítési eljárás

(1) Amennyiben e cikkre történik hivatkozás, az élelmiszerekre vonatkozó tájékoztatásról szóló új jogszabály elfogadását szükségesnek tartó tagállam előzetesen értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot a tervezett intézkedésekről, és azokat megin-

(2) A Bizottság konzultációt folytat a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottsággal, amennyiben az ilyen konzultációt hasznosnak véli, vagy ha egy tagállam ezt kéri. Ebben az esetben a Bizottság gondoskodik arról, hogy ez a folyamat valamennyi érintett szereplő számára átlátható legyen.

(3) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásról szóló új jogszabály elfogadását szükségesnek tartó tagállam a tervezett intézkedéseket csak három hónappal az (1) bekezdésben említett értesítés után hozhatja meg, amennyiben a Bizottságtól nem érkezett kedvezőtlen vélemény.

(4) Ha a Bizottság véleménye kedvezőtlen, az e cikk (3) bekezdésében említett időszak letelte előtt a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárást kezdeményezi annak eldöntése érdekében, hogy a tervezett intézkedések – szükség esetén a megfelelő módosításokkal – végrehajthatók-e.

(5) A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ nem alkalmazandó azokra az intézkedésekre, amelyek az e cikkben meghatározott értesítési eljárás hatálya alá tartoznak.

VII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI, MÓDOSÍTÓ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk

A mellékletek módosításai

A műszaki és tudományos fejlődésnek vagy a fogyasztók egészségének és tájékoztatás iránti igényeinek figyelembevétele érdekében, továbbá a 10. cikk (2) bekezdésének és a 21. cikk (2) bekezdésének a II. és III. melléklet módosításával kapcsolatos rendelkezéseire is figyelemmel, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 51. cikkel összhangban módosíthatja e rendelet mellékleteit.

47. cikk

A végrehajtási intézkedések és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében biztosított átmeneti időszak, valamint azok alkalmazási időpontja

(1) E cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, amikor a 48. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárás keretében az e rendelet által rá ruházott hatáskörök gyakorlásakor végrehajtási rendelkezések révén intézkedéseket, illetve az 51. cikk alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, a Bizottság:

a) az új intézkedések alkalmazása tekintetében megfelelő átmeneti időszakot határoz meg, amelynek során az új intézkedéseknek meg nem felelő jelölést viselő élelmiszerek

forgalomba lehet hozni, és az ilyen élelmiszereknek az átmeneti időszak letelte előtt forgalomba hozott készleteit azok kimerüléséig továbbra is értékesíteni lehet; és

b) biztosítja, hogy az ilyen intézkedések bármely naptári év április 1-jétől legyenek alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó sürgős esetben, amennyiben az abban a bekezdésben említett intézkedések célja az emberi egészség védelme.

48. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak tekintendő.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

49. cikk

Az 1924/2006/EK rendelet módosítása

Az 1924/2006/EK rendelet 7. cikkének első és második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Kötelező tápértékjelöléssel ellátni azokat a termékeket, amelyekkel kapcsolatban – az általános reklám kivételével – tápanyag-összetételre és/vagy egészségre vonatkozó állítást tettek. Az ezen feltüntetendő tájékoztatásnak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet^(*) 30. cikkének (1) bekezdésében felsoroltakból kell állnia. Amennyiben valamely, az 1169/2011/EU rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett tápanyaggal kapcsolatban tápanyag-összetételre és/vagy egészségre vonatkozó állítást tettek, az adott tápanyag mennyiségét az 1169/2011/EU rendelet 31. és 34. cikkével összhangban közölni kell.

A tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állításban szereplő olyan anyag(ok) mennyiségét, amely(ek) a tápértékjelölésben nem jelenik/jelennek meg, a tápértékjelöléssel azonos látómezőben kell feltüntetni, és az 1169/2011/EU rendelet 31., 32. és 33. cikke szerinti formában kell megadni. Az adott anyag mennyiségének kifejezésére az adott anyagnak megfelelő mértékegységet kell használni.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

^(*) HL L 304., 2011.11.22., 18. o.”

50. cikk

Az 1925/2006/EK rendelet módosítása

Az 1925/2006/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon termékeket, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, és e rendelet hatálya alá tartoznak, kötelező tápértékjelöléssel ellátni. Az ezen feltüntetendő információknak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 30. cikkének (1) bekezdésében felsorolt adatokból, valamint a vitaminoknak és az ásványi anyagoknak az élelmiszerhez való hozzáadás utáni összes mennyiségéből kell állniuk.

(*) HL L 304., 2011.11.22., 18. o.”

51. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A 9. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (2) bekezdésében, a 12. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésében, a 18. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 30. cikk (6) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében, a 36. cikk (4) bekezdésében és a 46. cikkben említett felhatalmazás a 2011. december 12-t követő öt éves időszakra érvényes. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időszak letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor azok hallgatólagosan meghosszabbodnak a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (2) bekezdésében, a 12. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésében, a 18. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 30. cikk (6) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében, a 36. cikk (4) bekezdésében és a 46. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása esetén erről haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 9. cikk (3) bekezdésének, a 10. cikk (2) bekezdésének, a 12. cikk (3) bekezdésének, a 13. cikk (4) bekezdésének, a 18. cikk (5) bekezdésének, a 19. cikk (2) bekezdésének, a 21. cikk (2) bekezdésének, a 23. cikk (2) bekezdésének, a 30. cikk (6) bekezdésének, a 31. cikk (2) bekezdésének, a 36. cikk (4) bekezdésének és a 46. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor léphet hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a nevezett jogi aktusról szóló értesítésüktől számított két hónapos határidőn belül nem emel kifogást, illetve akkor, ha a nevezett határidő lejártá előtt mind az Európai Parlament, mind a Tanács tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez a határidő két hónappal meghosszabbítható.

52. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítés tartalmazza a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 51. cikk (5) bekezdésében említett eljárás szerint kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

53. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 87/250/EGK, a 90/496/EGK, az 1999/10/EK, a 2000/13/EK, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK irányelv, valamint a 608/2004/EK rendelet 2014. december 13-tól hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

54. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A 2014. december 13. előtt forgalomba hozott vagy jelöléssel ellátott azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg a rendelet előírásainak, mindaddig forgalmazhatók, amíg a készlet tart.

A 2016. december 13. előtt forgalomba hozott vagy jelöléssel ellátott azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg a rendelet 9. cikké (1) bekezdésének I) pontjában foglalt előírásainak, mindaddig forgalmazhatók, amíg a készlet tart.

A 2014. január 1. előtt forgalomba hozott vagy jelöléssel ellátott azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg a VI. melléklet B. részében foglalt előírásainak, mindaddig forgalmazhatók, amíg a készlet tart.

2. A 2014. december 13. és a 2016. december 13. közötti időszakban, amennyiben a tápértékjelölés önkéntes alapon történik, annak meg kell felelnie a 30–35. cikknek.

3. A 90/496/EGK irányelvtől, az 1924/2006/EK rendelet 7. cikkétől és az 1925/2006/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, az e rendelet 30–35. cikkének megfelelően jelöléssel ellátott élelmiszerek 2014. december 13. előtt forgalomba hozhatók.

A 853/2004/EK, a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2009. november 30-i

1162/2009/EK bizottsági rendeletről ⁽¹⁾ eltérve, a jelen rendelet VI. melléklete B. részének megfelelően címkézett élelmiszerek 2014. január 1-jéig forgalomba hozhatók.

55. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás időpontja

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. december 13-tól kell alkalmazni, kivéve a 9. cikk (1) bekezdésének 1) pontját, amelyet 2016. december 13-tól, valamint a VI. melléklet B. részét, amelyet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ HL L 314., 2009.12.1., 10. o.

I. MELLÉKLET

EGYEDI FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

a 2. cikk (4) bekezdése szerint

1. „tápanyag-összetétellel kapcsolatos tájékoztatás” vagy „tápértékjelölés” kifejezés az alábbiakat tartalmazó információ:
 - a) energiatartalom; vagy
 - b) energiatartalom és egy vagy több kizárólag az alábbi tápanyagok közül:
 - zsír (telített zsírsavak, egyszeresen telítetlen zsírsavak, többszörösen telítetlen zsírsavak),
 - szénhidrát (cukrok, poliolok, keményítő),
 - só,
 - rost,
 - fehérje,
 - a XIII. melléklet A. részének 1. pontjában felsorolt és a XIII. melléklet A. része 2. pontjának meghatározása szerint jelentős mennyiségben jelen lévő bármely vitamin vagy ásványi anyag;
2. a „zsír” az összes lipid, ideértve a foszfolipideket is;
3. „telített zsírsavak”: a kettős kötés nélküli zsírsavak;
4. „transzzsírsavak”: a legalább egy nem konjugált (vagyis legalább egy metilénsoporttal megszakított) transz konfigurációjú szén-szén kettős kötést tartalmazó zsírsavak;
5. „egyszeresen telítetlen zsírsavak”: az egy cisz kettős kötést tartalmazó zsírsavak;
6. „többszörösen telítetlen zsírsavak”: a 2 vagy több cisz, cisz-metilénnel elválasztott kettős kötést tartalmazó zsírsavak;
7. „szénhidrát”: az emberi szervezet anyagcseréjében átalakuló összes szénhidrát, ideértve a poliolokat is;
8. „cukrok”: az élelmiszerekben jelen lévő összes monoszacharid és diszacharid, a poliolok kivételével;
9. „poliolok”: a kettőnél több hidroxilcsoportot tartalmazó alkoholok;
10. „fehérje”: a következő képlet szerint kiszámított fehérjetartalom: fehérje = az összes Kjeldahl szerint mért nitrogén $\times$ 6,25;
11. „só”: a következő képlet szerint kiszámított sógyenérték-tartalom: só = nátrium $\times$ 2,5;
12. „rost”: olyan, legalább három monomeregységgel rendelkező szénhidrát-polimerek, amelyeket az emberi vékonybél nem emészt meg és nem szív fel, és amelyek az alábbi kategóriákba tartoznak:
 - az élelmiszer fogyasztásra kerülő formájában természetes módon jelen levő, ehető szénhidrát-polimerek,
 - élelmiszer-nyersanyagból fizikai, enzimes vagy vegyi eljárással kinyert ehető szénhidrát-polimerek, amelyek általánosan elfogadott tudományos bizonyítékok szerint kedvező élettani hatással bírnak,
 - ehető szintetikus szénhidrát-polimerek, amelyek általánosan elfogadott tudományos bizonyítékok szerint kedvező élettani hatással bírnak;
13. „átlagérték”: az az érték, amely a legjobban mutatja az adott élelmiszer által tartalmazott tápanyag mennyiségét, ugyanakkor tükrözi a szezonális eltéréseket, a fogyasztási szokásokat, valamint az egyéb olyan tényezőket, amelyek az aktuális érték változásait okozhatják.

II. MELLÉKLET

ALLERGIÁT VAGY INTOLERÁNCIÁT OKOZÓ ANYAGOK ÉS TERMÉKEK

1. Glutént tartalmazó gabonafélék (azaz búza, rozs, árpa, zab, tönkölybúza, kamut, illetve hibridizált fajtái) és a belőlük készült termékek, kivéve:
 - a) búzából készült glükózsirup, beleértve a dextrózt is ⁽¹⁾;
 - b) búzából készült maltodextrin ⁽¹⁾;
 - c) árpából készült glükózsirup;
 - d) alkoholpárlatok – így például mezőgazdasági eredetű etil-alkohol – készítéséhez használt gabonafélék.
2. Rákfélék és a belőlük készült termékek.
3. Tojás és a belőle készült termékek.
4. Hal és a belőle készült termékek, kivéve:
 - a) vitaminok vagy karotinoidkészítmények hordozójaként használt halenyv;
 - b) a sör és a bor derítőanyagaként használt halenyv vagy vizahólyag.
5. Földimogyoró és a belőle készült termékek.
6. Szójabab és a belőle készült termékek, kivéve:
 - a) teljes mértékben finomított szójababolaj és zsír ⁽¹⁾;
 - b) szójababból származó természetes vegyes tokoferolok (E306), természetes D-alfa tokoferol, természetes D-alfa tokoferol-acetát, természetes D-alfa tokoferol-szukcinát;
 - c) szójabab olajából nyert fitoszterolok és fitoszterol-észterek;
 - d) szójabab olajából nyert szterolokból előállított fitosztanol-észter.
7. Tej és az abból készült termékek (beleértve a laktózt), kivéve:
 - a) alkoholpárlatok – így például mezőgazdasági eredetű etil-alkohol – készítéséhez használt tejsavó;
 - b) laktit.
8. Diófélék, azaz mandula (*Amygdalus communis* L.), mogyoró (*Corylus avellana*), dió (*Juglans regia*), kesudió (*Anacardium occidentale*), pekándió (*Carya illinoensis* [Wangenh.] K. Koch), brazil dió (*Bertholletia excelsa*), pisztácia (*Pistacia vera*), makadámia vagy queenslandi dió (*Macadamia ternifolia*) és a belőlük készült termékek, kivéve az alkoholpárlatok – így például mezőgazdasági eredetű etil-alkohol – készítéséhez használt csonthéjasok.
9. Zeller és a belőle készült termékek.
10. Mustár és a belőle készült termékek.
11. Szezám-mag és a belőle készült termékek.
12. Kén-dioxid és az SO₂-ben kifejezett szulfitok 10 mg/kg, illetve 10 mg/liter összkoncentrációt meghaladó mennyiségben; a számítás a fogyasztásra kész termékekre vagy a gyártó utasítása alapján elkészített termékekre vonatkozóan kell elvégezni.
13. Csillagfűrt és a belőle készült termékek.
14. Puhatestűek és a belőlük készült termékek.

⁽¹⁾ És a belőlük készült termékek, amennyiben a rajtuk elvégzett eljárás során nem növekszik az előállítás alapjául szolgáló termék EFSA által megállapított allergizáló hatás szintje.

III. MELLÉKLET

AZOK AZ ÉLELMISZEREK, AMELYEK JELÖLÉSÉN EGY VAGY TÖBB KIEGÉSZÍTŐ ELEMNEK KELL SZEREPELNE

ÉLELMISZER TÍPUSA VAGY CSOPORTJA	ELEMEK
1. Bizonyos gázokkal csomagolt élelmiszerek	
1.1. Élelmiszerek, amelyek eltarthatósága az 1333/2008/EK rendelet alapján engedélyezett csomagológázok révén meghosszabbodott.	„Védőgáz csomagolásban”.
2. Édesítőszeret tartalmazó élelmiszerek	
2.1. Élelmiszerek, amelyek az 1333/2008/EK rendelet alapján engedélyezett édesítőszert vagy édesítőszeret tartalmaznak.	„Édesítőszerrel (édesítőszerekkel)” – ezt a kifejezést az élelmiszer nevéhez kapcsolódóan kell feltüntetni.
2.2. Élelmiszerek, amelyek az 1333/2008/EK rendelet alapján engedélyezett hozzáadott cukrot vagy cukrokat és édesítőszert vagy édesítőszeret egyaránt tartalmaznak.	„Cukorral (cukrokkal) és édesítőszerrel (édesítőszerekkel)” – ezt a kifejezést az élelmiszer nevéhez kapcsolódóan kell feltüntetni.
2.3. Élelmiszerek, amelyek az 1333/2008/EK rendelet alapján engedélyezett aszpartámot/aszpartám-aceszulfámsót tartalmaznak.	„Aszpartámot (fenilalanin-forrást) tartalmaz” – ezt a kifejezést fel kell tüntetni abban az esetben, ha az aszpartám/aszpartám-aceszulfámsó csak E-számmal szerepel az összetevők felsorolásában. „Fenilalanin-forrást tartalmaz” – ezt a kifejezést fel kell tüntetni abban az esetben, ha az aszpartám/aszpartám-aceszulfámsó saját nevével szerepel az összetevők felsorolásában.
2.4. Élelmiszerek, amelyek az 1333/2008/EK rendelet alapján engedélyezett hozzáadott poliolt 10 %-nál nagyobb arányban tartalmaznak.	„Túlzott fogyasztása hashajtó hatású lehet”.
3. Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját tartalmazó élelmiszerek	
3.1. Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy <i>Glycyrrhiza glabra</i> édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 100 mg/kg vagy 10 mg/l koncentrációban tartalmazó édességek vagy italok.	Az „édesgyökeret tartalmaz” kifejezést közvetlenül az összetevők felsorolása után fel kell tüntetni, kivéve, ha az „édesgyökér” kifejezés már szerepel az összetevők felsorolásában vagy az élelmiszer nevében. Ha az összetevők felsorolása nincs feltüntetve, ezt a kifejezést az élelmiszer nevéhez kapcsolódóan kell feltüntetni.
3.2. Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy <i>Glycyrrhiza glabra</i> édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 4 g/kg koncentrációban tartalmazó édességek.	Az összetevők felsorolását követően a következőt kell feltüntetni: „édesgyökeret tartalmaz – magas vérnyomásban szenvedők kerüljék a túlzott fogyasztást”. Ha az összetevők felsorolása nincs feltüntetve, ezt a kifejezést az élelmiszer nevéhez kapcsolódóan kell feltüntetni.
3.3. Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy <i>Glycyrrhiza glabra</i> édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 50 mg/l, vagy 1,2 térfogat-százalékot meghaladó alkoholtartalmú italok esetén legalább 300 mg/l koncentrációban tartalmazó italok ⁽¹⁾ .	Az összetevők felsorolását követően a következőt kell feltüntetni: „édesgyökeret tartalmaz – magas vérnyomásban szenvedők kerüljék a túlzott fogyasztást”. Ha az összetevők felsorolása nincs feltüntetve, ezt a kifejezést az élelmiszer nevéhez kapcsolódóan kell feltüntetni.

ÉLELMISZER TÍPUSA VAGY CSOPORTJA	ELEMEK
4. Magas koffeintartalmú italok vagy hozzáadott koffeint tartalmazó élelmiszerek	
4.1. Italok – kivéve azokat a kávé-, tea-, illetve kávé- vagy teakivonat-alapú italokat, amelyeknél az élelmiszer nevében szerepel a „kávé” vagy „tea” kifejezés: — amelyeket módosítás nélküli fogyasztásra szántak, és 150 milligramm/litert meghaladó arányban tartalmaznak bármilyen forrásból származó koffeint, vagy — amelyek koncentrált vagy szárított formájúak, és az eredeti állapotba való visszaállítás után 150 milligramm/litert meghaladó arányban tartalmaznak bármilyen forrásból származó koffeint.	„Magas koffeintartalmú. Fogyasztása gyermekek és terhes vagy szoptató nők számára nem ajánlott.” szövegű tájékoztatás az ital nevével megegyező látómezőben, amely után zárójelben és e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban hivatkozás következik a mg/100 ml formában kifejezett koffeintartalomra.
4.2. Az italokon kívül egyéb élelmiszerek, amelyekhez a koffeint élettani célból adják hozzá.	„Koffeint tartalmaz. Fogyasztása gyermekek és terhes nők számára nem ajánlott.” szövegű tájékoztatás a termék nevével megegyező látómezőben, amely után zárójelben és e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban hivatkozás következik a mg/100 g/ml formában kifejezett koffeintartalomra.
5. Hozzáadott fitoszterolokat, fitoszterol-észtereket, fitosztanolokat vagy fitosztanol-észtereket tartalmazó élelmiszerek	
5.1. Hozzáadott fitoszterolokat, fitoszterol-észtereket, fitosztanolokat vagy fitosztanol-észtereket tartalmazó élelmiszerek vagy élelmiszer-összetevők.	1. „Hozzáadott növényi szterolokat tartalmaz” vagy „hozzáadott növényi sztanolokat tartalmaz”, az élelmiszer nevével azonos látómezőben; 2. az összetevők felsorolásában fel kell tüntetni a hozzáadott fitoszterolok, fitoszterol-észterek, fitosztanolok vagy fitosztanol-észterek mennyiségét (az élelmiszer 100 g-jában vagy 100 ml-ének %-ában vagy az ekkora mennyiségben található szabad növényi szterolok/növényi sztanolok grammjában); 3. nyilatkozat, hogy az élelmiszert kizárólag olyan személyeknek szánják, akik csökkenteni kívánják vérük koleszterinszintjét; 4. nyilatkozat, hogy a koleszterinszint-csökkentő gyógyszerelés alatt álló betegek a terméket kizárólag orvosi felügyelet mellett fogyaszthatják; 5. jól látható nyilatkozat arról, hogy az élelmiszer várandós és szoptató nők, illetve öt éves kor alatti gyermekek számára táplálkozási szempontból esetleg nem megfelelő; 6. arra vonatkozó tanács, hogy az élelmiszert kiegyensúlyozott és változatos étrend részeként kell felhasználni, beleértve a gyümölcsök és zöldségek rendszeres fogyasztását is, a karotinoidok szintjének fenntartása érdekében; 7. a fenti 3. pontban előírt nyilatkozattal megegyező látómezőben nyilatkozat arról, hogy a hozzáadott növényi szterolok/növényi sztanolok napi 3 grammot meghaladó mértékű fogyasztása kerülendő; 8. a szóban forgó élelmiszer vagy élelmiszer-összetevő adagjának meghatározása (lehetőleg grammban vagy milliliterben), a növényi szterol/növényi sztanol egyes adagokban található mennyiségével együtt.
6. Fagyasztott hús, fagyasztott húskészítmény és fagyasztott feldolgozatlan halászati termékek	
6.1. Olyan hús, húskészítmények és feldolgozatlan halászati termékek, amelyeket lefagyasztottak.	A fagyasztás, vagy – amennyiben a terméket egynél több alkalommal fagyasztották le – az első fagyasztás időpontja, a X. melléklet 3. pontjának megfelelően.

(¹) Az értéket a fogyasztásra kész vagy a gyártó útmutatásai szerint feloldott termékekre kell alkalmazni.

IV. MELLÉKLET

AZ x-MAGASSÁG MEGHATÁROZÁSA

x-MAGASSÁG

Jelmagyarázat

1	Nyitó vonal
2	Betűmagasságot jelző vonal
3	Középvonal
4	Alapvonal
5	Záró vonal
6	x-magasság
7	Betűmagasság

V. MELLÉKLET

A KÖTELEZŐ TÁPÉRTÉKJELÖLÉS ALÓL MENTESÜLŐ ÉLELMISZEREK

1. Feldolgozatlan termékek, amelyek egyetlen összetevőből vagy összetevőcsoportból állnak;
2. feldolgozott termékek, amelyeken feldolgozásként kizárólag érlelést végeztek, és amelyek egyetlen összetevőből vagy összetevőcsoportból állnak;
3. emberi fogyasztásra szánt vizek, beleértve azokat is, amelyekben az egyedüli hozzáadott összetevő a szén-dioxid és/vagy az aromák;
4. fűszernövény, fűszer vagy ezek keveréke;
5. só és sóhelyettesítők;
6. asztali édesítőszer;
7. a kávé- és cikóriakivonatokról szóló, 1999. február 22-i 1999/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó termékek, egész vagy őrölt kávébab és egész vagy őrölt koffeinmentes kávébab;
8. olyan gyógynövény- és gyümölcs tea, koffeinmentes tea, instant vagy oldható tea vagy teakivonat, koffeinmentes instant vagy oldható tea vagy teakivonat, amely a tea tápértékét nem módosító aromákon kívül egyéb hozzáadott összetevőt nem tartalmaz;
9. erjesztett ecetfélék és ecethelyettesítők, beleértve azokat, amelyekben az egyedüli hozzáadott összetevők az aromák;
10. aromák;
11. élelmiszer-adalékanyagok;
12. technológiai segédanyagok;
13. élelmiszerenzimek;
14. zselatin;
15. dzsemsűrítő anyagok;
16. élesztő;
17. rágógumi;
18. olyan csomagolásban vagy tárolóedényben található élelmiszerek, amelyek legnagyobb felülete 25 cm²-nél kisebb;
19. a végső fogyasztóhoz vagy a végső fogyasztót közvetlenül ellátó helyi kiskereskedelmi létesítményekbe közvetlenül a gyártó által, kis mennyiségben szállított élelmiszer, ideértve a kézműves élelmiszereket is.

⁽¹⁾ HL L 66., 1999.3.13., 26. o.

VI. MELLÉKLET

AZ ÉLELMISZER NEVE ÉS KÍSÉRŐ ELEMEEK

A. RÉSZ — AZ ÉLELMISZER NEVÉT KÍSÉRŐ KÖTELEZŐ ELEMEEK

1. Az élelmiszer nevében vagy ahhoz kapcsolódóan szerepelnie kell az élelmiszer fizikai állapotának, valamint azon kezelési módszer meghatározásának, amelynek alávetették (például porított, újfagyasztott, fagyasztva szárított, gyors-fagyasztott, koncentrált, füstölt), minden olyan esetben, amikor az ilyen tájékoztatás elmulasztása a vásárló félrevezetését jelentené.
2. Az értékesítést megelőzően fagyasztva tárolt, majd kiolvasztott állapotban árusított élelmiszerek esetében az élelmiszer nevéhez hozzá kell fűzni a „kiolvasztott” megjelölést.

Ez a rendelkezés nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a késztermékben jelen lévő összetevőkre;
- b) olyan élelmiszerekre, amelyek esetében a fagyasztás az előállítási folyamat technológiai szempontból elengedhetetlen része;
- c) olyan élelmiszerekre, amelyek esetében a kiolvasztás nincs káros hatással az élelmiszer biztonságosságára vagy minőségére nézve.

Ez a pont az 1. pont sérelme nélkül alkalmazandó.

3. Az ionizáló energiával kezelt élelmiszerek jelölésében szerepelnie kell az alábbiak egyikének:

„sugárkezelt” vagy „ionizáló sugárzással kezelt”, valamint az ionizáló sugárzással kezelt élelmiszerekre és élelmiszer-összetevőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1999. február 22-i 1999/2/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ szereplő egyéb megjelölések.

4. Az olyan élelmiszerek esetében, amelyeknél a fogyasztók feltételezése szerint szokásosan vagy természetes módon jelen lévő valamely alkotóelemet vagy összetevőt más alkotóelemmel vagy összetevővel helyettesítették, a jelölésen – az összetevők felsorolásán kívül – egyértelműen meg kell nevezni a helyettesítésre részben vagy egészben használt alkotóelemet vagy összetevőt:

- a) a termék megnevezésének közvetlen közelében; és
- b) a termék megnevezésére használt betűméret legalább 75 %-át kitevő, x magasságú betűméretet használva, amely az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt legkisebb megengedett betűméretnél nem kisebb.

5. Hozzáadott fehérjét – beleértve más állatból származó hidrolizált fehérjét – tartalmazó húskészítmények, előkészített húsok és haltermékek esetén az élelmiszer megnevezésének utalnia kell ezen fehérjék jelenlétére és származására.

6. Húskészítmények, és olyan előkészített húsok esetében, amelyek megjelenése darab, ízület, szelet, állati test vagy féltést, amennyiben a hozzáadott víz a késztermék tömegének 5 %-át meghaladja, az élelmiszer nevében fel kell tüntetni, hogy a termék hozzáadott vizet tartalmaz. Ugyanez a szabály alkalmazandó a halászati termékekre és feldolgozott halászati termékekre, amelyek megjelenése darab, ízület, szelet, haltest, filézett vagy egész hal formájú halászati termék.

7. Azon húskészítmények, előkészített húsok és halászati termékek esetében, amelyek azt a látszatot keltik, hogy egy darab húsból vagy halból állnak, de valójában több darabból egyéb összetevőket – köztük élelmiszer-adalékanyagokat, élelmiszer-ipari enzimeket vagy egyéb anyagokat felhasználva formázták őket egy darabbá, a jelölésen az alábbiakat kell feltüntetni:

bolgárul: „формовано месо” és „формована риба”;

spanyolul: „combinado de piezas de carne” és „combinado de piezas de pescado”;

csehül: „ze spojovaných kousků masa” a „ze spojovaných kousků rybího masa”;

dánul: „Sammensat af stykker af kød” és „Sammensat af stykker af fisk”;

németül: „aus Fleischstücken zusammengefügt” és „aus Fischstücken zusammengefügt”;

⁽¹⁾ HL L 66., 1999.3.13., 16. o.

észtil:	„liidetud liha” és „liidetud kala”;
görögül:	„μορφοποιημένο κρέας” és „μορφοποιημένο ψάρι”;
angolul:	„formed meat” és „formed fish”;
franciául:	„viande reconstituée” és „poisson reconstitué”;
írül:	„píosaí feola ceangailte” és „píosaí éisc ceangailte”;
olaszul:	„carne ricomposta” és „pesce ricomposto”;
lettül:	„formēta gaļa” és „formēta zivs”;
litvánul:	„sudarytas (-a) iš mėsos gabalų” és „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų”;
magyarul:	„darabokból formázott hús” és „darabokból formázott hal”;
máltaul:	„laħam rikostitwit” és „ħut rikostitwit”;
hollandul:	„samengesteld uit stukjes vlees” és „samengesteld uit stukjes vis”;
lengyelül:	„z połączonych kawałków mięsa” és „z połączonych kawałków ryby”;
portugálul:	„carne reconstituída” és „peixe reconstituído”;
románul:	„carne formată” és „carne de pește formată”;
szlovákul:	„spájané alebo formované mäso” és „spájané alebo formované ryby”;
szlovénül:	„sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso” és „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe”;
finnül:	„paloista yhdistetty liha” és „paloista yhdistetty kala”;
svédül:	„sammanfogade bitar av kött” és „sammanfogade bitar av fisk”.

B. RÉSZ — A „DARÁLT HÚS” MEGNEVEZÉSÉRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

1. Összetételre vonatkozó követelmények napi átlagon alapuló ellenőrzéssel:

	Zsírtartalom	Kollagén/húsfehérje arány ⁽¹⁾
— sovány húsból készített darált hús	≤ 7 %	≤ 12 %
— darált marhahús	≤ 20 %	≤ 15 %
— sertéshúst tartalmazó darált hús	≤ 30 %	≤ 18 %
— egyéb fajok darált húsa	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ A kollagén/húsfehérje arány százalékos arány, amely azt fejezi ki, hogy a húsfehérje milyen arányban tartalmaz kollagént. A kollagéntartalom a hidroxiprolin-tartalom nyolcszorosát jelenti.

2. A jelölésnek a 853/2004/EK rendelet III. melléklete V. szakaszának IV. fejezetében meghatározott követelményeken felül a következő kifejezéseket is tartalmaznia kell:

- „a zsírtartalom nem éri el a ...”,
- „a kollagén/húsfehérje arány nem éri el a ...”.

3. A tagállamok engedélyezhetik az olyan darált húsnak saját nemzeti piacukon való forgalomba hozatalát, amely nem felel meg az e rész 1. pontjában megállapított követelményeknek, de kizárólag nemzeti jelöléssel, amely nem tévesztető össze a 853/2004/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében előírt jelöléssel.

C. RÉSZ — A HÚSKÉSZÍTMÉNYEK BURKOLATÁNAK MEGNEVEZÉSÉRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

Ha a húskészítmény burkolata nem ehető, akkor azt fel kell tüntetni.

VII. MELLÉKLET

AZ ÖSSZETEVŐK FELTÜNTETÉSE ÉS MEGNEVEZÉSE

A. RÉSZ — EGYEDI RENDELKEZÉSEK AZ ÖSSZETEVŐK TÖMEGÜK SZERINTI CSÖKKENŐ SORRENDENBEN TÖRTÉNŐ FELTÜNTETÉSÉRŐL

Összetevők csoportja	A tömeg szerinti jelölésre vonatkozó rendelkezés
1. Hozzáadott víz és illóanyagok	A késztermékben jelen lévő tömegük szerinti sorrendben sorolják fel. Egy ételmezőben az összetevőként hozzáadott víz mennyiségét úgy számítják ki, hogy a késztermék összmennyiségéből levonják a felhasznált egyéb összetevők összmennyiségét. Ezt a mennyiséget nem kell figyelembe venni, ha tömege nem haladja meg a késztermék 5 %-át. Ez az eltérés nem alkalmazandó a húskészítményekre, az előkészített húsoakra, a nem feldolgozott halászati termékekre és a nem feldolgozott kéthéjú kagylókra.
2. Koncentrált vagy dehidratált formában használt, majd a gyártásnál eredeti állapotukba visszaállított összetevők	A koncentráálásuk vagy dehidratálásuk előtt mért tömegük szerinti sorrendben is felsorolhatók.
3. Összetevők, melyeket olyan koncentrált vagy dehidratált ételmezőkben használnak, amelyek víz hozzáadásával hozhatók eredeti állapotba	Felsorolhatók az eredeti állapotba visszaállított termékben jelen lévő arányuk szerinti sorrendben is, feltéve, hogy az összetevők felsorolását megelőzi egy kifejezés, amely lehet például „hidratált termék összetevői:” vagy „felhasználásra kész termék összetevői”.
4. Gyümölcsök, zöldségek vagy gombák, amelyek közül egyik összetevő sem emelkedik ki jelentősen tömegarányát tekintve, és ételmező-összetevőként várhatóan változó arányú keverékben kerülnek felhasználásra	Megengedett azok csoportos felsorolása az összetevők között „gyümölcsök”, „zöldségek”, illetve „gombák” gyűjtőnéven, amelyet a „változó arányban” kifejezés, majd a termékben ténylegesen jelen lévő gyümölcsök, zöldségek, illetve gombák felsorolása követ közvetlenül. Ilyen esetben a 18. cikk (1) bekezdésének megfelelően, a különféle gyümölcsök, zöldségek, illetve gombák teljes tömege alapján kell feltüntetni a keveréket az összetevők között.
5. Fűszerek vagy fűszernövények keverékei, ahol egyetlen adott fűszer vagy fűszernövény sem emelkedik ki jelentősen a tömegarányát tekintve	Az összetevők felsorolhatók más sorrendben is, feltéve, hogy az összetevők felsorolásához csatolnak egy kifejezést, amely lehet például „változó arányban”.
6. A késztermék kevesebb mint 2 %-át alkotó összetevők	Az egyéb összetevőket követően tetszőleges sorrendben is felsorolhatók.
7. Egymáshoz hasonló, illetve egymással kölcsönösen helyettesíthető összetevők, amelyeket ételmező előállítás vagy elkészítése során úgy tudnak felhasználni, hogy az nem módosítja az ételmező összetételét, jellegét vagy élvezeti értékét, és amennyiben ezek a késztermék kevesebb mint 2 %-át alkotják	Az összetevők felsorolásakor a következőképpen is feltüntethetők: „...-t és/vagy ...-t tartalmaz”, feltéve, hogy a késztermék tartalmaz legalább egyet a legfeljebb két ilyen összetevő közül. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó az e melléklet C. részében felsorolt adalékanyagokra és összetevőkre, valamint a II. mellékletben szereplő, allergiát vagy intoleranciát okozó anyagokra és termékekre.
8. Növényi eredetű finomított olajok	Megengedett azok csoportos felsorolása az összetevők között „növényi olajok” néven, amelyet közvetlenül követnie kell a növényi eredet leírásának, és amelyet a „változó arányban” kifejezés is követhet. Gyűjtőnév használata esetén a növényi olajokat a 18. cikk (1) bekezdésének megfelelően a jelen lévő olajok teljes tömege alapján kell feltüntetni az összetevők között. A „teljes mértékben hidrogénezett” vagy „részben hidrogénezett” kifejezést kötelező a hidrogénezett olajok megnevezéséhez hozzáfűzni.

Összetevők csoportja	A tömeg szerinti jelölésre vonatkozó rendelkezés
9. Növényi eredetű finomított zsírok	Megengedett azok csoportos felsorolása az összetevők között „növényi zsírok” néven, amelyet közvetlenül követnie kell a növényi eredet leírásának, és amelyet a „változó arányban” kifejezés is követhet. Gyűjtőnév használata esetén a növényi zsírokat a 18. cikk (1) bekezdésének megfelelően a jelen lévő olajok teljes tömege alapján kell feltüntetni az összetevők között. A „teljes mértékben hidrogénezett” vagy „részben hidrogénezett” kifejezést kötelező a hidrogénezett zsírok megnevezéséhez hozzáfűzni.

B. RÉSZ — BIZONYOS ÖSSZETEVŐKNEK A SAJÁT NÉV HELYETT A CSOPORT NEVÉVEL TÖRTÉNŐ MEGJELÖLÉSE

A 21. cikk sérelme nélkül, az alább felsorolt élelmiszercsoportok egyikébe tartozó és egy másik élelmiszerben alkotóelemként megtalálható összetevőket pontos nevük helyett mindössze az adott csoport megnevezésével is meg lehet jelölni.

Az élelmiszercsoport meghatározása	Megnevezés
1. Állati eredetű finomított olajok	„Olaj”, az „állati” megjelöléssel, vagy a meghatározott állati eredet feltüntetésével. A „teljes mértékben hidrogénezett” vagy „részben hidrogénezett” kifejezést kötelező a hidrogénezett olajok megnevezéséhez hozzáfűzni.
2. Állati eredetű finomított zsírok	„Zsír”, az „állati” megjelöléssel, vagy a meghatározott állati eredet feltüntetésével. A „teljes mértékben hidrogénezett” vagy „részben hidrogénezett” kifejezést kötelező a hidrogénezett zsírok megnevezéséhez hozzáfűzni.
3. Két vagy több gabonaféléből nyert liszt keveréke	„Liszt”, amelyet azon gabonafélék felsorolása követ, amelyekből azt előállították, tömegük szerint csökkenő sorrendben.
4. Keményítő és fizikai úton vagy enzimekkel módosított keményítő	„Keményítő”
5. Minden halfajta, amennyiben a hal egy másik élelmiszer összetevőjét képezi, és feltéve, hogy az ilyen élelmiszer neve és kizserelése nem utal egy adott halfajra	„Hal”
6. Minden sajtféleség, amennyiben az adott sajt vagy sajtkeverék egy másik élelmiszer összetevőjét képezi, és feltéve, hogy az ilyen élelmiszer neve és kizserelése nem utal egy adott sajtféleségre	„Sajt”
7. Minden olyan fűszer, amelynek tömege nem haladja meg az élelmiszer tömegének 2 %-át	„Fűszer(ek)” vagy „kevert fűszerek”
8. Minden olyan fűszernövény vagy fűszernövényrész, amelynek tömege nem haladja meg az élelmiszer tömegének 2 %-át	„Fűszernövény(ek)” vagy „kevert fűszernövények”
9. Minden fajta gumikészítmény, amelyet a rágógumi gumialapjának gyártásához használnak	„Rágógumi-alapanyag”
10. Sütőipari termékekből készült morzsák, kétszersültek	„Morzsa” vagy „kétszersült” az esettől függően

Az élelmiszercsoport meghatározása		Megnevezés												
11. Bármilyen típusú szacharóz		„Cukor”												
12. Vízmentes dextróz vagy dextróz-monohidrát		„Dextróz”												
13. Glükózsirup és vízmentes glükózsirup		„Glükózsirup”												
14. Bármilyen fajta tejfehérje (kazeinek, kazeinátok és tejsavó fehérjék) és ilyenek keveréke		„Tejfehérje”												
15. Sajtolt, kiválasztott vagy tisztított kakaóvaj		„Kakaóvaj”												
16. Bármilyen fajta, az 1234/2007/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ XI. melléklete B. részének hatálya alá tartozó bor		„Bor”												
17. Az emlős állatok és madárfajok emberi fogyasztásra alkalmasnak minősített, természetes alkotórészüket képező vagy hozzájuk kötődő szövetből álló vázizomzata ⁽²⁾, ahol az összes zsír- és kötőszövet-állomány nem haladja meg az alább jelzett értékeket, és ahol a hús valamely más élelmiszer összetevőjét képezi. A „... hús” kifejezéssel megjelölt összetevők legnagyobb zsír- és kötőszövet-tartalma <table border="1"> <thead> <tr> <th>Állatfaj</th><th>Zsirtartalom</th><th>Kollagén/hús-fehérje arány ⁽¹⁾</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>— Emlősök (a nyulakon és a sertésféléken kívül), valamint különböző állatfajok keveréke, amelyben az emlősök húsa van nagyobb mennyiségben</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr> <tr> <td>— Sertésfélék</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr> <tr> <td>— Madarak és nyulak</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr> </tbody> </table> ⁽¹⁾ A kollagén/húsfehérje arány százalékos arány, amely azt fejezi ki, hogy a húsfehérje milyen arányban tartalmaz kollagént. A kollagéntartalom a hidroxiprolin-tartalom nyolcszorosát jelenti. Amennyiben e felső határértékeket túllépik, de a „hús” meghatározásra vonatkozó összes egyéb feltételnek megfelelnek, akkor a „... hús” tartalmat ennek megfelelően lefelé kell kiigazítani, valamint az összetevők jegyzékében a „... hús” kifejezés mellett meg kell említeni a zsír és/vagy kötőszövet jelenlétét is. A „csontokról mechanikusan lefejtett hús” fogalom-meghatározás körébe tartozó termékek nem tartoznak e fogalom-meghatározásba.		Állatfaj	Zsirtartalom	Kollagén/hús-fehérje arány ⁽¹⁾	— Emlősök (a nyulakon és a sertésféléken kívül), valamint különböző állatfajok keveréke, amelyben az emlősök húsa van nagyobb mennyiségben	25 %	25 %	— Sertésfélék	30 %	25 %	— Madarak és nyulak	15 %	10 %	„... hús”, kiegészítve azon állatfajok nevével ⁽³⁾, amelyből származik.
Állatfaj	Zsirtartalom	Kollagén/hús-fehérje arány ⁽¹⁾												
— Emlősök (a nyulakon és a sertésféléken kívül), valamint különböző állatfajok keveréke, amelyben az emlősök húsa van nagyobb mennyiségben	25 %	25 %												
— Sertésfélék	30 %	25 %												
— Madarak és nyulak	15 %	10 %												
18. A „csontokról mechanikusan lefejtett hús” fogalom-meghatározásba tartozó termékek összes fajtája.		„csontokról mechanikusan lefejtett hús”, kiegészítve azon állatfajok neve(i)vel ⁽³⁾ , amelyekből származik												

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ A rekeszizom és a rágóizmok közé tartoznak, míg a szív, a nyelv, a fej izmai (a rágóizmok kivételével), az elülső és hátsó lábtő és a farok izmai nem tartoznak ide.

⁽³⁾ Angol nyelvű jelölés esetén ez a megnevezés az érintett állatfaj húsának szokásos elnevezésével helyettesíthető.

C. RÉSZ — BIZONYOS ÖSSZETEVŐKNEK A CSOPORT NEVÉVEL TÖRTÉNŐ MEGJELÖLÉSE, SAJÁT NEVÜKKEL VAGY E-SZÁMUKKAL KIEGÉSZÍTVE

A 21. cikk sérelme nélkül, a 20. cikk b) pontjában meghatározottaktól eltérő és az e részben felsorolt csoportok valamelyikébe tartozó élelmiszer-adalékanyagokat és élelmiszerenzimeket az adott csoport nevével kell megjelölni, saját nevükkel vagy adott esetben E-számukkal kiegészítve. Ha egy összetevő egynél több csoportba tartozik, a szóban forgó élelmiszer esetében a fő funkciónak megfelelő csoportot kell feltüntetni.

Étkezési sav	Habosítószer
Savanyúságot szabályozó anyag	Zselésítőanyag
Csomósodást és lesülést gátló anyag	Fényezőanyag
Habzásgátló	Nedvesítőszer
Antioxidáns	Módosított keményítő ⁽²⁾
Tömegnövelő szer	Tartósítószer
Színezék	Hajtógáz
Emulgeálószer	Térfogatnövelő szer
Emulgeálósók ⁽¹⁾	Kelátképző anyag
Szilárdítóanyag	Stabilizátor
Ízfokozó	Édesítőszer
Lisztkezelő szer	Sűrítőanyag

⁽¹⁾ Csak az ömlesztett sajtok vagy ömlesztett sajt alapú termékek esetében.

⁽²⁾ A saját nevet vagy E-számot nem szükséges feltüntetni.

D. RÉSZ — AZ AROMÁK JELÖLÉSE AZ ÖSSZETEVŐK FELSOROLÁSÁBAN

1. Az aromákat az alábbi kifejezésekkel kell jelölni:

- az „aroma/aromák” szóval vagy az aroma pontosabb megjelölésével vagy leírásával, ha az aroma-összetevő az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b), c), d), e), f), g), és h) pontjában meghatározott aromaanyagokat tartalmaz,
- „fűstaroma” („fűstaromák”) vagy „élelmiszer(ek)ből, vagy élelmiszer-kategóriákból vagy -alapanyagból (például bükkfából) előállított fűstaroma (fűstaromák)”, ha az aroma-összetevő az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott aromaanyagokat tartalmaz, és füstös ízt kölcsönöz az élelmiszernek.

2. Az aromaanyagok leírásában a „természetes” kifejezést az 1334/2008/EK rendelet 16. cikkével összhangban kell használni.

3. A valamely élelmiszer előállítása vagy elkészítése során aromaként felhasznált kinint és/vagy koffeint az összetevők felsorolásában közvetlenül az „aroma” („aromák”) kifejezés után, név szerint kell megemlíteni.

E. RÉSZ — AZ ÖSSZETETT ÖSSZETEVŐK MEGJELÖLÉSE

1. Egy összetett összetevőt saját nevével, teljes tömegének megadásával akkor lehet szerepeltetni az összetevők felsorolásában, amennyiben ezt jogszabály állapítja meg, vagy ha névhasználata megszokott, és közvetlenül a neve után az összetevőinek felsorolása szerepel.

2. A 21. cikk sérelme nélkül az összetett összetevők esetében az összetevők felsorolásának megadása nem kötelező:

- a) amennyiben a jelenlegi uniós rendelkezések meghatározzák az összetett összetevő összetételét, és amennyiben az összetett összetevő a késztermék tömegének kevesebb mint 2 %-át teszi ki; ez a rendelkezés azonban a 20. cikk a)–d) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel nem alkalmazandó az élelmiszer-adalékanyagokra;
- b) fűszerek és/vagy fűszernövények keverékéből álló összetett összetevők, amelyek a készterméknek kevesebb mint 2 %-át teszik ki, ez azonban a 20. cikk a)–d) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel nem vonatkozik az élelmiszer-adalékanyagokra; vagy
- c) amennyiben a összetett összetevő olyan élelmiszer, amelyre vonatkozóan az uniós rendelkezések nem teszik kötelezővé az összetevők felsorolásának megadását.

VIII. MELLÉKLET

AZ ÖSSZETEVŐK MENNYISÉGI JELÖLÉSE

1. A mennyiségi jelölés nem kötelező:
 - a) a következő összetevők vagy összetevők csoportja tekintetében:
 - i. amely töltőtömegét a IX. melléklet 5. pontjának megfelelően feltüntették;
 - ii. amely mennyiségének jelölésen való feltüntetése uniós rendelkezések értelmében már kötelező;
 - iii. amelyet kis mennyiségben használnak ízesítés céljára; vagy
 - iv. amelynek – jóllehet megjelenik az élelmiszer nevében – a jellege nem olyan, hogy meghatározóan befolyásolhatná a fogyasztó választását a forgalmazás szerinti országban, mivel a mennyiségi különbségek nem alapvetők az élelmiszer jellemzése szempontjából, és nem különböztetik meg azt hasonló élelmiszerektől;
 - b) amennyiben a külön uniós rendelkezések pontosan előírják az összetevőnek vagy összetevők csoportjának a mennyiségét anélkül, hogy előírnák annak feltüntetését a jelölésen; vagy
 - c) a VII. melléklet A. részének 4. és 5. pontjában említett esetekben.
2. A 22. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontját nem kell alkalmazni az alábbiak esetében:
 - a) bármely összetevő vagy összetevők csoportja, amelyre az „édesítőszerrel (édesítőszerekkel)” vagy „cukorral (cukrokkal) és édesítőszerrel (édesítőszerekkel)” jelölés vonatkozik, ha az élelmiszer nevét ez a jelölés követi, amint azt a III. melléklet előírja; vagy
 - b) bármely hozzáadott vitamin és ásványi anyag, amennyiben az adott anyag a tápértékjelölésben szerepel.
3. Valamely összetevő vagy összetevők csoportja mennyiségének jelölését:
 - a) százalékban kell kifejezni, amelynek az összetevő vagy összetevők felhasználáskori mennyiségének kell megfelelnie; valamint
 - b) az élelmiszer nevében vagy közvetlenül amellet, vagy az összetevők felsorolásában a szóban forgó összetevőhöz vagy összetevők csoportjához kapcsolva kell feltüntetni.
4. A 3. ponttól eltérve,
 - a) olyan élelmiszerek esetén, amelyek hőkezelés vagy egyéb kezelés következtében nedvességet veszítettek, a termékhez felhasznált összetevő-mennyiséget a késztermékben jelen levő mennyiséghez képest kell megjelölni, kivéve, ha ez a mennyiség vagy a jelölésen felsorolt összes összetevő mennyiségének összege meghaladja a 100 százalékot, amely esetben az összetevőknek azt a mennyiségét kell megjelölni, amelyet 100 g késztermék elkészítéséhez használtak;
 - b) az illékony összetevők mennyiségét a késztermékben jelen lévő arányban kell megadni;
 - c) azon koncentrált vagy dehidratált formában felhasznált összetevők mennyisége, amelyeket az előállítás során eredeti állapotukba visszaállítanak, jelölhető a koncentrálsuk vagy dehidratálásuk előtti tömegük arányával;
 - d) az olyan koncentrált vagy dehidratált élelmiszerek esetén, amelyeket víz hozzáadásával szándékoznak eredeti állapotukba visszaállítani, az összetevők mennyiségét a késztermékhez viszonyított tömegarányukkal adják meg.

IX. MELLÉKLET

A NETTÓ MENNYISÉG FELTÜNTETÉSE

1. Nem kötelező a nettó mennyiséget feltüntetni olyan élelmiszerek esetében:
 - a) amelyek térfogata vagy tömege jelentősen csökken, és amelyeket darabszámmra adnak el, vagy amelyet megmérnek a vásárló jelenlétében;
 - b) amelyek nettó mennyisége kevesebb mint 5 g vagy 5 ml; mindazonáltal ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni a fűszerekre és fűszernövényekre; vagy
 - c) amelyek értékesítése általában darabszám szerint történik, feltéve, hogy az egységek száma egyértelműen látszik, és könnyen megszámálható kívülről, vagy amennyiben ez nem lehetséges, akkor azt a jelölésen feltüntetik.
2. Amennyiben az uniós rendelkezések, vagy ezek hiányában a nemzeti rendelkezések egy bizonyos típusú mennyiség feltüntetését (pl. névleges mennyiség, legkevesebb mennyiség, átlagos mennyiség) írják elő, ezt a mennyiséget nettó mennyiségnek kell tekinteni ezen rendelet alkalmazásában.
3. Amennyiben az előrecsomagolt élelmiszer két vagy több különálló előrecsomagolt egységből áll, amelyek azonos termékből azonos mennyiséget tartalmaznak, a nettó mennyiséget az egyes csomagok által tartalmazott nettó mennyiségnek, valamint az ilyen csomagok számának megadásával kell feltüntetni. Mindazonáltal nem kötelező ezen adatok feltüntetése, amennyiben az egyes csomagok teljes száma egyértelműen látszik és könnyen megszámálható kívülről, továbbá az egyes különálló csomagokban lévő mennyiség legalább egy jelölése tisztán látható kívülről.
4. Amennyiben az előrecsomagolt élelmiszer két vagy több különálló előrecsomagolt egységből áll, amelyek nem tekinthetők külön értékesítési egységnek, a nettó mennyiséget, a teljes nettó mennyisége feltüntetésével és a különálló csomagok darabszámával kell megadni.
5. Amennyiben egy szilárd élelmiszert folyadékközegben hoznak forgalomba, a jelölésen fel kell tüntetni az élelmiszer töltőtömegét is. Fényezőanyaggal bevont élelmiszer esetében az élelmiszer nettó tömegeként a fényezőanyag nélküli tömeget kell megadni.

E bekezdés alkalmazásában „folyadékközeg” az alábbi termékek egyike, esetleg e termékek keveréke, akár fagyasztott vagy gyorsfagyasztott állapotban is, feltéve, hogy a folyadék nem alapvető összetevője a készítménynek, és így nem meghatározó tényező a vásárláskor: víz, sók vizes oldatai, sós víz, étkezési savak vizes oldatai, ecet, cukorfélék vizes oldatai, más édesítőanyagok vizes oldatai, gyümölcsök vagy zöldségek esetében gyümölcsök vagy zöldségek leve.

X. MELLÉKLET

MINŐSÉGMEGŐRZÉSI, FOGYASZTHATÓSÁGI IDŐ ÉS A FAGYASZTÁS IDŐPONTJA

1. A minőségmegőrzési időt a következőképpen kell feltüntetni:

a) A dátumot az alábbi szavaknak kell megelőznie:

- „Minőségét megőrzi: ...”, amennyiben a dátumban szerepel a nap megjelölése,
- „Minőségét megőrzi ... végéig” más esetekben.

b) Az a) pontban meghatározott szavakat a következőkkel kell kiegészíteni:

- maga a dátum, vagy
- utalás arra, hogy a dátum hol található a jelölésen.

Ha szükséges, ezeket az adatokat azon tárolási feltételek leírásának kell követnie, amelyeket be kell tartani ahhoz, hogy a termék megőrizze minőségét a megadott időszakban.

c) A dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és szükség szerint az évet, ebben a sorrendben.

Mindazonáltal azon élelmiszerek esetében:

- amelyek minőségüket három hónapnál rövidebb ideig őrzik meg, elegendő a nap és a hónap feltüntetése,
- amelyek minőségüket három hónapnál több, de 18 hónapnál rövidebb ideig őrzik meg, elegendő a hónap és az év feltüntetése,
- amelyek minőségüket 18 hónapnál hosszabb ideig őrzik meg, elegendő az év feltüntetése.

d) Az egyéb típusú minőségmegőrzési időt előíró uniós rendelkezésekre is figyelemmel a minőségmegőrzési idő feltüntetése nem szükséges az alábbiak esetében:

- friss gyümölcs és zöldség, beleértve a burgonyát, amelyet nem hámoztak meg, vágta fel vagy kezeltek hasonló módon; ez az eltérés nem vonatkozik a csírázó magokra és a hasonló termékekre, például hüvelyes növények hajtásaira,
- nem szőlőből, hanem más gyümölcsökből előállított bor, likőrbor, szénsavas bor, aromásított bor és hasonló termékek, továbbá a 2206 00 KN-kód alá sorolt és szőlőből vagy szőlőmustból előállított italok,
- legalább 10 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó italok,
- cukrász- vagy sütőipari termékek, amelyeket természetüknél fogva a gyártásuktól számított 24 órán belül elfogyasztanak,
- ecet,
- étkezési só,
- szilárd halmazállapotú cukor,
- édesipari termékek, amelyek csaknem kizárólag aromaanyagokat és/vagy színezett cukorféléket tartalmaznak,
- rágógumi és hasonló rágnivaló termékek.

2. A fogyaszthatósági időt a következőképpen kell feltüntetni:

a) A dátumot a „Fogyasztható: ...” szó előzi meg.

b) Az a) pontban szereplő szót követi:

— maga a dátum, vagy

— utalás arra, hogy a dátum hol található a jelölésen.

Ezen adatokat a tárolási feltételek leírásának kell követni.

c) A dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és szükség szerint az évet, ebben a sorrendben.

d) A fogyaszthatósági időt minden egyes előre csomagolt adagon fel kell tüntetni.

3. A III. melléklet 6. pontjában említett fagyasztási vagy első fagyasztási időpontot a következőképpen kell feltüntetni:

a) A dátumot a „Fagyasztás időpontja: ...” kifejezés előzi meg.

b) Az a) pontban említett szót követi:

— maga a dátum, vagy

— utalás arra, hogy a dátum hol található a jelölésen.

c) A dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és az évet, ebben a sorrendben.

XI. MELLÉKLET

HÚSFAJTÁK, AMELYEK ESETÉBEN A SZÁRMAZÁSI ORSZÁGNAK VAGY AZ EREDET HELYÉNEK A MEGJELÖLÉSE KÖTELEZŐ

KN-kódok (Kombinált Nomenklatúra, 2010)	Megnevezés
0203	Sertéshús, friss, hűtött vagy fagyasztott
0204	Juh- vagy kecskehús frissen, hűtve vagy fagyasztva
Ex 0207	A 0105 vtsz. alá tartozó baromfi húsa, frissen, hűtve vagy fagyasztva

XII. MELLÉKLET

ALKOHOLTARTALOM

Az 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú italok tényleges alkoholtartalmát kifejező számot legfeljebb egy tizedesjegyre kell megadni. Ezt a „% vol” vagy a „% (V/V)” jel követi, és az „alkohol” szó vagy az „alk.” vagy „alc.” rövidítés előzheti meg.

Az alkoholtartalmat 20 °C-on kell meghatározni.

A térfogatszázalékban kifejezett alkoholtartalom feltüntetésekor megengedett, abszolút értékben kifejezett pozitív és negatív tűréshatárok a következő táblázatban szerepelnek. Ezeket az alkoholtartalom meghatározására használt vizsgálati módszerből származtatott tűréshatárok sérelme nélkül kell alkalmazni.

Az ital leírása	Pozitív vagy negatív tűréshatár
1. A 2203 00 KN-kód alá tartozó, az 5,5 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalmú sörök; a 2206 00 KN-kód alá tartozó, szőlőből előállított nem habzóborok;	0,5 térfogatszázalék
2. Az 5,5 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú sörök; a 2206 00 KN-kód alá tartozó, szőlőből előállított habzóborok, valamint az almabor, körtebor, gyümölcsbor és hasonló, szőlőtől eltérő gyümölcsből készült, akár gyöngyöző-, akár habzóbor; mézbor;	1 térfogatszázalék
3. A macerált gyümölcsöket vagy növényi részeket tartalmazó italok;	1,5 térfogatszázalék
4. Minden egyéb, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú ital.	0,3 térfogatszázalék

XIII. MELLÉKLET

BEVITELI REFERENCIAÉRTÉKEK

A. RÉSZ – VITAMINOK ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOK NAPI BEVITELI REFERENCIAÉRTÉKEI (FELNŐTTEK ESETÉBEN)

1. A feltüntethető vitaminok és ásványi anyagok, valamint ezek táplálkozási referenciaértékei (NRV)

A-vitamin (µg)	800	Klorid (mg)	800
D-vitamin (µg)	5	Kalcium (mg)	800
E-vitamin (mg)	12	Foszfor (mg)	700
K-vitamin (µg)	75	Magnézium (mg)	375
C-vitamin (mg)	80	Vas (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Réz (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangán (mg)	2
B6-vitamin (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Folsav (µg)	200	Szelén (µg)	55
B12-vitamin (µg)	2,5	Króm (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibdén (µg)	50
Pantoténsav (mg)	6	Jód (µg)	150
Kálium (mg)	2 000		

2. Jelentős mennyiségű vitamin és ásványi anyag

A jelentős mennyiség meghatározásánál alapszabályként az alábbi értékeket kell figyelembe venni:

- az italok kivételével minden más termék esetében a 100 grammonként vagy 100 milliliterenként megadott, az 1. pontban meghatározott táplálkozási referenciaértékek 15 %-a,
- az italok esetében a 100 milliliterenként megadott, az 1. pontban meghatározott táplálkozási referenciaértékek 7,5 %-a, vagy
- egy adagot tartalmazó csomagolás esetében az adagonként megadott, az 1. pontban meghatározott táplálkozási referenciaértékek 15 %-a.

B. RÉSZ – AZ ENERGIA, VALAMINT A VITAMINOKTÓL ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOKTÓL ELTÉRŐ EGYES TÁPANYAGOK BEVITELI REFERENCIAÉRTÉKEI (FELNŐTTEK ESETÉBEN)

Energia vagy tápanyag	Beviteli referenciaérték
Energia	8 400 kJ/2 000 kcal
Összes zsír	70 g
Telített zsírsavak	20 g
Szénhidrátok	260 g
Cukrok	90 g
Fehérje	50 g
Só	6 g

XIV. MELLÉKLET

ÁTVÁLTÁSI EGYÜTTHATÓK

ÁTVÁLTÁSI EGYÜTTHATÓK AZ ENERGIA KISZÁMÍTÁSÁHOZ

A feltüntetendő energiatartalmat a következő átváltási együtthatók alkalmazásával kell kiszámítani:

— szénhidrát (a poliolok kivételével)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— poliolok	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— fehérje	17 kJ/g – 4 kcal/g
— zsír	37 kJ/g – 9 kcal/g
— szalatrím	25 kJ/g – 6 kcal/g
— alkohol (etil-alkohol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— szerves sav	13 kJ/g – 3 kcal/g
— rost	8 kJ/g – 2 kcal/g
— eritrit	0 kJ/g – 0 kcal/g

XV. MELLÉKLET

A TÁPÉRTÉKJELÖLÉS KIFEJEZÉSE ÉS FELTÜNTETÉSE

A tápértékjelölésben az energiára (kilojoule, (kJ)) és kilokalória, (kcal)), valamint a tömegre (gramm (g), milligramm (mg) vagy mikrogramm (µg)) vonatkozóan használandó mértékegységek, valamint adott esetben az információk feltüntetési sorrendje a következő:

energia	kJ/kcal
zsír	g
amelyből	
— telített zsírsavak	g
— egyszeresen telítetlen zsírsavak	g
— többszörösen telítetlen zsírsavak	g
szénhidrát	g
amelyből	
— cukrok	g
— poliolok	g
— keményítő	g
rost	g
fehérje	g
só	g
vitaminok és ásványi anyagok	a XIII. melléklet A. részének 1. pontjában megadott egységek

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/83/EU IRÁNYELVE

(2011. október 25.)

a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1985. december 20-i 85/577/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ számos szerződéses jogot állapít meg a fogyasztók részére.

(2) Az említett irányelveket a tapasztalatokra tekintettel felülvizsgálták az alkalmazandó szabályok egyszerűsítésének és aktualizálásának, az ellentmondásos szabályok megszüntetésének és hiányosságaiak felszámolásának céljából. A felülvizsgálat rámutatott arra, hogy az említett két irányelvet egyetlen irányelvvel helyénvaló felváltani.

Ezért ezen irányelvnek egységes szabályokat kell meghatároznia a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések közös vonatkozásai tekintetében, eltérve a korábbi irányelvekben található minimális harmonizációs megközelítéstől, ugyanakkor lehetővé téve a tagállamok számára, hogy bizonyos vonatkozások tekintetében nemzeti szabályokat tartsanak fenn vagy fogadjanak el.

(3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedések révén hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához.

(4) Az EUMSZ 26. cikke (2) bekezdésével összhangban a belső piacnak egy olyan, belső határok nélküli térséget kell alkotnia, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások, valamint a letelepedés szabadsága. A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött fogyasztói szerződések egyes vonatkozásainak harmonizációja szükséges az olyan valódi fogyasztói belső piac előmozdításához, amely megfelelő egyensúlyt teremt a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége között, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett.

(5) A határokon átnyúló, távértékesítésben rejlő lehetőségek nincsenek teljes mértékben kihasználva. A belföldi távértékesítések utóbbi években tapasztalható jelentős növekedésével összehasonlítva korlátozott mértékben növekedett a határokon átnyúló távértékesítés. Az eltérés különösen jelentős a világhálón keresztüli értékesítés esetében, amelynek tekintetében a további növekedés lehetősége nagy. A határokon átnyúló, üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekben (közvetlen értékesítés) rejlő lehetőségeket számos tényező korlátozza, egyebek között az ágazatot szabályozó eltérő nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok. A belföldi közvetlen értékesítésnek az utóbbi években, különösen a szolgáltatási ágazatban (pl. közüzemi szolgáltatások) tapasztalt növekedéséhez képest a határokon átnyúló vásárlás e módját választó fogyasztók száma továbbra is alacsony maradt. Sok tagállamban a megnövekedett üzleti lehetőségekre válaszul a kis- és középvállalkozásoknak (köztük az egyéni kereskedőknek), illetve

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 54. o.

⁽²⁾ HL C 200., 2009.8.25., 76. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. június 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 10-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 372., 1985.12.31., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

a közvetlen értékesítéssel foglalkozó vállalatok ügynökeinek nagyobb hajlandóságot kellene mutatniuk arra, hogy felkutassák a más tagállamokban, különösen a határ menti térségekben található üzleti lehetőségeket. Ezért a fogyasztók tájékoztatására és az elállási jogra vonatkozó egyes rendelkezéseknek a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében való teljes harmonizációja hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelemhez és a fogyasztói piac jobb működéséhez.

- (6) Egyes eltérések a kereskedőket és fogyasztókat érintő jelentős belső piaci akadályokat eredményeznek. Ezen eltérések megnövelik az áruk határokon átnyúló kereskedelmében vagy szolgáltatások nyújtásában részt venni szándékozó kereskedők előírásoknak való megfelelésből eredő költségeit. Az aránytalan széttagoltság a fogyasztók belső piacba vetett bizalmát is aláássa.
- (7) Néhány alapvető szabályozási elem teljes harmonizációjának jelentősen növelnie kell a fogyasztók és a kereskedők jogbiztonságát. Mind a fogyasztóknak, mind a kereskedőknek egyértelműen meghatározott jogi fogalmakon alapuló, az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződések egyes vonatkozásait Unió-szerte szabályozó egységes rendszerre kell tudnia támaszkodnia. E harmonizáció hatásaként a szabályok széttagoltságából adódó akadályok eltűnnek, és megvalósul a belső piac ezen a területen. Ezeket az akadályokat csak uniós szinten meghatározott egységes szabályokkal lehet megszüntetni. Ezenkívül a fogyasztóknak magas szintű védelemben kell részesülniük az Unió egész területén.
- (8) A harmonizálandó szabályozási szempontoknak kizárólag a kereskedők és a fogyasztók között kötött szerződésekre kell vonatkozniuk. Ennélfogva ezen irányelv nem érinti a munkaszerződések, valamint az öröklési joggal, a családjoggal, továbbá a gazdasági társaságok alapításával és szervezetével vagy a partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos szerződésekre vonatkozó nemzeti jogot.
- (9) Ezen irányelv a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekkel, valamint az ezektől eltérő szerződésekkel kapcsolatban nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályokat állapít meg. Az irányelv emellett szabályozza az elállási jogot a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében, és összehangol néhány, az üzleti vállalkozások fogyasztókkal kötött szerződési teljesítésével és egyéb szempontjaival foglalkozó előírást.
- (10) Ezen irányelv nem sértheti a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (Róma I.)⁽¹⁾.

- (11) Ezen irányelv nem sértheti a konkrét ágazatokra vonatkozó uniós rendelkezéseket, így például az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekre, az orvostechnikai eszközökre, a magánélet védelmére és az elektronikus távközlésre, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokra, az élelmiszerek címkézésére, valamint a villamos energia és a földgáz belső piacára vonatkozó rendelkezéseket.
- (12) Az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási követelményeknek ki kell egészíteniük a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾, valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”)⁽³⁾ meghatározott tájékoztatási követelményeket. A tagállamok részére fenn kell tartani annak lehetőségét, hogy további, a területükön letelepedett szolgáltatókra alkalmazandó tájékoztatási követelményeket írjanak elő.
- (13) Az uniós jognak megfelelően továbbra is tagállami hatáskör marad ezen irányelv rendelkezéseinek az irányelv hatályán kívül eső területekre történő alkalmazása. A tagállamok tehát fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szerződésekre vonatkozóan az ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek megfelelő nemzeti jogszabályokat. A tagállamok határozhatnak például úgy, hogy az ezen irányelvben foglalt szabályok alkalmazását kiterjesztik jogi személyekre vagy olyan természetes személyekre, akik ezen irányelv értelmében nem fogyasztók, mint amilyenek a nem kormányzati szervezetek, az induló vállalkozások vagy a kis- és középvállalkozások. Hasonlóképpen, a tagállamok alkalmazhatják ezen irányelv rendelkezéseit olyan szerződésekre, amelyek ezen irányelv alkalmazásában nem távollevők között kötött szerződések, például azért, mert megkötésükre nem áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében kerül sor. A tagállamok emellett az ezen irányelv által konkrétan nem érintett kérdésekkel kapcsolatban fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket, így például az adásvételi szerződésekre – beleértve az áruk szállítására vagy a szerződés fennállása alatti tájékoztatási követelményekre – vonatkozó kiegészítő szabályokat.
- (14) Ezen irányelv nem érinti a szerződési jog azon területére vonatkozó nemzeti jogot, amelyet ezen irányelv nem szabályoz. Ennélfogva ezen irányelv nem sértheti például a szerződések megkötését vagy érvényességét (például az egyetértés hiányának esetét) szabályozó nemzeti jogot. Az irányelv hasonlóképpen nem sértheti a szerződészeges esetén igénybe vehető általános jogorvoslati lehetőségeket, a gazdasági rendre vonatkozó szabályokat (például a túlzó vagy uzsoraárakra vonatkozó szabályokat) és az etikátlan jogi ügyletekre vonatkozó nemzeti jogot.

⁽¹⁾ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- (15) Ezen irányelvnek nem kell összehangolnia a fogyasztói szerződések esetében alkalmazandó nyelvi követelményeket. A tagállamok ennél fogva fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti jogukba a szerződésekkel kapcsolatos tájékoztatásra és a szerződési feltételekre vonatkozó nyelvi követelményeket.
- (16) Ezen irányelv nem érintheti a jogi képviselőre vonatkozó nemzeti jogszabályokat, például a kereskedő nevében vagy képviselőjében (például ügynökként vagy megbízottként) eljáró személyre vonatkozó jogokat. Továbbra is a tagállamoknak kell hatáskörrel rendelkezniük ezen a területen. Az irányelvnek valamennyi kereskedőre vonatkoznia kell, függetlenül attól, hogy a köz- vagy magánszférába tartozik-e.
- (17) A fogyasztó fogalommeghatározásának azon természetes személyeket kell magában foglalnia, akik saját szakmájuk, üzleti tevékenységük vagy foglalkozásuk körén kívül eső területen járnak el. Kettős célú szerződések esetében azonban, amelyeknél a szerződést részben a személy szakmájába tartozó, részben pedig azon kívül eső célból kötik, és a kereskedési cél annyira korlátozott, hogy a teljesítés egésze szempontjából nem elsődleges, az adott személy szintén fogyasztónak tekintendő.
- (18) Ezen irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó szabadságát, hogy az uniós joggal összhangban meghatározzák, hogy mit tekintenek általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak, hogy hogyan kell e szolgáltatásokat megszervezni és finanszírozni az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban, és milyen konkrét kötelezettségeknek kell megfelelniük.
- (19) A digitális tartalom digitális formában előállított vagy szolgáltatott adat, úgymint számítógépes programok, alkalmazások, játékok, zene, videók vagy szövegek, függetlenül attól, hogy azokhoz letöltésen vagy folyamat-szerű adatátvitelen, tárgyi adathordozón keresztül, vagy más módon lehet hozzáférni. A digitális tartalom-szolgáltatásra vonatkozó szerződéseknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. A tárgyi adathordozón, úgymint CD-n vagy DVD-n szolgáltatott digitális tartalomnak ezen irányelv alkalmazásában árunak kell minősülnie. A nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalomra vonatkozó szerződések – hasonlóan a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekhez vagy a távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződésekhez – jelen irányelv alkalmazásában nem minősülhetnek sem adásvételi szerződéseknek, sem szolgáltatási szerződéseknek. Ilyen szerződések esetében a fogyasztó számára biztosítani kell az elállási jogot, kivéve, ha a fogyasztó az elállási időszak alatt beleegyezett a szerződés teljesítésének megkezdésébe, és tudomásul vette, hogy ennek következtében elveszíti a szerződéstől való elállás jogát. A tájékoztatásra vonatkozó általános követelményeken kívül a kereskedőnek tájékoztatnia kell a fogyasztót a digitális tartalom funkcionalitásáról és a tárgyhoz tartozó interoperabilitásáról. A funkcionalitás fogalmának utalnia kell a digitális tartalom lehetséges felhasználásának módjára, például a fogyasztói magatartás nyomon követésére; utalnia kell emellett a technikai korlátok hiányára vagy meglétére, például a digitális jogok kezelésére szolgáló rendszereken keresztüli védelemre vagy a regionális kódok alkalmazására. A tárgyhoz tartozó interoperabilitás fogalma azon standard hardver- és szoftverkönyvtárrel kapcsolatos információk bemutatására szolgál, amellyel a digitális tartalom kompatibilis, úgymint az operációs rendszer, a szükséges verzió vagy bizonyos hardvertulajdonságok. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia a digitális tartalomra vonatkozó rendelkezések további harmonizációjának szükségességét, és szükség esetén jogalkotási javaslatot kell benyújtania a kérdés kezelésére.
- (20) A távollevők között kötött szerződés fogalommeghatározásának valamennyi olyan esetre vonatkoznia kell, amikor áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a szerződés megkötésének időpontjáig – beleértve magát a szerződéskötést is – kizárólag egy vagy több távközlő eszköz (mint például postai megrendelés, internet, telefon vagy fax) alkalmazásával jön létre szerződés a kereskedő és a fogyasztó között. E fogalommeghatározásnak azokra a helyzetekre is vonatkoznia kell, amikor a fogyasztó csupán az áruval vagy a szolgáltatásról való információgyűjtés céljából tesz látogatást az üzlethelyiségben és ezt követően távolról folytat tárgyalást a szerződéssel kapcsolatban, illetve köti meg azt. Ezzel ellentétben a kereskedő üzlethelyiségében megtárgyalt, de végső soron távközlő eszközök alkalmazásával megkötött szerződések nem minősülnek távollevők közötti szerződéseknek. Szintén nem minősülnek távollevők közötti szerződéseknek a távközlő eszközök alkalmazásával kezdeményezett, de végső soron a kereskedő üzlethelyiségében megkötött szerződések. A távollevők között kötött szerződések fogalmába hasonlóképpen nem tartoznak bele a fogyasztó által távközlő eszközök alkalmazásával végrehajtott olyan foglalkozások, amelyek során szakmai szolgáltatás nyújtását kéri szakembertől, például amikor a fogyasztó telefonon bejelentkezik a fodrászhoz. Az áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer fogalmának magában kell foglalnia a kereskedőtől eltérő harmadik fél által felajánlott, azonban a kereskedő által használt rendszereket, például az online értékesítési felületeket. E fogalom azonban nem terjed ki azokra az esetekre, amikor a weboldalak csupán a kereskedőről, annak áruiról és/vagy szolgáltatásairól, illetve a kereskedő elérhetőségéről szolgáltatnak információkat.
- (21) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződést olyan szerződésként kell meghatározni, amelyet a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenlétében, a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen, például a fogyasztó otthonában vagy munkahelyén kötnek meg. Az üzlethelyiségen kívüli helyzetben a fogyasztó potenciális pszichológiai nyomásnak lehet kitéve vagy meglepetés érheti őt, függetlenül attól, hogy a fogyasztó kérte-e a kereskedő látogatását vagy sem. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés fogalommeghatározásának ki kell terjednie az olyan helyzetekre is, amelyekben a fogyasztóval személyesen és egyénileg lépnek kapcsolatba üzlethelyiségen kívüli helyzetben, de a szerződést közvetlenül ezt követően a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával kötik meg. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés fogalommeghatározása nem terjedhet ki azokra a helyzetekre, amelyek során a kereskedő először kizárólag

azért látogat el a fogyasztó otthonába, hogy méreteket vegyen fel vagy ajánlatot tegyen, a fogyasztóra nézve bárminemű kötelezettségvállalás létrejötte nélkül, a szerződéskötésre pedig később, a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával kerül sor a kereskedő ajánlata alapján. Ezekben az esetekben a szerződés nem tekinthető közvetlenül azt követően megkötöttnek, hogy a kereskedő felvette a kapcsolatot a fogyasztóval, ha a fogyasztónak a szerződéskötést megelőzően volt ideje átgondolni a kereskedő ajánlatát. Üzlethelyiségen kívül kötött szerződéseknek kell minősülniük az olyan vásárlásoknak is, amelyekre a kereskedő által szervezett olyan út alkalmával kerül sor, amelyen a megszerzett termékeket reklámozzák és értékesítésre kínálják.

(22) Fizikai formájától függetlenül üzlethelyiségnek minősül minden olyan helyszín (például bolt, árusítóbódé vagy teherautó), amely a kereskedő üzleti tevékenységének állandó vagy szokásos helyszínéül szolgál. A piaci árusítóhelyek és a vásári standok akkor tekintendők üzlethelyiségnek, ha e feltételnek megfelelnek. Az olyan kiskereskedelmi üzlethelyiségek, amelyekben a kereskedő – például sípályák és strandok közelében lévő üdülőhelyeken az idegenforgalmi szezonban – idényjelleggel végzi tevékenységét, üzlethelyiségnek minősülhetnek, ha ezen üzlethelyiségekben a kereskedő tevékenységét rendszeres jelleggel végzi. Nem tekintendők üzlethelyiségnek a kereskedő által üzleti tevékenysége céljára alkalmi jelleggel igénybe vett, a nyilvánosság előtt nyitva álló helyek, így az utcák, a bevásárlóközpontok, a strandok, a sportlétesítmények és a tömegközlekedési eszközök, továbbá a magánlakások és a munkahelyek. A jelen irányelv értelmében a kereskedő nevében vagy képviselőjében eljáró személy üzlethelyiségét ezen irányelv alkalmazásában üzlethelyiségnek kell tekinteni.

(23) A tartós adathordozóknak lehetővé kell tenniük a fogyasztó számára az adattárolást mindaddig, amíg a fogyasztó ezt a kereskedővel való kapcsolatából származó érdekei védelmének érdekében szükségesnek tartja. Az ilyen adathordozók közé sorolandók különösen a papír, az USB kulcsok, a CD-ROM-ok, a DVD-k, a memóriakártyák vagy a számítógépek merevlemezei, illetve az elektronikus levelek.

(24) A nyilvános árverés jellemzője, hogy azon a kereskedő és a fogyasztók egyaránt személyesen megjelennek vagy részükre adott a személyes megjelenés lehetősége. A kereskedő az árukat vagy a szolgáltatásokat néhány tagállam jogszabályai által engedélyezett licitálás keretében kínálja fel a fogyasztónak, áruk és szolgáltatások nyilvános árverés keretében történő értékesítése céljából. A legmagasabb ajánlatot tevő köteles megvenni az árukat vagy a szolgáltatásokat. Ezen irányelv alkalmazásában nem minősülhet nyilvános árverésnek a fogyasztók és a kereskedők rendelkezésére álló árverési célú online platformok használata.

(25) A távfűtésre vonatkozó szerződéseknek a víz-, gáz- vagy villamosenergia-szolgáltatási szerződésekhez hasonlóan ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. A távfűtés valamely központi forrásból – többek között gőz vagy forró víz formájában – szállító- és elosztóhálózaton keresztül több épületbe eljuttatott, fűtés céljából végzett hőszolgáltatás.

(26) Az ingatlanok vagy ingatlanokkal kapcsolatos jogok átruházására vagy ilyen ingatlanok vagy jogok megszerzésére vagy létrehozására vonatkozó szerződések, az új épületek építésére vagy meglévő épületek jelentős átalakítására, valamint lakóépületek lakáscélú bérbeadására vonatkozó szerződések már most is több konkrét előírás vonatkozik a nemzeti jogszabályokban. Ezen szerződések magukban foglalják például a még kialakítandó ingatlanok értékesítését és a haszonbérletbe adást. Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések nem megfelelőek e szerződések számára, amelyeket ezért ki kell zárni annak hatálya alól. Ezért ezen irányelv nem alkalmazandó az ilyen szerződésekre. A jelentős átalakítás az új épületek építésével összehasonlítható mértékű átalakítás, mint például az olyan átalakítás, amikor egy régi épületnek csak a homlokzatát tartják meg. A különösen az épületekhez tartozó melléképületek (például garázsok vagy verandák) építéséhez, valamint az épületek jelentős átalakítástól eltérő jellegű javításához vagy felújításához kapcsolódó szolgáltatási szerződéseknek, továbbá az ingatlanügynöki szolgáltatásokhoz kapcsolódó szerződéseknek és a lakóépületek nem lakáscélú bérbeadására vonatkozó szerződéseknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk.

(27) A szállítási szolgáltatások magukban foglalják a személy- és az áruszállítást is. A személyszállítás nem tartozhat ezen irányelv hatálya alá, mivel arra egyéb uniós jogszabályok vonatkoznak, a tömegközlekedési szolgáltatások és a taxik pedig nemzeti szintű szabályozás hatálya alá tartoznak. Azonban ezen irányelvnek a fogyasztókat a fizetési módok igénybevétele után fizetendő túl magas díjaktól vagy a rejtett költségektől védő rendelkezéseinek vonatkoznia kell a személyszállítási szerződésekre is. Az áruszállítás és az autókölcsönzés tekintetében – melyek szolgáltatások – a fogyasztóknak részesedniük kell az ezen irányelvben biztosított védelemből, az elállási jog kivételével.

(28) A kereskedőkre háruló adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt az irányelvet kisebb értékű áruk üzlethelyiségen kívüli értékesítése vagy kisebb értékű szolgáltatások üzlethelyiségen kívüli nyújtása esetében. A pénzbeli értékhatárt kellően alacsony szinten kell megállapítani annak érdekében, hogy kizárólag a kis jelentőségű vásárlásokat zárják ki az irányelv hatálya alól. Biztosítani kell a tagállamok részére annak lehetőségét, hogy nemzeti jogszabályaikban határozzák meg ezt az értéket, amennyiben az nem haladja meg az 50 EUR-t. Abban az esetben, ha a fogyasztó egyidejűleg kettő vagy több hasonló tárgyú szerződést köt, azok teljes összegét figyelembe kell venni ezen összeghatár alkalmazása céljából.

- (29) A szociális szolgáltatások lényegi megkülönböztető jellemzőkkel bírnak, amelyeket ágazatspecifikus – részben uniós, részben nemzeti szintű – szabályok tükröznek. A szociális szolgáltatások közé tartoznak egyrészt a különösen hátrányos helyzetű vagy alacsony jövedelmű személyek részére nyújtott szolgáltatások, továbbá a szokványos, mindennapos feladatok elvégzésében segítségre szoruló személyek és családok részére nyújtott szolgáltatások, másrészt pedig az összes olyan személy részére nyújtott szolgáltatások, aki élete egy adott szakaszában speciális segítségre, támogatásra, védelemre vagy bátorításra szorul. A szociális szolgáltatások magukban foglalják többek között a gyermekek és a fiatalok részére nyújtott szolgáltatásokat, a családok, az egyedülálló szülők és az időskorú személyek részére biztosított segítségnyújtási szolgáltatásokat, valamint a migránsok részére nyújtott szolgáltatásokat. A szociális szolgáltatásokhoz tartoznak a rövid távú és a tartós ápolási-gondozási szolgáltatások is, például amelyeket házi ápolási-gondozási szolgáltatások keretében, önálló lakhatást segítő létesítményekben és nyugdíjasotthonokban vagy lakóotthonokban („gondozóotthonok”) nyújtanak. Szociális szolgáltatásokat nemcsak az állam nyújthat az állam által megbízott nemzeti, regionális vagy helyi szintű szolgáltatókon keresztül vagy az állam által elismert karitatív szervezetek révén, hanem azokat magánszervezetek is nyújthatják. Ezen irányelv rendelkezései nem megfelelőek a szociális szolgáltatások számára, amelyek ezért nem tartozhatnak a hatálya alá.
- (30) Az egészségügy technikai összetettsége, az általános érdekű szolgáltatások szempontjából betöltött fontos szerepe és jelentős közfinanszírozása miatt külön szabályozást igényel. Az egészségügyi ellátást a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ a következőképpen határozza meg: „olyan egészségügyi szolgáltatás, amelyet egészségügyi szakemberek nyújtanak betegeknek egészségi állapotuk értékelése, fenntartása vagy javítása érdekében, ideértve a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök felírását, kiadását és az azokkal való ellátást”. Az említett irányelv fogalom meghatározása szerint az egészségügyi szakember a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében az általános ellátásért felelős orvos, ápoló, fogorvos, szülésznő, gyógyszerész vagy az egészségügyi ágazatban a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint szabályozott szakmára korlátozott szakmai tevékenységet gyakorló egyéb szakember vagy az ellátás helye szerinti tagállam jogszabályai szerint egészségügyi szakembernek minősülő személy. Ezen irányelv rendelkezései nem megfelelőek az egészségügyi ellátás számára, amely ezért nem tartozhat a hatálya alá.
- (31) A szerencsejáték nem tartozhat ezen irányelv hatálya alá. A szerencsejáték pénzbeli fogadást magában foglaló tevékenység, beleértve a sorsolások játékokat, a játékkaszinókban folytatott szerencsejátékokat és a fogadási ügyleteket. A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy egyéb rendelkezéseket, többek között szigorúbb fogyasztóvédelmi intézkedéseket fogadjanak el e tevékenységek vonatkozásában.
- (32) A többek között a fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra, a szervezett utazási formákra és az időben megosztott használati jogra vonatkozó jelenlegi uniós jogszabályok számos fogyasztóvédelmi szabályt tartalmaznak. Ezért ez az irányelv nem alkalmazandó az e tevékenységekkel kapcsolatos szerződésekre. A pénzügyi szolgáltatások tekintetében arra kell ösztönözni a tagállamokat, hogy az uniós szinten nem szabályozott területekre vonatkozó jogszabályok elfogadásakor az adott terület vonatkozásában már létező uniós jogszabályokat vegyék alapul, oly módon, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak valamennyi fogyasztó és a pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódó valamennyi szerződés tekintetében.
- (33) A kereskedőket kötelezni kell arra, hogy tájékoztassák a fogyasztókat bármely olyan megállapodás előtt, amelynek eredményeként a fogyasztó letétet fizet a kereskedőnek, beleértve az olyan megállapodást is, amelynek során a fogyasztó hitel vagy betéti kártyáján valamely összeget zárolnak.
- (34) A kereskedőnek egyértelmű és átfogó tájékoztatást kell nyújtania a fogyasztó számára, mielőtt a fogyasztót bármely, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződés vagy annak megfelelő ajánlat kötné. E tájékoztatás nyújtásakor a kereskedőnek figyelembe kell vennie azon fogyasztók egyedi szükségleteit, akik szellemi, testi vagy pszichés fogyatékosak, koruk vagy hisztériájuk miatt különösen kiszolgáltatottak oly módon, amelyet a kereskedőnek – ésszerű elvárhatóság mellett – előre kellett látnia. Ezen egyedi szükségletek figyelembevétele azonban nem vezethet a fogyasztóvédelem eltérő szintjeihez.
- (35) A kereskedő által a fogyasztó rendelkezésére bocsátandó információknak kötelezőnek kell lennie, és azt nem lehet módosítani. A szerződő felek számára ugyanakkor biztosítani kell annak lehetőségét, hogy kifejezetten megállapodjanak a későbbiekben kötött szerződés tartalmának módosításáról, például a szállításra vonatkozó rendelkezések tekintetében.
- (36) A távollevők között kötött szerződések esetén a tájékoztatási követelményeket módosítani kell bizonyos eszközök technikai korlátainak, mint például a meghatározott mobiltelefonok képernyőjén megjeleníthető karakterek számára vonatkozó korlátozásoknak vagy a televíziós hirdetések időkorlátjának a figyelembevétele céljából. Ilyen esetekben a kereskedőnek eleget kell tennie a minimális tájékoztatás követelményeinek, és a fogyasztót más információk forráshoz kell irányítani, például díjmentesen hívható telefonszám, közvetlenül és könnyen hozzáférhető, a kereskedő lényeges információt tartalmazó honlapjához vezető internetes hivatkozás biztosításával. A jellegüknek fogva postai úton általában nem visszaküldhető áruk visszaküldésének költségeire vonatkozóan a fogyasztó részére nyújtandó tájékoztatást illetően úgy kell tekinteni, hogy a kereskedő eleget tesz a követelményeknek, ha meghatároz egy szállítót (például azt, amelyet felkért az áru szállítására), és feltüntet egy árat az áru visszaküldése vonatkozásában. Abban az

(1) HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

(2) HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

esetben, ha a kereskedő nem tudja ésszerűen előre kiszámítani az áru visszaküldésének költségeit, például azért, mert a kereskedő nem ajánlja fel, hogy ő maga gondoskodik az áru visszaszállításáról, a kereskedőnek nyilatkozatot kell tennie arról, hogy az ilyen költségeket ki kell fizetni, és hogy a költségek jelentősek lehetnek, továbbá ésszerű becslést kell közölnie a maximális költségről, amelyet a fogyasztónak történő szállítás költségeire alapozhat.

- (37) Mivel távértékesítés esetén a fogyasztó nem tekintheti meg az árut a szerződés megkötése előtt, elállási jogot kell biztosítani számára. Ugyanezen okból a fogyasztó számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az áru jellegének, tulajdonságainak és működésének meghatározásához szükséges mértékben kipróbálhassa és megvizsgálhassa azt az árut, amelyet meg szándékozik vásárolni. Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében az esetleges meglepetésszerű értékesítés és/vagy a pszichológiai nyomás miatt kell biztosítani a fogyasztó részére az elállási jogot. A szerződéstől való elállás megszünteti a szerződő feleknek a szerződés teljesítésére vonatkozó kötelezettségeit.
- (38) Az internetes kereskedői oldalaknak legalább a rendelési eljárás elején egyértelműen és olvashatóan jelezniük kell, hogy vannak-e szállítási korlátozások, és hogy milyen fizetési módokat fogadnak el.
- (39) Fontos annak biztosítása, hogy a távollevők között, internetes oldalakon keresztül kötött szerződések esetén a fogyasztónak a megrendelés leadása előtt lehetősége legyen a szerződés fő elemeit teljeskörűen elolvasni és megérteni. Ennek céljából ebben az irányelvben rendelkezni kell arról, hogy ezeket az elemeket a megrendelés leadásának megerősítését kérő rész közvetlen közelében tüntessék fel. Ilyen helyzetekben annak biztosítása is fontos, hogy a fogyasztó meg tudja határozni azon időpontot, amelytől kezdve kötelezettséget vállal arra, hogy fizet a kereskedőnek. Ezért a fogyasztó figyelmét egyértelmű megfogalmazással kifejezetten fel kell hívni arra, hogy a megrendelés elküldése a kereskedőnek való fizetés kötelezettségével jár.
- (40) Az elállási időszakok jelenleg tagállamonként, valamint a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében is eltérő hossza jogbizonytalanságot és a szabályok betartására irányuló költségeket okoz. Azonos elállási időszakot kell alkalmazni valamennyi, távollevők között kötött szerződés esetében. Szolgáltatási szerződések esetében az elállási időszaknak a szerződés megkötésének napjától számított 14 nap elteltével kell lejárnia. Adásvételi szerződések esetében az elállási időszaknak az attól a naptól számított 14 nap elteltével kell lejárnia, amelyen a fogyasztó vagy egy, a szállítótól eltérő, a fogyasztó által megnevezett harmadik fél birtokba veszi az árut; ugyanakkor biztosítani kell a fogyasztó számára, hogy az elállási jogot az áru kiszállítása előtt gyakorolhassa. Ha a fogyasztó egy megrendelésben több árut rendel, de azok szállítása külön-külön történik, az elállási időszaknak attól a naptól számított 14 nap elteltével kell

lejárnia, amikor a fogyasztó birtokba veszi az utolsó darabot. Amennyiben egy árut több tételben vagy darabban szállítanak, az elállási időszak akkor kezdődik, amikor a fogyasztó birtokba veszi az utolsó tételt vagy darabot.

- (41) A jogbiztonság érdekében az ebben az irányelvben szereplő időtartamok kiszámítására az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni. Ezért az ebben az irányelvben tartalmazott valamennyi időszakot naptári napokban kifejezve kell érteni. Amennyiben valamely, napokban kifejezett időtartamot attól az időponttól kell számítani, amikor valamely esemény bekövetkezik vagy valamely cselekményt elvégeznek, akkor azt a napot, amelyen az adott esemény bekövetkezik vagy az adott cselekményt elvégzik, a szóban forgó időtartam számításánál figyelmen kívül kell hagyni.
- (42) Az elállási jogra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek a szerződések megszüntetésére vagy végre nem hajthatóságára, vagy a fogyasztó szerződéses kötelezettségeinek a szerződésben meghatározott időpont előtti teljesítését illető lehetőségére vonatkoznak.
- (43) Ha a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötését megelőzően a kereskedő nem tájékoztatta megfelelően a fogyasztót, akkor az elállási időszakot meg kell hosszabbítani. A jogbiztonság érdekében azonban az elállási időszak időtartamára vonatkozóan 12 hónapos objektív határidőt kell bevezetni.
- (44) A tagállamok között az elállási jog tagállamokban való gyakorlásának módját illetően fennálló eltérések költségeket okoztak a határokon túl értékesítő kereskedők számára. A fogyasztó által esetlegesen használható, összehangolt elállásnyilatkozat-minta bevezetése egyszerűsíti az elállási folyamatot, és jogbiztonságot teremt. Ezen okok miatt a tagállamoknak tartózkodniuk kell az uniós nyilatkozatmintával kapcsolatos formai előírások bővítésétől, például a betűméretre vonatkozóan. A fogyasztó számára ugyanakkor továbbra is lehetővé kell tenni, hogy az elállásra vonatkozó döntéséről szóló nyilatkozatát saját megfogalmazásában tegye meg, feltéve, hogy a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntése a kereskedő számára egyértelmű. Egy levél, egy telefonhívás vagy az áru egyértelmű magyarázattal való visszaküldése megfelelhet ennek a követelménynek, de a fogyasztónak kell bizonyítania, hogy elállási jogát az ezen irányelvben előírt határidőn belül gyakorolta. Ezért a fogyasztó érdeke, hogy elállását tartós adathordozón közölje a kereskedővel.

⁽¹⁾ HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

- (45) Mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy sok fogyasztó és kereskedő előnyben részesíti a kereskedő honlapján keresztül történő kommunikációt, a kereskedők számára lehetővé kell tenni, hogy biztosíthassák a fogyasztók számára az elektronikus elállási minta kitöltésének lehetőségét. Ebben az esetben a kereskedőnek gondoskodnia kell az átvétel azonnali visszaigazolásáról, például e-mailben.
- (46) Ha a fogyasztó a szerződéstől eláll, a kereskedőnek vissza kell térítenie a fogyasztótól kapott teljes összeget, beleértve az áruknak a kereskedő által a fogyasztóhoz történő eljuttatásának költségeit is. A visszatérítésre nem kerülhet sor utalványok formájában, kivéve, ha a fogyasztó az eredeti ügyletben utalványokat használt, vagy azokat kifejezetten elfogadta. Amennyiben a fogyasztó kifejezetten valamely meghatározott szállítási módot választ (például 24 órás sürgősségi szállítást), jöllehet a kereskedő alacsonyabb szállítási díjjal járó hagyományos és általában elfogadható szállítási módot javasolt, a fogyasztónak kell viselnie az e két szállítási mód díja közötti különbséget.
- (47) Néhány fogyasztó az árunak a jellege, tulajdonságai és működése megállapításához szükséges időtartamnál hosszabb használatát követően gyakorolja elállási jogát. Ebben az esetben a fogyasztó nem veszítheti el elállási jogát, azonban felelősséggel tartozik az áru esetleges értékcsökkenéséért. A fogyasztónak az áru annak jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapítása céljából ugyanúgy kell kezelnie és megvizsgálnia, ahogyan azt az üzletben engedélyeznék a számára. Például a fogyasztó csak felfróbálhatja az adott ruhadarabot, de nem hordhatja azt. Következésképpen a fogyasztónak az elállási időszak során kellő gondossággal kell kezelnie és megvizsgálnia az árut. A fogyasztót elállás esetén terhelő kötelezettségek nem tarthatják vissza a fogyasztót attól, hogy elállási jogát gyakorolja.
- (48) A fogyasztó köteles a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntése kereskedővel való közlésétől számított 14 napon belül visszaküldeni az árut. Az olyan helyzetekre, amikor a kereskedő vagy a fogyasztó nem teljesíti az elállási jog gyakorlására vonatkozó kötelezettségeket, a nemzeti jogszabályokban ezen irányelvnek megfelelően megállapított szankciókat és a szerződési jog rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (49) Az elállási jog tekintetében meg kell határozni bizonyos kivételeket, mind a távollevők között, mind az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések tekintetében. Az elállási jog például meghatározott áruk vagy szolgáltatások jellege miatt is célszerűtlen lehet. Ez érvényes például a spekulatív célú szerződések megkötését követően hosszú idő elteltével szállított borokra, ahol az érték a piac ingadozásainak a függvénye (primőr borok). Az elállási jog nem vonatkozhat a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően vagy egyértelműen személyre szabottan, mérték után készített termékekre (például függönyök), sem pedig az üzemanyag-ellátásra, amely olyan árura vonatkozik, amely jellegénél fogva a kiszállítást követően nem különíthető el más árutól. Az elállási jog gyakorlása szintén célszerűtlen lehet egyes olyan szolgáltatások esetében is, amikor a szerződés megkötése olyan kapacitás lekötését jelenti, amelyet – az elállási jog gyakorlása esetén – a kereskedőnek nehéz lenne kihasználnia. Ez a helyzet állna fenn például a szállodai és üdülőhelyi foglalások, vagy a kulturális és sporteseményekre való helyfoglalások esetében.
- (50) A fogyasztó számára abban az esetben is biztosítani kell az elállási jog gyakorlásának lehetőségét, ha az elállási időszak letelte előtt kérte a szolgáltatás nyújtását. Másrésztől biztosítani kell, hogy amennyiben a fogyasztó gyakorolja elállási jogát, a kereskedő megfelelő anyagi ellenszolgáltatásban részesüljön az általa nyújtott szolgáltatásért. Az arányos összeg kiszámításának a szerződésben megállapított áron kell alapulnia, hacsak a fogyasztó nem mutatja ki, hogy a teljes összeg önmagában véve is aránytalan, amely esetben a fizetendő összeget a szolgáltatás piaci értéke alapján kell kiszámítani. A piaci értéket egy másik kereskedő által végzett ugyanolyan szolgáltatás árával összehasonlítva kell meghatározni a szerződéskötéskor. Ennélfogva ha a fogyasztó azt kéri, hogy a szolgáltatás teljesítése az elállási időszak letelte előtt kezdődjön meg, távollevők között kötött szerződések esetében ezt kifejezetten kérnie kell, az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében pedig tartós adathordozón kell kérnie. A kereskedőnek hasonlóképpen tartós adathordozón kell tájékoztatnia a fogyasztót a már nyújtott szolgáltatásokkal arányos költségek megfizetésére vonatkozó kötelezettségéről. Azon szerződések esetében, amelyek tárgya mind áru, mind pedig szolgáltatás, az árukra ezen irányelv áruk visszaküldésére vonatkozó rendelkezéseit, a szolgáltatásokra pedig a szolgáltatásokra vonatkozó megtérítési szabályokat kell alkalmazni.
- (51) A fogyasztók által tapasztalt legfőbb nehézségek és a kereskedőkkel folytatott viták egyik fő forrása az áruk szállítása, beleértve az elveszett vagy a szállítás során megsérült árut és a késedelmes vagy részleges szállítást is. Ennélfogva célszerű egyértelművé tenni és harmonizálni a szállítás időpontjára vonatkozó nemzeti szabályokat. A szállítás helyének és módjának, valamint az áruk tulajdonjogának átruházására és az ezen átruházás időpontjára vonatkozó feltételeket meghatározó szabályoknak továbbra is a nemzeti jog hatálya alá kell tartozniuk, és ennélfogva ezen irányelv e kérdéseket nem érinti. A szállításra vonatkozó, ezen irányelvben rögzített szabályoknak magukban kell foglalniuk annak lehetőségét is, hogy a fogyasztó harmadik fél részére engedélyezze, hogy a nevében birtokba vegye az árut vagy átvegye az azok feletti rendelkezést. Az áruk feletti rendelkezés akkor valósul meg, ha a fogyasztó vagy a fogyasztó által megjelölt harmadik személy tulajdonosként képes az áruk használatára vagy azok újbóli értékesítésére (például miután kézhez kapta a kulcsokat vagy a tulajdoni okmányok birtokába jutott).

- (52) Adásvételi szerződések esetében az áru leszállítása többféle módon történhet, vagy azonnal, vagy egy későbbi időpontban. Ha a felek nem egyeztek meg adott szállítási időpontban, a kereskedőnek a lehető leghamarabb, de minden esetben a szerződés megkötésétől számított 30 napon belül kell az árut leszállítani. A késedelmes leszállításra vonatkozó szabályoknak figyelembe kell venniük azt is, ha a kereskedő által kifejezetten a fogyasztó részére gyártandó vagy beszerzendő árukról van szó, amelyeket a kereskedő csak jelentős veszteséggel tud újrahasznosítani. Ennélfogva ennek az irányelvnek olyan szabályt is kell tartalmaznia, amely bizonyos körülmények fennállása esetén további ésszerű időtartamot biztosít a kereskedő számára. Amennyiben a kereskedő elmulasztotta a fogyasztóval történt megállapodás szerinti időpontban leszállítani az árut, a fogyasztónak a szerződés felmondását megelőzően fel kell szólítania a kereskedőt az áru ésszerű határidőn belüli leszállítására, és jogosultnak kell lennie a szerződés felmondására, ha a kereskedő a további ésszerű időtartamon belül sem szállítja le az árut. Ez a szabály azonban nem vonatkozhat arra az esetre, amikor a kereskedő megtagadta az áru leszállítását, valamint olyan körülmények fennállása esetén sem alkalmazható, amikor a szállítási határidő döntő fontosságú, például az esküvő előtt leszállítandó menyasszonyi ruha esetében. Szintén nem alkalmazandó olyan körülmények fennállása esetén, amikor a fogyasztó tájékoztatja a kereskedőt annak alapvető fontosságáról, hogy a leszállítás legkésőbb a megadott időpontban megtörténjen. E célból a fogyasztó használhatja a kereskedő ezen irányelvnek megfelelően megadott elérhetőségi adatait. Ezekben a konkrét esetekben, ha a kereskedő nem szállítja le időre az árut, a fogyasztó részére biztosítani kell annak lehetőségét, hogy azonnali hatállyal felmondja a szerződést az eredetileg megállapodott szállítási határidő leteltét követően. Ez az irányelv nem sérti az arra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, hogy a fogyasztónak milyen módon kell értesítenie a kereskedőt a szerződés felmondására irányuló szándékáról.
- (53) Azon túlmenően, hogy a fogyasztónak jogában áll a szerződés felmondása abban az esetben, ha a kereskedő nem szállítja le az árut ezen irányelvnek megfelelően, a fogyasztó – az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően – a helyzet orvoslásának egyéb módjait is igénybe veheti, például a kereskedő számára a teljesítésre további időtartamot biztosíthat, követelheti a szerződés teljesítését, visszatárhathatja a fizetendő összeget és kártérítést kérhet.
- (54) A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 52. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy – a verseny ösztönzésének és a hatékony fizetési eszközök igénybevétele előmozdításának szükségessége figyelemmel – megtiltsák vagy korlátozzák a kereskedők azon jogát, hogy díjat terheljenek a fogyasztókra. Minden esetben meg kell tiltani a kereskedőknek, hogy az általuk az adott bizonyos fizetési módok igénybevétele után fizetendő díjat meghaladó díjat terheljenek a fogyasztókra.
- (55) Miután a kereskedő továbbította az árut a fogyasztónak, az áru elveszése vagy sérülése esetén vita tárgyát képezheti, hogy a kárveszély átszállására mely időpontban kerül sor. Ennélfogva ezen irányelvnek rendelkeznie kell arról, hogy a fogyasztó számára védelmet kell biztosítani az áru elveszésével vagy megsérülésével kapcsolatos mindenfajta kockázattal szemben azt megelőzően, hogy az áru a birtokába jut. A fogyasztót védeni kell az árunak a kereskedő által szervezett vagy végzett szállítása során, abban az esetben is, ha a fogyasztó egy konkrét szállítási módot választott a kereskedő által felkínált lehetőségek közül. Mindamellet, ez a rendelkezés nem vonatkozhat az olyan szerződésekre, amelyek esetében a fogyasztó saját maga szállítja el az árut vagy az áru elszállítására fuvarozót kér fel. A kárveszély átszállásának időpontját illetően a fogyasztó részéről az áru birtokbavételét akkor kell megvalósultnak tekinteni, amikor a fogyasztó az árut kézhez kapta.
- (56) A nemzeti jog értelmében a fogyasztók szerződéses jogainak védelmében jogosan érdekeltnek tekintendő személyeket vagy szervezeteket fel kell jogosítani arra, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal szemben eljárást kezdeményezhessenek olyan bíróság, vagy közigazgatási hatóság előtt, amely hatáskörrel rendelkezik a panaszok elbírálására vagy megfelelő bírósági eljárások megindítására.
- (57) Szükséges, hogy a tagállamok meghatározzák az ezen irányelv megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítsák azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (58) A fogyasztót nem foszthatják meg a számára ezen irányelv által biztosított védelemtől. Amennyiben a szerződésre alkalmazandó jog egy harmadik ország joga, az 593/2008/EK rendeletet kell alkalmazni annak megállapítására, hogy a fogyasztó jogosult-e ezen irányelv által biztosított védelemre.
- (59) A tagállamokkal és az érdekelt felekkel történő konzultációt követően a Bizottságnak meg kell találnia a legmegfelelőbb módot annak biztosítására, hogy az értékesítés helyén valamennyi fogyasztó tájékoztatást kapjon a jogairól.
- (60) Mivel a nem kért értékesítést – amely a fogyasztó számára, a fogyasztó kérése nélküli áruszállításból vagy szolgáltatásnyújtásból áll – a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) ⁽²⁾ tiltja, nem rendelkezik azonban szerződéses jogorvoslatról, ezért bele kell foglalni ezen irányelvbe azt a szerződéses jogorvoslatot, amely az ilyen kértlen szállítás vagy szolgáltatás esetében mentesíti a fogyasztót bármely ellenszolgáltatás nyújtása alól.

⁽¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

- (61) Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽¹⁾ már szabályozza a nem kívánt tájékoztatást és magas szintű fogyasztóvédelmet biztosít. Ennélfogva a 97/7/EK irányelvnek ugyanerre a kérdésre vonatkozó rendelkezései nem szükségesek.
- (62) Helyénvaló, hogy a Bizottság a belső piacot gátló akadályok észlelése esetén felülvizsgálja az irányelvet. A Bizottságnak a felülvizsgálat során kiemelt figyelmet kell fordítania a tagállamok részére biztosított azon lehetőségre, hogy adott nemzeti rendelkezéseket bevezessenek vagy fenntartsanak, többek között a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ és a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ bizonyos területein. Ezen felülvizsgálat a Bizottságnak az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatát eredményezheti; ezen javaslat magában foglalhatja egyéb fogyasztóvédelmi jogszabályok módosítását is azon kötelezettségeknek megfelelően, amelyeket a Bizottság a fogyasztóvédelmi politikai stratégiában a meglévő uniós vívmányok felülvizsgálatára vonatkozóan vállalt a magas szintű közösségi fogyasztóvédelem megvalósítása érdekében.
- (63) A 93/13/EGK és az 1999/44/EK irányelvet akként kell módosítani, hogy a tagállamok számára előírják azt, hogy adott nemzeti rendelkezések bizonyos területeken történő elfogadásáról tájékoztassák a Bizottságot.
- (64) A 85/577/EGK és a 97/7/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (65) Mivel ennek az irányelvnek a célját, nevezetesen a fogyasztóvédelem magas szintjének elérésén keresztül a belső piac megfelelő működéséhez való hozzájárulást tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (66) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (67) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽⁴⁾ 34. pontjával összhangban a

tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára és az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és azokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy közelíti a fogyasztók és kereskedők között kötött szerződésekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések bizonyos vonatkozásait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenysége körén;
2. „kereskedő”: bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el;
3. „áru”: bármely ingóság, kivéve a végrehajtás vagy más bírósági intézkedés alapján értékesített ingóságokat; az irányelv értelmében árunak minősül a víz, gáz és a villamos energia is, amennyiben korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre;
4. „a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően elkészített áru”: bármely olyan nem előre gyártott áru, amelynek elkészítése a fogyasztó egyéni választásán vagy döntésén alapul;
5. „adásvételi szerződés”: bármely olyan szerződés, amelynek értelmében a kereskedő átruhazza vagy vállalja, hogy átruhazza a fogyasztóra valamely áru tulajdonjogát, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti annak vételárát; az adásvételi szerződések vonatkozhatnak árukra és szolgáltatásokra egyaránt;

⁽¹⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽²⁾ HL L 95., 1993.4.21., 29. o.

⁽³⁾ HL L 171., 1999.7.7., 12. o.

⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

6. „szolgáltatási szerződés”: az adásvételi szerződéstől eltérő bármely olyan szerződés, amelynek alapján a kereskedő a fogyasztó részére szolgáltatást nyújt vagy szolgáltatás nyújtását vállalja, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti a szolgáltatás árát;
7. „távollévők között kötött szerződés”: a kereskedő és a fogyasztó között áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül – a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával – kötött szerződés;
8. „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés”: a kereskedő és a fogyasztó között kötött bármely olyan szerződés,
- a) amelyet a kereskedő és fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett, a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen kötöttek meg;
- b) amelyre vonatkozóan a fogyasztó tett ajánlatot az a) pontban említettekkel azonos körülmények között;
- c) amelyet a kereskedő üzlethelyiségében vagy távközlő eszközök alkalmazásával közvetlenül azt követően kötöttek meg, hogy a kereskedő – a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett – személyesen és egyénileg kapcsolatba lépett a fogyasztóval a kereskedő üzlethelyiségétől eltérő helyen; vagy
- d) amelyet a kereskedő által szervezett olyan út során kötöttek meg, amelynek célja vagy eredménye áruknak vagy szolgáltatásoknak a fogyasztó számára történő népszerűsítése és értékesítése;
9. „üzlethelyiség”:
- a) bármely ingatlan kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő a tevékenységét állandó jelleggel folytatja; vagy
- b) bármely ingó kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő a tevékenységét rendszeres jelleggel folytatja;
10. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a kereskedő számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését;
11. „digitális tartalom”: digitális formában előállított vagy szolgáltatott adat;
12. „pénzügyi szolgáltatás”: bármely banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatás;
13. „nyilvános árverés”: olyan értékesítési módszer, amelynek során a kereskedő az árukat vagy a szolgáltatásokat az árverésvezető által lefolytatott átlátható, versenyszerű licitálás keretében kínálja a fogyasztóknak, akik személyesen megjelennek vagy lehetőséget kapnak arra, hogy személyesen megjelenjenek az árverésen, és amelyen a sikeres licitáló köteles megvenni az árut vagy a szolgáltatást;
14. „jótállás”: a kereskedőnek vagy valamely gyártónak („a jótállásra kötelezett”) a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenő bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt;
15. „járulékos szerződés”: olyan szerződés, amelynek révén a fogyasztó távollévők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéshez kapcsolódó árukhoz vagy szolgáltatásokhoz jut hozzá, és a kereskedő vagy harmadik fél az említett árukat vagy szolgáltatásokat az ezen harmadik fél és a kereskedő közötti megállapodás alapján biztosítja.

3. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv – az irányelv rendelkezései által meghatározott feltételek szerint és mértékben – kereskedők és fogyasztók között kötött szerződésekre alkalmazandó. Az irányelv víz, gáz, villamos energia vagy távfűtés – akár közszolgáltatók általi – szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó, amennyiben e termékeket szerződés alapján biztosítják.

(2) Ha ezen irányelv bármely rendelkezése ellentétes valamely más, konkrét ágazatot szabályozó uniós jogi aktus rendelkezésével, az adott ágazatra az utóbbi uniós jogi aktus rendelkezése irányadó és alkalmazandó.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon szerződésekre:

- a) amelyek tárgya többek között a szociális lakáshoz jutással, a gyermekgondozással és az arra állandó vagy ideiglenes jelleggel rászoruló családoknak vagy személyeknek nyújtott támogatással – ideértve a tartós ápolást-gondozást is – kapcsolatos szociális szolgáltatás;
- b) amelyek tárgya a 2011/24/EU irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott egészségügyi ellátás, akár egészségügyi intézményben, akár azon kívül nyújtják azt;
- c) amelyek szerencsejátékokkal – köztük sorsjátékokkal, kaszinós játékokkal és fogadási ügyletekkel – kapcsolatos, pénzbeli értékkel bíró fogadással járnak;

- d) amelyek tárgya pénzügyi szolgáltatás;
- e) amelyek tárgya ingatlanok vagy ingatlanokkal kapcsolatos jogok megszerzése, illetve létrehozása vagy átruházása;
- f) amelyek tárgya új épületek építése, meglévő épületek jelentős átalakítása, valamint lakóépületek lakáscélú bérbeadása;
- g) amelyek a szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak;
- h) amelyek a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó szerződések egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről szóló, 2009. január 14-i 2008/122/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak;
- i) amelyeket a tagállamok jogszabályai szerint köztisztviselő foglalkoztatva, akinek törvényben előírt kötelezettsége, hogy független és pártatlan legyen és átfogó jogi felvilágosítás révén biztosítsa, hogy a fogyasztó a szerződést csak alapos jogi megfontolás után, jogi következményeinek ismeretében kösse meg;
- j) amelyek tárgya élelmiszereknek, italoknak és egyéb, a háztartásban mindennapi fogyasztásra szánt termékeknek a kereskedő által a fogyasztó lakhelyére, tartózkodási helyére vagy munkahelyére történő, gyakori és rendszeres szállítása;
- k) amelyek tárgya személyszállítási szolgáltatás, kivéve a 8. cikk (2) bekezdését, valamint a 19. és 22. cikket;
- l) amelyeket árusítóautomata vagy automatizált üzlethelyiség alkalmazásával kötnek;
- m) amelyeket távközlési szolgáltatókkal nyilvános távbeszélő állomás igénybevétele útján kötnek nyilvános távbeszélő állomás igénybevétele céljából vagy telefon-, internet- vagy faxösszeköttetés egyszeri igénybevétele céljából.

(4) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák ezt az irányelvet, és az irányelvnek megfelelő nemzeti rendelkezéseket sem tartanak fenn vagy vezetnek be az üzlethelyiségen kívül kötött olyan szerződésekre, amelyek esetében a fogyasztó által fizetendő összeg nem haladja meg az 50 EUR-t. A tagállamok nemzeti jogszabályaikban alacsonyabb értékhatárt is meghatározhatnak.

⁽¹⁾ HL L 158., 1990.6.23., 59. o.

⁽²⁾ HL L 33., 2009.2.3., 10. o.

(5) Ezen irányelv nem érinti az általános nemzeti szerződési jogot, így a szerződések érvényességére, létrejöttére vagy joghatására vonatkozó szabályokat, amennyiben általános szerződési jogi kérdéseket ezen irányelv nem szabályoz.

(6) Ezen irányelv nem akadályozza a kereskedőket abban, hogy a fogyasztóknak olyan szerződéses megállapodásokat ajánljanak, amelyek az ebben az irányelvben nyújtottnál nagyobb védelmet biztosítanak.

4. cikk

A harmonizáció szintje

Ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be nemzeti jogukba az ebben az irányelvben megállapított rendelkezésektől eltérő – ideértve az eltérő szintű fogyasztóvédelmet biztosító szigorúbb vagy kevésbé szigorú – rendelkezéseket.

II. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA TÁVOLLEVŐK KÖZÖTT VAGY ÜZLETHELYISÉGEN KÍVÜL KÖTÖTT SZERZŐDÉSEKTŐL ELTÉRŐ SZERZŐDÉSEK ESETÉBEN

5. cikk

Tájékoztatási követelmények távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződésektől eltérő szerződések esetében

(1) A fogyasztót a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződés vagy annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és közérthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről, ha ezen információk a körülmények alapján nem nyilvánvalóak:

- a) az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai, az adathordozónak és az árunak vagy szolgáltatásnak megfelelő mértékben;
- b) a kereskedő azonosító adatai, úgymint kereskedői neve, letelepedési helyének postai címe és telefonszáma;
- c) az áru vagy szolgáltatás adóval növelt teljes ára, vagy – amennyiben az áru vagy a szolgáltatás jellegéből adódóan az árat nem lehet előre ésszerűen kiszámítani – az ár kiszámításának módja, valamint adott esetben az összes fuvardíj, szállítási vagy postaköltség, illetve, amennyiben e költségeket nem lehet ésszerűen előre kiszámítani, annak a ténynek a feltüntetése, hogy esetlegesen további költségek merülhetnek fel;
- d) adott esetben a fizetés, a szállítás és a teljesítés feltételei, az a határidő, amelyen belül a kereskedő vállalja, hogy leszállítja az árut vagy teljesíti a szolgáltatást, valamint a kereskedő panaszkezelési módja;

- e) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztetésen túl az értékesítés utáni szolgáltatások és adott esetben a jótállás megléte és feltételei;
- f) adott esetben a szerződés időtartama, illetve ha a szerződés határozatlan időre szól, vagy automatikusan meghosszabbodik, a szerződés felmondásának feltételei;
- g) adott esetben a digitális tartalom működése, beleértve az alkalmazandó műszaki védelmi intézkedéseket is;
- h) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen vonatkozó interoperabilitása a kereskedő ismereteinek vagy a kereskedőtől ésszerűen elvárható ismereteknek megfelelően.

(2) Az (1) bekezdés a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre és a távfűtés szolgáltatására, valamint a nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalmak szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó.

(3) A tagállamok nem kötelesek alkalmazni az (1) bekezdést azon szerződésekre, amelyek a mindennapi élet ügyleteit foglalják magukban, és amelyeket közvetlenül a szerződéskötés időpontjában teljesítenek.

(4) Az e cikk hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában a tagállamok további, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó követelményeket fogadhatnak el vagy tarthatnak fenn.

III. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS AZ ELÁLLÁSI JOG A TÁVOLLEVŐK KÖZÖTT ÉS AZ ÜZLETHELYISÉGEN KÍVÜL KÖTÖTT SZERZŐDÉSEK ESETÉBEN

6. cikk

Tájékoztatási követelmények a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében

(1) A fogyasztót a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és érthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről:

- a) az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai, az adathordozónak és az árunak vagy szolgáltatásnak megfelelő mértékben;
- b) a kereskedő azonosító adatai, úgymint kereskedői neve;

c) a kereskedő letelepedési helyének postai címe, valamint telefonszáma, faxszáma és e-mail címe – ha van –, hogy a fogyasztó gyorsan és hatékonyan kapcsolatba tudjon lépni vele, továbbá adott esetben annak a kereskedőnek a földrajzi címe és azonosító adatai, akinek a nevében eljár;

d) ha a c) pont szerint megadott címétől eltérő, a kereskedő üzleti tevékenysége helyének postai címe, és adott esetben annak a kereskedőnek a postai címe, akinek a nevében eljár, ahova a fogyasztó a panaszait címezheti;

e) az áru vagy szolgáltatás adóval növelt teljes ára vagy – amennyiben az áru vagy szolgáltatás jellegéből adódóan az árat nem lehet előre ésszerűen kiszámítani – az ár kiszámításának módja, valamint adott esetben az összes fuvardíj, szállítási vagy postaköltség és minden egyéb költség, vagy – amennyiben e díjak előzetes kiszámítására nincs mód – annak közlése, hogy további ilyen jellegű díjak merülhetnek fel. Határozatlan időre szóló vagy előfizetést magában foglaló szerződés esetében a teljes ár a számlázási időszakra vonatkozó teljes díjat tartalmazza. Átalánydíjas szerződés esetén a teljes ár egyúttal a teljes havi költséget is jelenti. Amennyiben a teljes díjat nem lehet előre kiszámítani, a fogyasztót tájékoztatni kell az ár kiszámításának módjáról;

f) a szerződés megkötéséhez alkalmazott távközlő eszköz használatának díja, ha azt az alapidőjtől eltérően állapítják meg;

g) a fizetés, a szállítás és a teljesítés feltételei, az a határidő, amelyen belül a kereskedő vállalja, hogy leszállítja az árut vagy teljesíti a szolgáltatást, valamint adott esetben a kereskedő panaszkezelési módja;

h) elállási jog fennállása esetén az említett jog gyakorlásának a 11. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei, határideje és a vonatkozó eljárások, valamint az I. melléklet B. részében meghatározott elállásnyilatkozat-minta;

i) adott esetben arról, hogy elállás esetén az áru visszaküldésének költségét és távollevők között kötött szerződések esetében – amennyiben az áru jellegénél fogva a szokásos postai úton nem küldhető vissza – az áru visszaküldésének költségét a fogyasztónak kell viselnie;

j) arról, hogy a fogyasztó a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően köteles megtéríteni a kereskedő ésszerű költségeit, ha a 7. cikk (3) bekezdése vagy a 8. cikk (8) bekezdése szerinti kérelem benyújtását követően gyakorolja elállási jogát;

k) arról, hogy a fogyasztót nem illeti meg az elállási jog, amennyiben elállási jog a 16. cikk értelmében nem gyakorolható, illetve adott esetben azokról a körülményekről, amelyek teljesülése esetén a fogyasztó elveszti elállási jogát;

- l) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztető;
- m) adott esetben az értékesítés utáni ügyfélszolgálati és egyéb szolgáltatások, valamint a jótállás megléte és feltételei;
- n) adott esetben arról, hogy rendelkezésre állnak-e vonatkozó, a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott magatartási kódexek, illetve hogyan kérhető másolat belőlük;
- o) adott esetben a szerződés időtartama, illetve ha a szerződés határozatlan időre szól vagy automatikusan meghosszabbodik, a szerződés felmondásának feltételei;
- p) adott esetben a fogyasztó kötelezettségeinek szerződés szerinti legrövidebb időtartama;
- q) adott esetben a kereskedő kérésére a fogyasztó által fizetendő vagy biztosítandó letét vagy egyéb pénzügyi biztosíték megléte és feltételei;
- r) adott esetben a digitális tartalmak működése, beleértve az alkalmazandó műszaki védelmi intézkedéseket is;
- s) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen vonatkozó interoperabilitása a kereskedő ismereteinek vagy a kereskedőtől ésszerűen elvárható ismereteknek megfelelően;
- t) adott esetben peren kívüli panasztételi és jogorvoslati mechanizmus igénybevételének lehetősége, amelyek kötelezőek a kereskedőre nézve, valamint az ehhez való hozzáférés módja.

(2) Az (1) bekezdés a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre és a távfűtés szolgáltatására, valamint a nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalmak szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó.

(3) Nyilvános árverés esetén az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett információ helyettesíthető az árverésvezető megfelelő adataival.

(4) Az (1) bekezdés h), i) és j) pontjában említett információt az I. melléklet A. részében meghatározott elállási mintatájékoztató útján is meg lehet adni. A kereskedő teljesíti az (1) bekezdés h), i) és j) pontjában meghatározott tájékoztatási követelményeket, ha a fogyasztó rendelkezésére bocsátja e tájékoztató megfelelően kitöltött példányát.

(5) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés szerves részét képezi és nem módosítható, kivéve, ha a szerződő felek erről kifejezetten megállapodnak.

(6) Amennyiben a kereskedő nem tett eleget az (1) bekezdés e) pontjában említett, további díjakra és egyéb költségekre vagy az (1) bekezdés i) pontjában említett, az áruk visszaküldésének költségeire vonatkozó tájékoztatási követelményeknek, a fogyasztó nem köteles megfizetni az említett díjakat és költségeket.

(7) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek saját nemzeti jogukba a szerződésekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó nyelvi követelményeket annak érdekében, hogy a tájékoztatás könnyen érthető legyen a fogyasztó számára.

(8) Az ezen irányelvben előírt tájékoztatási követelmények kiegészítik a 2006/123/EK irányelvben és a 2000/31/EK irányelvben előírt tájékoztatási követelményeket, és nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy az említett irányelvekkel összhangban további tájékoztatási követelményeket írjanak elő.

Az első albekezdés sérelme nélkül, ha a 2006/123/EK irányelv vagy a 2000/31/EK irányelv valamely, a tájékoztatás tartalmára vagy formájára vonatkozó rendelkezése ellentmond ezen irányelv valamely rendelkezésének, akkor ezen irányelv rendelkezése alkalmazandó.

(9) Az e fejezetben meghatározott tájékoztatási követelmények teljesítésének bizonyítása a kereskedőt terheli.

7. cikk

Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések formai követelményei

(1) Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekre vonatkozóan a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információt a fogyasztóval papíron vagy – amennyiben a fogyasztó beleegyezik – más tartós adathordozón közli. Az említett információt olvasható módon és egyszerű, közérthető nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

(2) A kereskedő átadja a fogyasztónak az aláírt szerződés másolatát vagy a szerződés visszaigazolását papíron vagy – a fogyasztó beleegyezése esetén – más tartós adathordozón, valamint adott esetben átadja a fogyasztó által a 16. cikk m) pontja szerint adott előzetes kifejezett hozzájárulásra és tudomásul vevő nyilatkozatra vonatkozó visszaigazolást.

(3) Amennyiben a fogyasztó azt akarja, hogy a szolgáltatás teljesítése, illetve a víz-, gáz- vagy villamosenergia-szolgáltatás – amennyiben azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtési szolgáltatás a 9. cikk (2) bekezdésében megállapított elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek kérnie kell, hogy a fogyasztó erre vonatkozó kifejezett kérelmét tartós adathordozón nyújtsa be.

(4) Az olyan üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekre vonatkozóan, amelyek esetében a fogyasztó kifejezetten kérte a kereskedő szolgáltatásait olyan javítások vagy karbantartás elvégzése céljából, amelyeket illetően a kereskedő és a fogyasztó azonnal teljesíti szerződéses kötelezettségeit, és amelyek esetében a fogyasztó által fizetendő összeg nem haladja meg a 200 EUR-t;

a) a kereskedő papíron vagy – a fogyasztó beleegyezése esetén – más tartós adathordozón közli a fogyasztóval a 6. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett információkat, továbbá az árat vagy az ár kiszámításának módját, a teljes árra vonatkozó becsléssel együtt. A kereskedő közli a 6. cikk (1) bekezdésének a), h) és k) pontjában említett információt, azonban a fogyasztó kifejezett beleegyezése esetén dönthet úgy is, hogy azt nem adja át papíron vagy más tartós adathordozón;

b) a szerződés ezen cikk (2) bekezdés szerinti visszaigazolása tartalmazza a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információkat.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt a bekezdést.

(5) A tagállamok nem írhatnak elő a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó további formai követelményeket az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesüléséhez.

8. cikk

A távollevők között kötött szerződések formai követelményei

(1) A távollevők közötti szerződések vonatkozásában a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésében előírt információkat – világosan és közérthető nyelven – a fogyasztóval közli, vagy a fogyasztó rendelkezésére bocsátja az alkalmazott távközlő eszközöknek megfelelő módon. Amennyiben az említett tájékoztatást tartós adathordozón bocsátják rendelkezésre, annak olvashatónak kell lennie.

(2) Ha az elektronikus úton megkötendő, távollevők közötti szerződés fizetési kötelezettséget keletkeztet a fogyasztó számára, a kereskedő egyértelműen és jól látható módon, valamint közvetlenül a megrendelés fogyasztó általi megtétele előtt felhívja a fogyasztó figyelmét a 6. cikk (1) bekezdésének a), e), o) és p) pontjában előírt információkra.

A kereskedő gondoskodik arról, hogy a fogyasztó a megrendelés megtételekor kifejezetten tudomásul vegye, hogy a rendelés fizetési kötelezettséget von maga után. Ha a megrendelés megtétele gomb vagy hasonló funkció aktiválásával jár, a gombot vagy hasonló funkciót könnyen olvasható módon „fizetési kötelezettséggel járó megrendelés” vagy ennek megfelelő, egyértelműen megfogalmazott felirattal kell ellátni, amely jelzi, hogy a megrendelés a kereskedő javára teljesítendő fizetési kötelezettséget von maga után. Amennyiben a kereskedő nem tartotta be az ezen albekezdésben foglaltakat, a szerződés vagy a megrendelés a fogyasztót nem köti.

(3) Az internetes kereskedői oldalaknak legkésőbb a rendelési eljárás elején egyértelműen és olvashatóan jelezniük kell, hogy vannak-e szállítási korlátozások, és hogy milyen fizetési módokat fogadnak el.

(4) Ha a szerződést olyan távközlő eszköz alkalmazásával kötik meg, amelyen az információk megjelenítésére korlátozott hely vagy idő áll rendelkezésre, az ilyen szerződés megkötése előtt a kereskedő az alkalmazott eszköz útján közli legalább az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságaira, a kereskedő azonosító adataira, a teljes árra, az elállási jogra, a szerződés időtartamára és – amennyiben a szerződés határozatlan időre szól – a szerződés felmondásának feltételeire vonatkozó, a 6. cikk (1) bekezdésének a), b), e), h) és o) pontjában említett, szerződéskötést megelőző információkat. A 6. cikk (1) bekezdésében említett további információkat a kereskedő megfelelő módon, e cikk (1) bekezdésével összhangban bocsátja a fogyasztó rendelkezésére.

(5) A (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a kereskedő telefonon hívja fel a fogyasztót távollevők közötti szerződés megkötése céljából, a telefonbeszélgetés elején tájékoztatja a fogyasztót azonosító adatairól, adott esetben azon személy azonosító adatairól, akinek a nevében telefonál, valamint a telefonhívás kereskedelmi céljáról.

(6) A távollevők között telefonon megkötendő szerződések esetében a tagállamok előírhatják, hogy a kereskedő köteles visszaigazolni az ajánlatot a fogyasztó számára, akit az ajánlat csak azt követően kötelez, hogy azt aláírta vagy írásban jelezte egyetértését. A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ilyen visszaigazolást tartós adathordozón kell biztosítani.

(7) A kereskedő a távollevők közötti szerződés megkötését követően – ésszerű időn belül, de legkésőbb az áruk leszállításának időpontjában vagy a szolgáltatás teljesítésének megkezdésekor – tartós adathordozón visszaigazolást ad a fogyasztónak a megkötött szerződésről. Az említett visszaigazolás tartalmazza:

a) a 6. cikk (1) bekezdésében említett információkat, kivéve, ha a kereskedő már a távollevők közötti szerződés megkötése előtt közölte ezen információkat a fogyasztóval tartós adathordozón; és

b) adott esetben a fogyasztó által a 16. cikk m) pontja szerint adott előzetes kifejezett hozzájárulásra és tudomásul vevő nyilatkozatra vonatkozó visszaigazolást.

(8) Amennyiben a fogyasztó azt akarja, hogy a szolgáltatás teljesítése, illetve a víz-, gáz-, villamosenergia-szolgáltatás – amennyiben azokat nem korlátozott volumenben vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtési szolgáltatás a 9. cikk (2) bekezdésében megállapított elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek kérnie kell, hogy a fogyasztó erre vonatkozóan kifejezett kérelmet nyújtson be.

(9) Ez a cikk nem sérti a 2000/31/EK irányelv 9. és 11. cikkében meghatározott, az elektronikus szerződések megkötésére, illetve az elektronikus ajánlattételre vonatkozó rendelkezéseket.

(10) A tagállamok nem írhatnak elő a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó további formai követelményeket az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesüléséhez.

9. cikk

Elállási jog

(1) Azon esetet kivéve, amikor a 16. cikkben említett kivételek alkalmazandók, a fogyasztó 14 napon belül indoklás nélkül elállhat a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől, anélkül, hogy a 13. cikk (2) bekezdésében és a 14. cikkben előírtakon kívül más költség terhelné.

(2) A 10. cikk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében említett elállási időszak az alábbiaktól számított 14 nap:

a) szolgáltatási szerződés esetében a szerződés megkötésének napja;

b) adásvételi szerződés esetében az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy átveszi az árukat, vagy

i. abban az esetben, ha a fogyasztó több árut rendelt egyetlen megrendelésben, és ezeket külön szállítják le, az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az utolsó árut átveszi;

ii. több tételből vagy darabból álló áru szállítása esetén az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az utolsó tételt vagy árut átveszi;

iii. áruk meghatározott időszakon belüli rendszeres leszállítására vonatkozó szerződés esetében az a nap, amelyen a fogyasztó vagy az általa megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy az első árut átveszi;

c) víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón szolgáltatott digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződés esetében a szerződés megkötésének napja.

(3) A tagállamok nem tiltják meg, hogy a szerződő felek az elállási időszak alatt teljesítsék szerződésből adódó kötelezettségeiket. Mindazonáltal az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a tagállamok fenntarthatják azon hatályos

nemzeti jogszabályait, amelyek a szerződéskötést követő meghatározott időszakban megtiltják a kereskedő számára az ellenértéknek a fogyasztótól való beszedését.

10. cikk

Az elállási jogra vonatkozó tájékoztatás elmulasztása

(1) Ha a kereskedő a 6. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt, a fogyasztó részére az elállási jogáról nyújtandó tájékoztatást elmulasztotta, a 9. cikk (2) bekezdésében foglaltak értelmében az elállási időszak az eredeti elállási időszak lejárta után 12 hónappal jár le.

(2) Amennyiben a kereskedő a 9. cikk (2) bekezdésében említett naptól számított 12 hónapon belül megadta a fogyasztónak az e cikk (1) bekezdésében előírt tájékoztatást, az elállási időszak az azon napot követő 14 nap elteltével jár le, amelyen a fogyasztó megkapta ezen tájékoztatást.

11. cikk

Az elállási jog gyakorlása

(1) A fogyasztó az elállási időszak lejárta előtt tájékoztatja a kereskedőt a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről. E célból a fogyasztó:

a) felhasználhatja az I. melléklet B. részében található elállási nyilatkozat-mintát; vagy

b) bármilyen más, egyértelmű nyilatkozatba foglalhatja a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntését.

Az elállásnyilatkozat-mintára vonatkozóan a tagállamok nem írhatnak elő az I. melléklet B. részében meghatározottaktól eltérő formai követelményeket.

(2) A fogyasztó a 9. cikk (2) bekezdésében és a 10. cikkben említett elállási időszakon belül gyakorolja elállási jogát, ha az elállási jog gyakorlására vonatkozó értesítést a fogyasztó ezen időszak lejárta előtt megküldi.

(3) A kereskedő az (1) bekezdésben említett lehetőségeken kívül biztosíthatja a fogyasztó számára az I. melléklet B. részében foglalt elállásnyilatkozat-minta vagy bármely más, egyértelmű nyilatkozat elektronikus úton történő kitöltését és benyújtását a kereskedő honlapján. Ezekben az esetekben a kereskedő tartós adathordozón, haladéktalanul közli a fogyasztóval az elállás kézhezvételének visszaigazolását.

(4) A fogyasztót terheli annak bizonyítása, hogy az elállási jogot e cikkkel összhangban gyakorolta.

12. cikk

Az elállás joghatásai

Az elállási jog gyakorlása megszünteti a felek kötelezettségeit:

- a) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés teljesítésére vonatkozóan; vagy
- b) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötésére vonatkozóan, amennyiben a fogyasztó tette az ajánlatot.

13. cikk

A kereskedő kötelezettségei elállás esetén

(1) A kereskedő késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb attól a naptól számított 14 napon belül visszatéríti a fogyasztó által megfizetett teljes összeget, beleértve adott esetben a szállítás költségeit is, amikor a 11. cikknek megfelelően értesül a fogyasztó azon döntéséről, hogy eláll a szerződéstől.

A kereskedő az első albekezdésben említett visszatérítést a fogyasztó által az eredeti ügylet során igénybe vett fizetési móddal megegyező módon hajtja végre, kivéve, ha az ettől való eltérésbe a fogyasztó kifejezetten beleegyezik, és amennyiben a fogyasztót az ezen visszatérítésből adódóan semmilyen díj nem terheli.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a fogyasztó kifejezetten a legkevesebb költségű szokásos szállítási módtól eltérő szállítási módot választ, a kereskedő nem köteles visszatéríteni az ebből eredő többletköltségeket.

(3) Adásvételi szerződések esetében a kereskedő – amennyiben nem vállalta, hogy az árut maga szállítja vissza – mindaddig visszatárhathatja a visszatérítést, amíg vissza nem kapta az árut, vagy amíg a fogyasztó bizonyítékot nem szolgáltat arra vonatkozóan, hogy azt visszaküldte; a kettő közül a korábbi időpontot kell figyelembe venni.

14. cikk

A fogyasztó kötelezettségei elállás esetén

(1) A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a fogyasztó indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb attól a naptól számított 14 napon belül, amelyen a 11. cikkkel összhangban értesítette a kereskedőt a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről, visszaküldi az árukat vagy átadja azokat a kereskedőnek vagy a kereskedő által az áruk átvételére felhatalmazott személynek, kivéve, ha a kereskedő vállalta, hogy az árukat maga szállítja vissza. A fogyasztó a határidőt akkor tartja be, ha a 14 napos időszak letelte előtt visszaküldi az árukat.

A fogyasztó kizárólag az áruk visszaküldésének közvetlen költségét viseli, kivéve, ha a kereskedő vállalta e költség viselését,

vagy ha a kereskedő elmulasztotta tájékoztatni a fogyasztót arról, hogy ezeket neki kell viselnie.

Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében, amennyiben az árut a szerződés megkötésekor leszállították a fogyasztó otthonába, a kereskedő saját költségén szállítja vissza az árut, ha az természeténél fogva nem küldhető vissza a szokásos postai úton.

(2) A fogyasztó csak az áruk jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapításához szükséges kezeléssel adódó értékcsökkenést meghaladó értékcsökkenésért felel. A fogyasztó semmi esetre sem felel az áru értékcsökkenéséért, amennyiben a kereskedő az elállási jogról szóló, a 6. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt tájékoztatást elmulasztotta.

(3) Ha a fogyasztó a 7. cikk (3) bekezdése, illetve a 8. cikk (8) bekezdése szerinti kérelmet követően gyakorolta elállási jogát, köteles a szerződésben meghatározott szolgáltatások összességéhez arányosan viszonyuló, az elállási joga gyakorlásának a kereskedővel való közlése időpontjáig arányosan teljesített szolgáltatásért járó összeget megfizetni. A fogyasztó által arányosan fizetendő összeget a szerződésben megállapított teljes ár alapján kell kiszámítani. Amennyiben a teljes ár túlzottan magas, az arányos összeget az addigi teljesítés piaci értéke alapján kell kiszámítani.

(4) A fogyasztó nem viseli az alábbiak költségeit:

a) a szolgáltatások teljesítése, a víz-, gáz-, villamosenergia-ellátás – amennyiben azokat nem korlátozott volumenben vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre – vagy távfűtés teljes vagy részleges költségei, amennyiben:

i. a kereskedő elmulasztotta közölni a 6. cikk (1) bekezdésének h) vagy j) pontjában előírt információkat; vagy

ii. a fogyasztó nem kérte kifejezetten a 7. cikk (3) bekezdésének és a 8. cikk (8) bekezdésének megfelelően a szolgáltatás nyújtásának az elállási időszak alatti megkezdését; vagy

b) a nem tárgyi adathordozón szállított digitális tartalom szállításának teljes vagy részleges költségei, amennyiben:

i. a fogyasztó előzetesen nem járult hozzá kifejezetten ahhoz, hogy a teljesítés a 9. cikkben említett 14 napos időszak letelte előtt megkezdődjön;

ii. a fogyasztó nem nyilatkozott annak tudomásulvételéről, hogy a hozzájárulás megadásával elveszti elállási jogát; vagy

iii. a kereskedő elmulasztotta megadni a 7. cikk (2) bekezdésében vagy a 8. cikk (7) bekezdésében előírt visszajáratást.

(5) A 13. cikk (2) bekezdésében és az e cikkben meghatározott esetek kivételével a fogyasztót az elállási jog gyakorlásának következményeként semmilyen felelősség nem terheli.

15. cikk

Az elállási jog gyakorlásának joghatásai a járulékos szerződések tekintetében

(1) A fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkének sérelme nélkül, ha a fogyasztó a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől való elállási jogát az ezen irányelv 9–14. cikkével összhangban gyakorolja, bármely járulékos szerződés automatikusan megszűnik a fogyasztót terhelő bármely költség nélkül, kivéve az ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdésében vagy 14. cikkében foglalt esetet.

(2) A tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg az ilyen szerződések megszűnésére vonatkozóan.

16. cikk

Az elállási jog alóli kivételek

A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében a tagállamok nem írják elő a 9–15. cikkben megállapított elállási jogot az alábbiakra vonatkozóan:

- a) szolgáltatási szerződések esetében a szolgáltatás maradéktalan teljesítése után, amennyiben a teljesítés a fogyasztó kifejezett előzetes beleegyezésével és annak tudomásulvételével kezdődött meg, hogy elveszíti elállási jogát, amint a kereskedő maradéktalanul teljesítette a szerződést;
- b) olyan áruk vagy szolgáltatások értékesítése esetében, amelyek ára a kereskedő által nem befolyásolható módon a pénzügyi piacoknak az elállási időszak alatt is lehetséges ingadozásaitól függ;
- c) a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően elkészített vagy egyértelműen a fogyasztó személyére szabott áruk értékesítése esetében;
- d) romlandó vagy minőségüket rövid ideig megőrző áruk értékesítése esetében;
- e) olyan lezárt csomagolású áruk értékesítése esetében, amelyek egészségvédelmi vagy higiéniai okokból a csomagolás szállítást követő felbontása után nem küldhetők vissza;
- f) olyan áruk értékesítése esetében, amelyek jellegüknél fogva a kiszállítást követően szétválaszthatatlanul keverednek más termékekkel;

g) alkoholtartalmú italok értékesítése esetében, amelyeknek az áráról az adásvételi szerződés megkötésekor állapodtak meg, azonban leszállításukra csak 30 nap múlva kerülhet sor, és amelyek tényleges értéke a kereskedő által nem befolyásolható módon a piaci ingadozásoktól függ;

h) olyan szerződések esetében, amelyeknél a fogyasztó kifejezetten kérte a kereskedőt, hogy keresse fel abból a célból, hogy sürgős javítási vagy karbantartási munkálatokat végezzen. Ha az ilyen kiszállás alkalmából a kereskedő a fogyasztó által kifejezetten kért szolgáltatásokon és a karbantartás vagy javítás elvégzéséhez felhasznált cserealkatrészeket felül kínál szolgáltatásokat vagy árukat, ezekre a kiegészítő szolgáltatásokra vagy árukra már vonatkozik az elállási jog;

i) a lezárt csomagolásban lévő hang-, illetve képfelvétel, valamint lezárt számítástechnikai szoftver értékesítése esetében, ha a szállítás után a csomagolást felbontották;

j) hírlap, folyóirat és magazin értékesítése esetében, az előfizetési szerződések kivételével;

k) nyilvános árverésen megkötött szerződések esetében;

l) szállásnyújtás esetében a lakáscélú szolgáltatás kivételével, áru fuvarozás, autókölcsönzés, étkeztetés vagy szabadidős tevékenységekhez kapcsolódó szolgáltatások esetében, amennyiben a szerződésben meghatározott teljesítési időpontot vagy időszakot kötöttek ki;

m) nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom értékesítése esetében, amennyiben a teljesítést a fogyasztó előzetes kifejezett hozzájárulásával kezdték meg, aki tudomásul vette, hogy ezáltal elveszíti elállási jogát.

IV. FEJEZET

EGYÉB FOGYASZTÓI JOGOK

17. cikk

Hatály

(1) A 18. és 20. cikk az adásvételi szerződésekre alkalmazandó. Ezek a cikkek nem alkalmazandók a víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződésekre, a távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződésekre, illetve a nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződésekre.

(2) A 19., 21. és 22. cikk alkalmazandó az adásvételi és a szolgáltatási szerződésekre, valamint a víz, gáz, távfűtés vagy digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződésekre.

⁽¹⁾ HL L 133., 2008.5.22., 66. o.

18. cikk

Szállítás

(1) A szállítási idő tekintetében a felek közötti eltérő megállapodás hiányában a kereskedő a szerződés megkötését követően indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb 30 napon belül leszállítja az árukat, a fogyasztó birtokába vagy rendelkezése alá bocsátva azokat.

(2) Amennyiben a kereskedő nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy a fogyasztóval kötött megállapodás szerinti időben vagy az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül leszállítsa az árukat, a fogyasztó felszólítja a körülményeknek megfelelő póthatáridőn belüli teljesítésre. Ha a kereskedő e póthatáridőn belül nem szállítja le az árut, a fogyasztó jogosult felmondani a szerződést.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az olyan adásvételi szerződésekre, amelyek esetében a kereskedő megtagadta az áruk leszállítását, vagy amelyek esetében a teljesítési határidő betartása a szerződés megkötéséhez kapcsolódó valamennyi körülmény figyelembevételével alapvető fontosságú, illetve amelyek esetében a fogyasztó a szerződés megkötése előtt tájékoztatja a kereskedőt annak alapvető fontosságáról, hogy a leszállítás legkésőbb a megadott időpontig vagy a megadott időpontban megtörténjen. Ezekben az esetekben, amennyiben a kereskedő nem szállítja le az árukat a fogyasztóval megállapodott időpontban, vagy az (1) bekezdésben foglaltak szerint, a fogyasztó jogosult azonnali hatállyal felmondani a szerződést.

(3) A szerződés felmondása esetén a kereskedő haladéktalanul visszatéríti a szerződéssel összefüggésben kifizetett teljes összeget.

(4) A fogyasztó a szerződés (2) bekezdés szerinti felmondásán túl a nemzeti jogszabályokban biztosított egyéb jogorvoslati lehetőségekkel is élhet.

19. cikk

A fizetési eszköz használati díjai

A tagállamok megtiltják a kereskedőknek, hogy az általuk az adott fizetési mód igénybevétele után fizetendő díjat meghaladó díjat terheljenek a fogyasztókra.

20. cikk

A kárveszély átszállása

Olyan szerződések esetében, amelyeknél a kereskedő elküldi az árukat a fogyasztónak, az áruk elveszésének vagy sérülésének kockázata akkor száll át a fogyasztóra, amikor a fogyasztó vagy az általa kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél birtokba vette az árukat. Ugyanakkor, a kárveszély a szállítónak történő átadáskor – a fogyasztó szállítóval szembeni jogainak sérelme nélkül – átszáll a fogyasztóra, amennyiben a szállítót a fogyasztó bízta meg a szállítással, és a kiválasztott szállítót nem a kereskedő ajánlotta.

21. cikk

Telefonos kapcsolat

A tagállamok biztosítják, hogy ha a kereskedő telefonvonalat használ a megkötött szerződés céljaira történő kapcsolattartásra, akkor a fogyasztót – amennyiben ő lép kapcsolatba a kereskedővel – az alaplíjnál magasabb összeg ne terhelje.

Az első albekezdés nem érinti a távközlési szolgáltatók azon jogát, hogy az ilyen hívásokért díjat számítsanak fel.

22. cikk

Többletösszegek fizetése

Ha a kereskedő a megegyezés szerinti, a fő szerződéses kötelezettsége teljesítéséért járó ellenértéken felül további pénzbeli követeléssel él, a fogyasztót mindaddig nem köti a szerződés, illetve az ajánlat, amíg e többletösszeg megfizetéséhez kifejezetten hozzá nem járult. Ha a kereskedő nem kapta meg a fogyasztó kifejezett hozzájárulását, azonban arra következtetett azon alapértelmezett opciók alkalmazása útján, amelyeket a fogyasztónak a többletösszeg fizetésének elkerülése érdekében el kell utasítania, a fogyasztó jogosult az így kifizetett összeg visszatérítésére.

V. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok gondoskodnak az irányelv betartását biztosító megfelelő és hatékony eszközökről.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközök olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a következő, a nemzeti jogszabályok által meghatározott egy vagy több szerv a nemzeti jog szerint eljárást kezdeményezhessen bíróság vagy hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság előtt az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának biztosítása érdekében:

- a) köztestületek vagy képviselők;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) jogos érdekből eljáró szakmai szervezetek.

24. cikk

Shankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján meghozott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó shankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek végrehajtásuk érdekében. Az előírt shankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok 2013. december 13-ig értesítik a Bizottságot ezen rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik az ezeket érintő esetleges módosításokról.

25. cikk

Az irányelv kötelező jellege

Ha a szerződésre alkalmazandó jog valamely tagállam joga, a fogyasztó nem mondhat le azokról a jogairól, amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések biztosítanak számára.

Azok a szerződési feltételek, amelyek szerint a fogyasztó közvetlenül vagy közvetve lemond az ezen irányelvből eredő jogokról, illetve elfogadja azok korlátozását, nem kötelezők a fogyasztóra nézve.

26. cikk

Tájékoztatás

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket, hogy a fogyasztókat és a kereskedőket tájékoztassák az ezen irányelvet a belső jogukba átültető nemzeti rendelkezésekről, és adott esetben arra ösztönzik a kereskedőket és a magatartási kódexeknek a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének g) pontjában meghatározott felelőseit, hogy tájékoztassák a fogyasztókat magatartási kódexeikről.

27. cikk

Nem kért értékesítés

Az áruk, víz, gáz, villamos energia, távfűtés vagy digitális tartalom nem kért szállítása, illetve szolgáltatások nem kért nyújtása esetében a fogyasztó mentesül bármely ellenszolgáltatás nyújtása alól a 2005/29/EK irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében és I. mellékletének 29. pontjában szereplő tilalom értelmében. Ilyen esetekben a fogyasztói válasz hiánya az ilyen kértlen szállítást vagy szolgáltatásnyújtást követően nem jelent beleegyezést.

28. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok 2013. december 13-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Az ezen intézkedések szövegét dokumentumok formájában haladéktalanul közlik a Bizottsággal. A Bizottság e dokumentumokat a 30. cikkben említett jelentés céljaira használja fel.

Ezeket az intézkedéseket a tagállamok 2014. június 13-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit 2014. június 13-i követően kötött szerződésekre kell alkalmazni.

29. cikk

Jelentéstételi követelmények

(1) Amennyiben valamely tagállam él a 3. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (7) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (6) bekezdésében és a 9. cikk (3) bekezdésében foglalt szabályozási lehetőségekkel, úgy arról, valamint a későbbi változásokról 2013. december 13-ig tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel az említett tájékoztatás tekintetében.

30. cikk

A Bizottság jelentése és felülvizsgálat

A Bizottság 2016. december 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. E jelentésnek kifejezetten ki kell térnie ezen irányelv rendelkezéseinek értékelésére a digitális tartalom tekintetében, ideértve az elállási jogot is. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni az irányelvnek a fogyasztói jogok terén tapasztalható fejleményekhez való hozzáigazítása céljából.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Hatályon kívül helyezés

A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és a 2005/29/EK és a 2007/64/EK irányelvvel módosított 85/577/EGK és 97/7/EK irányelv 2014. június 13-val hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban értelmezendők.

⁽¹⁾ HL L 271., 2002.10.9., 16. o.

32. cikk

A 93/13/EGK irányelv módosítása

A 93/13/EGK irányelv a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam a 8. cikkel összhangban rendelkezéseket fogad el, arról, valamint annak minden későbbi változásáról tájékoztatja a Bizottságot, így különösen, ha az említett rendelkezések:

— a tisztességtelenség vizsgálatát kiterjesztik az egyedi tárgyalások tárgyát képező szerződési feltételekre és az ár vagy díjazás megfelelőségére, vagy

— a tisztességtelennek tekintendő szerződési feltételek felsorolását tartalmazzák.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel az említett tájékoztatás tekintetében.”

33. cikk

Az 1999/44/EK irányelv módosítása

Az 1999/44/EK irányelv a következő cikkel egészül ki:

*„8a. cikk***Jelentéstételi követelmények**

(1) Amennyiben egy tagállam a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban az 5. cikk (1)–(3) bekezdésében, valamint a

7. cikk (1) bekezdésében említett fogyasztóvédelmi rendelkezéseknél szigorúbb rendelkezéseket fogad el, úgy erről, valamint minden későbbi változásról tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a fogyasztó és a kereskedő számára – többek között az e célra létrehozott és fenntartott internetes honlapon keresztül – könnyen hozzáférhetővé teszi.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást továbbítja a többi tagállamnak és az Európai Parlamentnek. A Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel a tagállamok által szolgáltatott tájékoztatás tekintetében.”

34. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

35. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
M. DOWGIELEWICZ

I. MELLÉKLET

Az elállási jog gyakorlására vonatkozó információk

A. Elállási tájékoztató minta

Elállási jog

Önnek 14 napon belül joga van indokolás nélkül elállni e szerződéstől.

Az elállási időszak az [1]. naptól számított 14 nap elteltével jár le.

Ha Ön elállási jogát gyakorolni kívánja, az e szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről egyértelmű nyilatkozatban (postán, faxon vagy e-mailben küldött levél útján) értesítenie kell bennünket [2]. Ön felhasználhatja a mellékletben található elállásnyilatkozat-mintát, ez azonban nem kötelező. [3]

Az elállási határidő betartása céljából elegendő, ha Ön ezen időtartam lejárta előtt elküldi az elállás jogának gyakorlására vonatkozó értesítést.

Az elállás joghatásai

Ha Ön eláll ettől a szerződéstől, az Öntől beérkezett minden kifizetést haladéktalanul, de legkésőbb az Ön e szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről szóló értesítésének kézhezvételétől számított 14 napon belül visszatérítünk, ideértve a szállítási költséget is (kivéve azokat a többletköltségeket, amelyek az általunk felkínált, legolcsóbb szokásos szállítási módtól az Ön döntése alapján történő eltérésből adódnak.) A visszatérítés során ugyanazt a kifizetési módot alkalmazzuk, mint amelyet Ön az eredeti ügylet során alkalmazott, kivéve, ha Ön más kifizetési módhoz kifejezetten beleegyezését adja; mindenesetre ezen visszatérítés következményeképpen Önt semmilyen díj nem terheli. [4]

[5]

[6]

Kiegészítési útmutató:

[1]. Illessze be a következő, idézőjelbe tett szövegek egyikét:

- a) szolgáltatási szerződések vagy víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szállítására vonatkozó szerződések esetében: „amelyen a szerződés megkötésre került.”;
- b) adásvételi szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az árukat.”;
- c) amennyiben a fogyasztó több árut rendelt egyetlen szerződésben, és ezeket külön szállítják: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az utolsó árut.”;
- d) több tételből vagy darabból álló áru leszállítására vonatkozó szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az utolsó árutételt vagy darabot.”;
- e) valamely áru meghatározott időszakon belüli rendszeres leszállítására vonatkozó szerződés esetében: „amelyen Ön vagy az Ön által megjelölt, a szállítótól eltérő harmadik személy birtokba veszi az első árut.”

[2]. Illessze be az Ön nevét, postai címét, és – ha van – telefonszámát, faxszámát és e-mail címét.

[3]. Ha Ön lehetőséget ad a fogyasztónak arra, hogy elektronikusan, az Ön weboldalán töltsse ki és nyújtsa be elállási nyilatkozatát, illessze be a következő szöveget: „Az elállásnyilatkozat-mintát vagy bármely más egyértelmű nyilatkozatot Ön weboldalunkon elektronikusan is kitöltheti és benyújthatja [beillesztendő az internetes cím]. Ha Ön emellett dönt, úgy az elállás kézhezvételét tartós adathordozón (például e-mailben) késedelem nélkül visszaigazoljuk Önnek.”

[4]. Olyan adásvételi szerződések esetében, amelyekben Ön nem ajánlotta fel, hogy az árukat elállás esetén Ön visszaszállítja, illessze be a következő szöveget: „A visszatérítést mindaddig visszatárhathatjuk, amíg vissza nem kaptuk az árukat, vagy Ön bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy azokat visszaküldte: a kettő közül a korábbi időpontot kell figyelembe venni.”

5. Ha a fogyasztó a szerződés alapján árut vett át:

a) az alábbiak egyike beillesztendő:

— „Az árutat visszaszállítjuk Öntől.”, vagy

— „Ön köteles az árutat indokolatlan késedelem nélkül, de a szerződéstől való elállására vonatkozó értesítés számunkra történő megküldésétől számított 14 napnál semmiféleképpen sem később visszaküldeni vagy az alábbi címen leadni: ... [ide adott esetben az áru átvételére Ön által feljogosított személy nevét és postai címét kell beilleszteni]. Ön akkor tartja be a határidőt, ha a 14 napos időszak letelte előtt visszaküldi az árutat.”

b) illessze be:

— „Az áruk visszaküldésének költségeit mi viseljük.”,

— „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét Ön viseli.”,

— Amennyiben – távollevők között kötött szerződések esetében – Ön nem ajánlja fel az áruk visszaküldési költségének viselését, és az áruk jellegükből fakadóan szokásos postai küldeményben nem adhatók fel: „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét – azaz ... [illessze be az összeget] EUR szállítási költséget – Ön viseli.”; vagy amennyiben az áruk visszaküldési költségét ésszerűen nem lehet előre kiszámítani: „Az áruk visszaküldésének közvetlen költségét Ön viseli. E költségek legmagasabb becsült összege ... [illessze be az összeget] EUR.”, vagy

— amennyiben – üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetében – az áruk jellegükből fakadóan szokásos postai küldeményben nem adhatók fel, és a szerződés megkötésekor kerültek leszállításra a fogyasztó otthonába: „Az árutat saját költségünkön, magunk szállítjuk vissza.”; és

c) illessze be: „Ön kizárólag akkor vonható felelősségre az árukban bekövetkezett értékcsökkenésért, ha az az áruk jellegének, tulajdonságainak és működésének megállapításához szükségessé vált eltérő kezelés miatt következett be.”

6. Szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződések, illetve víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szállítására vonatkozó szerződések esetében az alábbi szöveget illessze be: „Ha Ön azt kérte, hogy az elállási időszakon belül kezdődjön meg a szolgáltatásnyújtás/a víz/gáz/villamos energia/távfűtés szolgáltatása [nem kívánt törlendő], akkor Önnek ki kell fizetnie számunkra a szerződésben meghatározott szolgáltatások összességéhez arányosan viszonyuló, az e szerződéstől való elállása velünk való közlésének időpontjáig arányosan teljesített szolgáltatásért járó összeget.”

B. Elállásnyilatkozat-minta

(csak a szerződéstől való elállási szándék esetén töltsse ki és juttassa vissza)

— Címzett: ide a kereskedőnek saját nevét, postai címét, és – ha van – telefonszámát, faxszámát és e-mail címét kell beilleszteni):

— Alulírott/ak (*) kijelenti/k, hogy alulírott/ak (*) eláll/nak (*) az alábbi áruk adásvételétől (*)/az alábbi szolgáltatás igénybe vételétől (*)

— Megrendelés időpontja (*)/átvétel időpontja (*)

— Fogyasztó(k) neve

— Fogyasztó(k) címe

— A fogyasztó(k) aláírása (kizárólag írásban történő értesítés esetén)

— Kelt

(*) A nem kívánt rész törlendő.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk		A 2. cikk 8. és 9. pontjával, valamint a 16. cikk h) pontjával együttesen értelmezett 3. cikk
	1. cikk	A 2. cikk 7. pontjával együttesen értelmezett 1. cikk
2. cikk		2. cikk, 1. és 2. pont
	2. cikk, 1. pont	2. cikk, 7. pont
	2. cikk, 2. pont	2. cikk, 1. pont
	2. cikk, 3. pont	2. cikk, 2. pont
	2. cikk, 4. pont, első mondat	2. cikk, 7. pont
	2. cikk, 4. pont, második mondat	—
	2. cikk, 5. pont	—
3. cikk, (1) bekezdés		3. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a) pont		3. cikk, (3) bekezdés, e) és f) pont
3. cikk, (2) bekezdés, b) pont		3. cikk, (3) bekezdés, j) pont
3. cikk, (2) bekezdés, c) pont		—
3. cikk, (2) bekezdés, d) pont		3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
3. cikk, (2) bekezdés, e) pont		3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
3. cikk, (3) bekezdés		—
	3. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, d) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, l) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, harmadik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, m) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, negyedik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, e) és f) pont
	3. cikk, (1) bekezdés, ötödik francia bekezdés	A 2. cikk 13. pontjával együttesen értelmezett 6. cikk, (3) bekezdés, valamint 16. cikk, k) pont
	3. cikk, (2) bekezdés, első francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, j) pont
	3. cikk, (2) bekezdés, második francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, f) pont (lakóépületek lakáscélú bérbeadása), g) pont (szervezett utazás), h) pont (időben megosztott használati jog), k) pont (személyszállítás meghatározott kivételekkel) és 16. cikke l) pont (az elállási jog alóli kivételek)
4. cikk, első mondat		6. cikk, (1) bekezdés, b), c) és h) pont, 7. cikk, (1) és (2) bekezdés
4. cikk, második mondat		6. cikk, (1) bekezdés, a) pont és 7. cikke (1) bekezdés
4. cikk, harmadik mondat		6. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, negyedik mondat		10. cikk
	4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	6. cikk, (1) bekezdés, b) és c) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
	4. cikk, (1) bekezdés, c) pont	6. cikk, (1) bekezdés, e) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, d) pont	6. cikk, (1) bekezdés, e) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, e) pont	6. cikk, (1) bekezdés, g) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, f) pont	6. cikk, (1) bekezdés, h) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, g) pont	6. cikk, (1) bekezdés, f) pont
	4. cikk, (1) bekezdés, h) pont	—
	4. cikk, (1) bekezdés, i) pont	6. cikk, (1) bekezdés, o) és p) pont
	4. cikk, (2) bekezdés	A 8. cikk (1), (2) és (4) bekezdésével együttesen értelmezett 6. cikk, (1) bekezdés
	4. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
	5. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
	5. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, m) pont
	6. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés, 10. cikk, 13. cikk, (2) bekezdés, 14. cikk
	6. cikk, (2) bekezdés	13. cikk és 14. cikke (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés
	6. cikk, (3) bekezdés, első francia bekezdés	16. cikk, a) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, második francia bekezdés	16. cikk, b) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, harmadik francia bekezdés	16. cikk, c) és d) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, negyedik francia bekezdés	16. cikk, i) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, ötödik francia bekezdés	16. cikk, j) pont
	6. cikk, (3) bekezdés, hatodik francia bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés, c) pont
	6. cikk, (4) bekezdés	15. cikk
	7. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés (az adásvételi szerződésekre vonatkozóan)
	7. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
	7. cikk, (3) bekezdés	—
	8. cikk	—
	9. cikk	27. cikk
	10. cikk	— (ugyanakkor lásd a 2002/58/EK irányelv 13. cikkét)
	11. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (3) bekezdés, a) pont	6. cikk, (9) bekezdés a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher; a többire vonatkozóan: —
	11. cikk, (3) bekezdés, b) pont	24. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (4) bekezdés	—
	12. cikk, (1) bekezdés	25. cikk
	12. cikk, (2) bekezdés	—
	13. cikk	3. cikk, (2) bekezdés
	14. cikk	4. cikk

85/577/EGK irányelv	97/7/EK irányelv	Ez az irányelv
	15. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
	15. cikk, (4) bekezdés	30. cikk
	16. cikk	26. cikk
	17. cikk	—
	18. cikk	34. cikk
	19. cikk	35. cikk
5. cikk, (1) bekezdés		9. és 11. cikk
5. cikk, (2) bekezdés		12. cikk
6. cikk		25. cikk
7. cikk		13., 14. és 15. cikk
8. cikk		4. cikk

A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről”) ⁽¹⁾ melléklete

Az alábbi jogi aktusra való hivatkozásként kell értelmezni

(2) és (11) bekezdés

Ez az irányelv

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU